FOLKETINGET

Folketingstidende
Tillæg A

Lovforslag nr. **L 94** Folketinget 2026-27

Fremsat den 5. november 2026 af forsvarsministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov omfatter nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, samt deres efterladte, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Ethvert ophold i tjenstligt medfør i de i stk. 1 nævnte områder sidestilles efter denne lov med udsendelse.

Stk. 3. § 2, stk. 5 og 6, i lov om arbejdsskadesikring finder inden for rammerne af stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

§ 2. En person, der er omfattet af § 1, og som pådrager sig en arbejdsskade, jf. §§ 4 og 5, har krav på ydelser efter loven, jf. § 8.

Stk. 2. §§ 3 og 4 i lov om arbejdsskadesikring samt regler fastsat i medfør heraf, finder inden for rammerne af denne lovs § 1 tilsvarende anvendelse.

§ 3. Sager om erhvervssygdomme behandles efter denne lov, såfremt den seneste skadelige påvirkning, der antages at have medført den pågældende sygdom, er sket under tjenesten under udsendelsen, jf. § 1, stk. 1 og 2. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 behandles sager om posttraumatisk belastningsreaktion som en arbejdsskade efter denne lov.

Kapitel 2

Arbejdsskade

§ 4. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6 i lov om arbejdsskadesikring, og erhvervssygdom, jf. § 7 i lov om arbejdsskadesikring, der er en følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. dog stk. 2 og §§ 5 og 7. Sygdomme, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, kan anerkendes som erhvervssygdomme uden forudgående forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

Stk. 2. For en person, hvis tjeneste er omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., forstås ved arbejdsskade i denne lov ulykke eller sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. dog denne lovs §§ 5 og 7.

Stk. 3. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om arbejdsskadesikring.

§ 5. En person, der af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med posttraumatisk belastningsreaktion, får anerkendt dette som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at den posttraumatiske belastningsreaktion ikke skyldes tjenesten under udsendelsen.

Stk. 2. Arbejdsskaden, jf. stk. 1, anerkendes som en ulykke, såfremt den er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. I alle andre tilfælde anerkendes arbejdsskaden som en erhvervssygdom.

§ 6. For sager om erhvervssygdomme, der ikke er omfattet af § 5, og som ikke vedrører personer omfattet af § 4, stk. 2, finder § 8, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, inden for rammerne af denne lovs § 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om arbejdsskadesikring.

Skader som følge af terror

§ 7. § 10 a i lov om arbejdsskadesikring finder inden for rammerne af denne lovs § 1 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 3

Ydelser

§ 8. Ydelserne efter denne lov er

Forsvarsmin., j.nr. 2026/100508

1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15 i lov om arbejdsskadesikring, jf. dog denne lovs § 10,
2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. §§ 17 og 17 a i lov om arbejdsskadesikring,
3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 18 i lov om arbejdsskadesikring,
4) uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b i lov om arbejdsskadesikring,
5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 19 i lov om arbejdsskadesikring,
6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22 i lov om arbejdsskadesikring, og
7) godtgørelse til efterladte, jf. § 23 i lov om arbejdsskadesikring.

§ 9. Ved fastsættelse, beregning og udbetaling af ydelser efter denne lov finder reglerne i kapitel 4-6 i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af §§ 1 og 21 tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og §§ 10 og 14.

Stk. 2. § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring finder ikke anvendelse ved fastsættelse af erstatning og godtgørelse i sager omfattet af § 5. Erstatning og godtgørelse kan dog nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis det må anses for åbenbart, at tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Udgifter til proteser

§ 10. Udgifter til hjælpemidler i form af proteser, jf. stk. 2 og § 8, nr. 1, betales løbende efter behov, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter §§ 4 eller 5. I tilfælde af misligholdelse af protesen kan den udsendende myndighed afskære dækning af udgifter til den pågældende protese. I tilfælde af forsætlig eller groft uagtsom misligholdelse af protesen kan den udsendende myndighed bestemme, at der i en periode på op til tre år ikke dækkes udgifter til den pågældende protese.

Stk. 2. En person omfattet af § 1 har krav på at få dækket udgifter til én sportsprotese, én sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter §§ 4 eller 5. I særlige tilfælde kan der efter ansøgning dækkes udgifter til mere end én sportsprotese, sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, såfremt dette er nødvendigt for at kunne dyrke en given sportsaktivitet.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om dækning af udgifter efter stk. 1 og 2, herunder regler om sagsbehandling og klageadgang, samt om hvilke typer af hjælpemidler, der er omfattet.

Kapitel 4

Anmeldelse, sagsbehandling og forældelse

§ 11. Reglerne om anmeldelse, sagsbehandling og forældelse i §§ 31 og 33-38 i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, finder inden for rammerne af denne lovs §§ 1 og 21 tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Der gælder ingen anmeldelsesfrist for tilskadekomne eller dennes efterladte i sager efter § 5.

Stk. 3. Der gælder ingen forældelsesfrist i sager efter § 5.

Kapitel 5

Administration

§ 12. Reglerne om afgørelseskompetence og genoptagelse i kapitel 8 i lov om arbejdsskadesikring finder inden for rammerne af § 1 og under hensyntagen til de særlige regler vedrørende sager efter § 5 tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og § 14.

Stk. 2. Opgaver m.v., der i henhold til lov om arbejdsskadesikring varetages af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, varetages i forhold til tilsvarende opgaver efter denne lov af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, jf. dog § 10.

§ 13. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan træffe afgørelse efter § 40 b, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring og regler fastsat i medfør heraf for
1) arbejdsskader anerkendt efter denne lov,
2) arbejdsskader anerkendt efter denne lov og lov om arbejdsskadesikring, når den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter denne lov,
3) arbejdsskader anerkendt efter denne lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter,
4) arbejdsskader anerkendt efter denne lov, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og lov om arbejdsskadesikring, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og
5) arbejdsskader anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5, og arbejdsskader anerkendt efter lov om arbejdsskadesikring, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter.

Stk. 2. Udgifterne til afgørelser efter stk. 1 afholdes efter § 21 af den myndighed, der er finansieringspligtig for en arbejdsskade anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5, eller den senest indtrådte arbejdsskade anerkendt efter denne lov.

Genoptagelse af sager, der tidligere er helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af posttraumatisk belastningsreaktion

§ 14. Sager, der før lovens ikrafttræden er helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af posttraumatisk belastningsreaktion, kan genoptages med henblik på behandling efter § 5.

Stk. 2. Erhvervsevnetabet for perioden fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse efter stk. 1 og 10 år tilbage fastsættes efter reglerne i §§ 17 og 17 a i lov om arbejdsskadesikring, jf. dog stk. 4-7.

Stk. 3. Erhvervsevnetabet for perioden, der ligger mere end 10 år tilbage fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse efter stk. 1, fastsættes som det vægtede gennemsnit af tabet af erhvervsevne efter arbejdsskaden for den i stk. 2 nævnte periode.

Stk. 4. Indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter stk. 5 eller 6, opreguleret til tidspunktet for afgørelsen om erstatning.

Stk. 5. Årslønnen i sager om genoptagelse efter stk. 1 fastsættes som normalårslønnen, jf. lov om arbejdsskadesikrings § 24, stk. 10, 3. pkt., tilbagereguleret til kalenderåret for skadestidspunktet, medmindre det af indkomstregistret eller tilskadekomnes årsopgørelser fremgår, at tilskadekomnes indkomst i et af de fem indtægtsår forud for skadestidspunktet var højere. Såfremt tilskadekomnes indkomst var højere end normalårslønnen, fastsættes årslønnen på grundlag af den tilskadekomnes indkomst. Såfremt oplysningerne ikke er tilgængelige i indkomstregistret, og den tilskadekomnes årsopgørelser ikke kan indhentes, og den tilskadekomne inden for 6 uger efter at have modtaget orientering herom dokumenterer sin indkomst ved arbejde i det indtægtsår inden for de seneste fem indtægtsår forud for skadestidspunktet, hvor indkomsten var højest, fastsættes årslønnen som dette beløb.

Stk. 6. Såfremt der i en tidligere arbejdsskadesag, der genoptages efter stk. 1, er blevet fastsat en årsløn, anvendes denne til beregning af erhvervsevnetabet, medmindre den er lavere end årslønnen fastsat efter stk. 5.

Stk. 7. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke sager der kan genoptages efter stk. 1, samt om fastsættelse og udbetaling af tab af erhvervsevne, herunder indtjeningsevne og årsløn, efter stk. 2-6.

Kapitel 6

Voldsskadeforsikring

§ 15. Reglerne om voldsskadeforsikring i §§ 49 a og 49 b i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, finder inden for rammerne af denne lovs § 1 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Administration af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader

§ 16. Forsvarsministeren henlægger sine beføjelser vedrørende behandling af arbejdsskadesager efter denne lov til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der oprettes af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette gælder dog ikke for behandling af sager om proteser efter § 10.

Stk. 2. Der indgås en administrationsaftale mellem forsvarsministeren og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 17. For hvert regnskabsår udarbejder Arbejdsmarkedets Tillægspension en årsrapport for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders virksomhed, der består af en årsberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af balance, resultatopgørelse og noter, herunder en redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Regnskabsåret følger kalenderåret.

Stk. 2. Årsregnskabet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skal revideres af en statsautoriseret revisor udpeget af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Revisionen skal udføres i overensstemmelse med standarderne for offentlig revision.

Stk. 3. Årsrapporten og revisionsprotokollen vedrørende årsrapporten fra revisionen sendes til forsvarsministeren senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb.

Kapitel 8

Behandling af data, herunder personoplysninger

§ 18. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan til varetagelse af sine opgaver efter denne lov anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning.

Stk. 2. Dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, anses ikke for værende afgivet til udenforstående.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 19. Reglerne om regres, aftaler, overenskomster med andre stater, erstatning til tjenestemænd beskæftiget på Færøerne og i Grønland, forsøg og pension i §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, finder inden for rammerne af denne lovs § 1 tilsvarende anvendelse.

§ 20. Forsvarsministeren kan som led i sit tilsyn hos Arbejdsmarkedets Tillægspension kræve enhver oplysning og alt materiale om forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område udleveret. Forsvarsministeren kan fastsætte en frist for tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger og udlevering af dokumenter.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan som led i sit tilsyn afkræve Arbejdsmarkedets Tillægspension skriftlige udtalelser om faktiske og retlige forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område.

Kapitel 10

Finansiering

§ 21. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader udbetaler ydelser efter denne lov på vegne af den myndighed, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt., i hvis tjeneste under udsendelse en person omfattet af § 1 har pådraget sig en arbejdsskade efter §§ 4 eller 5, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 2. Myndigheden, jf. stk. 1, er for tilskadekomne, der har pådraget sig en erhvervssygdom, den myndighed, i hvis tjeneste under udsendelse den tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. 1. pkt. gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes påvirkninger under udsendelse hos en anden myndighed.

Stk. 3. Kan arbejdsskaden henføres til flere udsendende myndigheder, beslutter Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, hvem der afholder udgifterne efter stk. 1.

Stk. 4. Forsvarsministeriet afholder alle administrative udgifter til Arbejdsmarkedets Tillægspension og Ankestyrelsens administration af sager efter loven, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Den udsendende myndighed afholder udgifter til lægeerklæringer, attester og øvrige ydelser fra læger og behandlere vedrørende den tilskadekomne i forbindelse med oplysning af sager efter loven.

Stk. 6. Myndigheden, i hvis tjeneste under udsendelse en person omfattet af § 1 har pådraget sig en arbejdsskade efter §§ 4 eller 5, afholder og udbetaler udgifter til ydelser efter § 8, nr. 1, og § 10, stk. 1 og 2.

§ 22. Staten refunderer Arbejdsmarkedets Tillægspensions udgifter til betaling af købsmoms, som ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret (ikkefradragsberettiget købsmoms), og som Arbejdsmarkedets Tillægspension afholder ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med administration, herunder både etablering, udvikling og løbende drift efter denne lov.

Stk. 2. Ikkefradragsberettiget købsmoms refunderes fra Finansministeriets momsreserve på grundlag af en opgørelse fra Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende afholdte udgifter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension udarbejder et særskilt momsregnskab for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader. Momsregnskabet revideres af Arbejdsmarkedets Tillægspensions revisor, der godkender den samlede årlige opgørelse over købsmomsudgifter og påser, at udgifterne, hvortil der er afholdt moms, alene er afholdt til brug for administration efter denne lov.

§ 23. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan anvende Statens Koncernbetalinger eller de til enhver tid gældende tilsvarende systemer til økonomiske transaktioner med staten i henhold til denne lov.

§ 24. Inddrivelse på vegne af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader sker ved restanceinddrivelsesmyndigheden og i medfør af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 25. Afgørelser truffet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader og afgørelser truffet af den udsendende myndighed efter § 10, stk. 1 og 2, kan indbringes for Ankestyrelsen af

1) tilskadekomne eller dennes efterladte og
2) den udsendende myndighed i sager om ulykker og erhvervssygdomme, i sager om anerkendelse af arbejdsskader, samt i sager om dispensation fra kravet om digitale anmeldelser, jf. arbejdsskadesikringslovens § 35, stk. 5, jf. denne lovs § 11, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne om klageadgang i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8, samt regler fastsat i medfør heraf, finder inden for rammerne af § 1 tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 1.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 26. Offentlige myndigheder og andre professionelle aktører, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger, der ikke, senest 14 dage efter at en rykkerskrivelse fra Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader eller Ankestyrelsen er kommet frem, medvirker til sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. § 37, stk. 3, 4. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 13

Ændringer i anden lovgivning

§ 27. I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 8. juli 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 4* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Loven gælder ikke for arbejdsskader omfattet af lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

2. I *§ 37* indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan til varetagelse af sine opgaver efter denne lov anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, anses ikke for værende afgivet til udenforstående.«

3. Efter § 40 a indsættes før overskriften før § 41:

»**§ 40 b.** Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings samlede vurdering og eventuelle tilkendelse af godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne i flere arbejdsskadesager, når tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader med overlappende følger efter

1) denne lov,
2) denne lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og
3) denne lov og lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., hvor den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter denne lov, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan ved fastsættelse af reglerne fravige lovens § 18, stk. 5 og 6.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ikke træffe afgørelse, jf. stk. 1, for arbejdsskader anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Stk. 4. Udgifterne efter stk. 1 afholdes efter denne lov.«

§ 28. I lov om tjenestemandspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 304 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 8, stk. 1,* indsættes efter »arbejdsskadesikring«: », lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 29. I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 14, stk. 4, nr. 3,* ændres »eller« til: »,«, og i *§ 14, stk. 4,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«
Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

2. I *§ 94, stk. 4, nr. 3,* udgår »eller«, og i *§ 94, stk. 4,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«
Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

§ 30. I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 14 c, stk. 1,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«
Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

§ 31. I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret senest ved lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 20, stk. 1,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«
Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

§ 32. I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 763 af 8. september 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 7 nr. 20, 2. pkt.,* ændres »stk. 7, 4. og 5. pkt.,« til: »stk. 9, 4. og 5. pkt.«, og » lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion« ændres til: »lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 33. I lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 14. marts 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1541 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 1* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på arbejdsskader omfattet af lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

2. I *§ 7* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Lov om erstatning til skadelidte værnepligtige anvendes dog ikke på arbejdsskader omfattet af lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 34. I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1221 af 9. oktober 2025, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2, stk. 1, nr. 4,* ændres »arbejdsskadesikring eller« til: »arbejdsskadesikring,«, og efter »af arbejdsskade« indsættes: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v«

2. I *§ 27, stk. 1, nr. 6, § 34, stk. 1,* og *§ 48* ændres »arbejdsskadesikring eller« til: »arbejdsskadesikring,«, og efter »af arbejdsskade« indsættes: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

3. I *§ 34, stk. 2,* og *§ 38, stk. 5, 1. pkt.,* indsættes efter »arbejdsskadesikring,«: »eller § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

4. I *§ 51 a* indsættes efter »arbejdsskadesikring«: »eller § 18 d i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

5. I *§ 78, stk. 1,* indsættes efter »arbejdsskadesikring«: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Kapitel 14

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på sager om anerkendelse af ulykker og erhvervssygdomme, herunder sager med anmodninger om genoptagelse, der anmeldes efter lovens ikrafttræden, uanset om skaden er indtrådt før dette tidspunkt. Loven finder også anvendelse på sager, der behandles af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men hvor der på tidspunktet for lovens ikrafttræden endnu ikke er truffet afgørelse om anerkendelse af arbejdsskaden, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. § 10 finder anvendelse på arbejdsskadesager, uanset om de er anerkendt efter denne lov, lov om arbejdsskadesikring, lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion eller lov om sikring mod følger af arbejdsskader.

Stk. 4. § 13 og § 27, nr. 3, finder anvendelse i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt efter lovens ikrafttræden, og erhvervssygdomme, der er anmeldt efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Lov nr. 336 af 2. april 2014 om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion ophæves.

Stk. 6. Lov nr. 336 af 2. april 2014 om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion anvendes fortsat på arbejdsskader, der er anerkendt før den 1. januar 2027, jf. dog stk. 3.

Stk. 7. Sager efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion vedrørende anerkendelse af posttraumatisk belastningsreaktion for personer omfattet af § 1, der den 1. januar 2027 er under behandling ved, eller efter den 1. januar 2027 påklages til, Ankestyrelsen, hjemvises eller oversendes til fornyet behandling ved Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

Stk. 8. Der kan ske refusion for ikkefradragsberettiget købsmoms efter § 21 for udgifter, der forud for lovens ikrafttræden er afholdt af Arbejdsmarkedets Tillægspension til etablering af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

§ 36. Overgangsbestemmelserne i kapitel 13 i lov om arbejdsskadesikring finder tilsvarende anvendelse for behandlingen af sager efter denne lov, dog således at denne lovs §§ 5 og 10 også finder anvendelse på skader, der er indtruffet før lovens ikrafttræden.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
    - 2.1. Arbejdsskadesikring for udsendt tjenestgørende personel
        - 2.1.1. Gældende ret
            - 2.1.1.1. Arbejdsskadesikringslovens struktur og indhold i hovedtræk
            - 2.1.1.2. Overordnet om særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.
            - 2.1.1.3. Samspil mellem arbejdsskadesikringsloven og andre erstatningslove for personskader
            - 2.1.1.4. Erstatninger efter Forsvarsministeriets egne supplerende ordninger
        - 2.1.2. Forsvarsministeriets overvejelser
        - 2.1.3. Den foreslåede ordning
            - 2.1.3.1. Lovens struktur
            - 2.1.3.2. Lovens anvendelsesområde
            - 2.1.3.3. Lovvalg
    - 2.2. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader
        - 2.2.1. Gældende ret
            - 2.2.1.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
            - 2.2.1.2. Erhvervssygdomsudvalget
            - 2.2.1.3. Arbejdstilsynet
            - 2.2.1.4. Ankestyrelsen
        - 2.2.2. Forsvarsministeriets overvejelser
        - 2.2.3. Den foreslåede ordning
    - 2.3. Indførelse af en formodningsregel for statsligt udsendte med PTSD
        - 2.3.1. Gældende ret
            - 2.3.1.1. Lov om arbejdsskadesikring
            - 2.3.1.2. Lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion
        - 2.3.2. Forsvarsministeriets overvejelser
        - 2.3.3. Den foreslåede ordning
    - 2.4. Løbende dækning af udgifter til statsligt udsendtes proteser
        - 2.4.1. Gældende ret
        - 2.4.2. Forsvarsministeriets overvejelser
        - 2.4.3. Den foreslåede ordning
    - 2.5. Mulighed for at træffe fællesafgørelser
        - 2.5.1. Gældende ret
        - 2.5.2. Forsvarsministeriets og Beskæftigelsesministeriets overvejelser
        - 2.5.3. Den foreslåede ordning
            - 2.5.3.1. Fællesafgørelser efter arbejdsskadesikringsloven
            - 2.5.3.2. Fællesafgørelser efter lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmarks veteraner har kæmpet for og bidraget til, at vi kan leve i tryghed og frihed. De fleste veteraner vender styrkede hjem fra udsendelse med kompetencer, som er efterspurgt mange steder i samfundet, mens andre veteraner vender hjem med alvorlige fysiske eller psykiske mén. Det mærker veteranerne for livet, og det påvirker deres familier og pårørende. Det er regeringens opfattelse, at vi som samfund har pligt til at passe på dem, der har passet på os.

Den samme opfattelse var også baggrunden for, at Aftale om udvikling af veteranindsatsen under forsvarsforliget 2024-2033 blev indgået den 7. november 2024 af den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti. Det fremgår af aftalen, at aftaleparterne er enige om, at veteraner skal mødes med øget tillid, støtte og anerkendelse, når de vender hjem fra udsendelser uden for Danmarks grænser.

Det fremgår endvidere af aftalen, at aftaleparterne er enige om at styrke den danske veteranindsats med initiativer inden for seks temaer, herunder indførelse af en formodningsregel og bedre behandling af veteraners arbejdsskadesager, samt sikring af løbende dækning af fysisk skadede veteraners udgifter til proteser.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de initiativer fra aftalen af 7. november 2024, som kræver lovændring på arbejdsskadeområdet.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en ny hovedlov på Forsvarsministeriets område, som skal skabe et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte. Som konsekvens heraf vil statsligt personels arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen, blive skrevet ud af lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 8. juli 2026 (herefter arbejdsskadesikringsloven). Desuden vil lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. lov nr. 336 af 2. april 2014, som ændret ved lov nr. 395 af 2. maj 2016 (herefter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.), blive ophævet. Det er herved hensigten, at der skabes et særskilt arbejdsskadesystem for statsligt udsendtes arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen. Forsvarsministeren vil have ansvaret for behandlingen af sager om statsligt udsendtes arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen, og ministeren vil få teknisk og administrativ bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det foreslås i den forbindelse, at der oprettes en ny enhed af Arbejdsmarkedets Tillægspension, som behandler sager om statsligt udsendtes arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen, efter reglerne i den foreslåede nye hovedlov.

Lovforslaget indebærer desuden, at der vil blive indført en formodningsregel i sager om erstatninger til statsligt udsendte, som har fået posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD), så det i udgangspunktet formodes, at der er en sammenhæng mellem hændelser under udsendelsen og diagnosen PTSD, medmindre det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Statsligt udsendte vil således ikke længere selv skulle løfte bevisbyrden i forhold til at dokumentere de traumatiserende oplevelser i regi af deres arbejde (udsendelse), og sandsynligheden for sammenhæng mellem disse oplevelser og udviklingen af PTSD.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der vil blive sikret løbende dækning af udgifter til udskiftning og tilpasning af proteser for statsligt udsendte, der er blevet fysisk skadede som følge af tjenesten under udsendelsen. I stedet for at få udbetalt et engangsbeløb til dækning af disse udgifter, som er den gældende ordning, indebærer forslaget, at fysisk skadede statsligt udsendte vil kunne få dækket disse udgifter på løbende basis. Forslaget indebærer også, at fysisk skadede statsligt udsendte vil kunne få dækning af udgifter til sportsproteser.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Arbejdsskadesikring for udsendt tjenestgørende personel

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Arbejdsskadesikringslovens struktur og indhold i hovedtræk

I dag behandles statsligt udsendtes arbejdsskadesager som udgangspunkt efter arbejdsskadesikringsloven.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 1 beskriver lovens formål. Det fremgår af lovens § 1 bl.a., at formålet med loven er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade og at understøtte, at tilskadekomne i størst mulig udstrækning bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet efter en arbejdsskade.

Efter lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er personer, der ansættes til at udføre arbejde her i landet for en arbejdsgiver, berettigede efter loven. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående, jf. lovens § 2, stk. 1, 2. pkt.

Det primære formål med arbejdsskadesystemet og arbejdsskadesikringsloven er at sikre, at tilskadekomne og efterladte får en økonomisk kompensation for de helbredsmæssige og sociale følger, som en skade, der er forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, har forvoldt.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 2 indeholder regler om lovens område, herunder den omfattede personkreds samt hvilken type arbejde, der er omfattet af loven. Det gælder således efter lovens § 4, stk. 1, 1. pkt., at alt arbejde for arbejdsgiveren er omfattet af arbejdsskadesikringen.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 3 indeholder regler om arbejdsskade, herunder en definition af, hvad der i loven forstås ved en arbejdsskade. Det følger af lovens § 5, at

arbejdsskader omfattet af loven både kan være ulykker, jf. lovens § 6, og erhvervssygdomme, jf. lovens § 7.

Som ulykker betragtes efter lovens § 6 personskader, der er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Personskaden kan være både fysisk eller psykisk og være både varig eller forbigående.

Som erhvervssygdomme betragtes efter lovens § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Som erhvervssygdomme forstås endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten, jf. § 7, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 9, i en fortegnelse fastsætter, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter. Der er i medfør af § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., senest fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1483 af 3. december 2025 om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005. Som bilag 1 til bekendtgørelsen er vedlagt en fortegnelse over erhvervssygdomme (Erhvervssygdomsfortegnelsen), som er en liste over sygdomme, der vil kunne anerkendes som erhvervssygdomme, såfremt de opfylder de særlige krav til påvirkninger under arbejdet, der fremgår af fortegnelsen.

Som erhvervssygdomme betragtes endvidere efter arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 2, sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, som ikke kan anerkendes efter Erhvervssygdomsfortegnelsen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., eller at sygdommen må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Sygdomme omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, kan alene anerkendes ved forelæggelse efter § 7, stk. 3, for det såkaldte Erhvervssygdomsudvalg, som er nedsat af beskæftigelsesministeren i medfør af lovens § 9.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 3 indeholder desuden en regel i § 8, hvorefter en person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. lovens § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Kapitel 3 indeholder derudover regler om Erhvervssygdomsudvalget samt særlige regler om skader som følge af krig og terror.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 4 indeholder regler om de forskellige ydelser efter loven. Det følger af lovens § 11, at ydelserne efter loven er betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15, erstatning for tab af erhvervsevne, jf. §§ 17 og 17 a, godtgørelse for varigt mén, jf. § 18, uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b, overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 19, erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22, og godtgørelse til efterladte, jf. § 23. Kapitlet indeholder desuden almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v., udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., erstatning for forskellige typer af tab, forskellige former for godtgørelse samt overgangsbeløb.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 5 indeholder regler om årslønsfastsættelse og regulering. Det følger af lovens § 24, stk. 1, at årslønnen, som bruges til beregning af erstatning og godtgørelse efter loven, fastsættes som den faktisk samlede indkomst ved arbejde i det indtægtsår inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, hvor indkomsten var højest, jf. dog lovens § 24, stk. 2, som oplister en række situationer, hvor årslønnen ikke fastsættes efter § 24, stk. 1. Det fremgår af lovens § 24, stk. 10, bl.a., at årslønnen højst kan fastsættes til 608.000 kr. (2024-niveau), at minimumsårslønnen fastsættes til 257.000 kr. (2024-niveau), og at normalårslønnen fastsættes til 434.000 kr. (2024-niveau).

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 6 indeholder regler om udbetaling af erstatning og refusion.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 7 indeholder bl.a. regler om anmeldelse, sagsbehandling og forældelse, herunder hvornår og til hvem arbejdsskader skal anmeldes. Kapitlet indeholder endvidere regler om Arbejdstilsynets adgang til oplysninger hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og i indkomstregisteret. Derudover indeholder kapitlet regler om forældelse af krav om erstatning efter loven samt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens behandling af personoplysninger.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 indeholder regler om administration, herunder afgørelseskompetence, regler om genoptagelse af afgørelser samt regler om klageadgang.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 9 indeholder regler om den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter loven. Det følger bl.a. af lovens § 48, at enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer nævnt i lovens § 2, som udgangspunkt har sikringspligt efter loven for disse personer. Det fremgår af § 48, stk. 5, at staten, folkekirken, regionerne og kommunerne ikke har pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. lovens § 50. Kapitel 9 indeholder endvidere regler om voldsskadeforsikring, som dækker erstatning og godtgørelse efter lov om erstatningsansvar som følge af vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet foranlediget af personer, der drages omsorg for, mod ansatte, som er omfattet af arbejdsgivers sikringspligt, jf. § 48, stk. 1.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 10 indeholder nærmere regler om arbejdsgivers sikringspligt for arbejdsulykker og erhvervssygdomme, herunder beregning og opkrævning af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, samt fælles bestemmelser om betaling for administration, forrentning og udpantning. Det følger bl.a. heraf, at sikringspligten for arbejdsulykker opfyldes ved, at arbejdsgiveren overfører sin

risiko herfor til et forsikringsselskab, jf. lovens § 50. For erhvervssygdomme opfyldes sikringspligten ved betaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovens § 55.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 11 indeholder regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opgaver efter § 3 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, herunder aktuarmæssige forhold, krav om udarbejdelse af årsrapport og revision heraf, investeringsregler og Finanstilsynets tilsyn m.v.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 12 indeholder en række forskellige bestemmelser, herunder regler om regreskrav, aftaler mellem sikringspligtige og berettigede samt straffebestemmelser.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 13 indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Loven trådte i kraft den 1. januar 2004, og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, blev ophævet med virkning fra samme dato. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade anvendes dog fortsat på ulykkestilfælde, pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før den 1. januar 2004, og erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2004.

2.1.1.2. Overordnet om særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.

Der er i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. fastsat regler, der giver tidligere udsendte soldater og andre statsansatte en mere lempelig adgang til at få anerkendt PTSD som en arbejdsskade, jf. nærmere nedenfor i afsnit 2.3.1.2. Særloven indeholder således regler, der fraviger og supplerer reglerne i arbejdsskadesikringsloven på enkelte områder for en afgrænset persongruppe. Derudover henviser særloven til regler i arbejdsskadesikringsloven.

Det fremgår af særlovens § 1, stk. 1, at loven omfatter tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion og deres efterladte. Af lovens § 1, stk. 2, fremgår det, at der med tidligere udsendte soldater og andre statsansatte forstås personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst en gang eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Det fremgår bl.a. af forarbejderne til særlovens § 1, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 104 som fremsat, s. 8, at personkredsen inden for Forsvarsministeriets ressort omfatter såvel soldater som andre ansatte, herunder civile, der på lignende vis som soldater udsendes til eller opholder sig i de i lovens § 1, stk. 2, nærmere angivne opgaveområder i tjenstligt øjemed, f.eks. feltpræster og læger. Det fremgår i den forbindelse af forarbejderne, at ansættelsen kan være i en myndighed på Forsvarsministeriets område eller ansættelse, hvor personen udlånes til Forsvaret. Det fremgår ligeledes, at det forudsættes, at ethvert tjenstligt begrundet ophold i opgaveområdet er omfattet, idet det således er hensigten, at også ansatte, som ikke indgår i en udsendt militær styrke eller anden missions behandling, men som af tjenstlige årsager besøger opgaveområdet, er omfattet af loven.

Arbejdsskadesikringsloven er primær i forhold til særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. Anerkendelse af PTSD efter særloven forudsætter derfor, at sygdommen ikke kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven.

For en nærmere beskrivelse af indholdet af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. henvises der til afsnit 2.3.1.2.

2.1.1.3. Samspil mellem arbejdsskadesikringsloven og andre erstatningslove for personskader

Der kan i dag tilkendes erstatning og godtgørelse m.v. for personskader efter bl.a. arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 30. august 2025. Der kan være overlap mellem de erstatningsposter, som de forskellige erstatningslove dækker.

Arbejdsskadesikringsloven dækker f.eks. behandlingsudgifter, erstatning for tab af erhvervsevne, godtgørelse for varigt mén m.v. Erstatningsansvarsloven dækker bl.a. erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, svie og smerte, godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne m.v.

Det er et grundlæggende princip, at en person ikke kan få erstatning for den samme skade to gange. Der kan som udgangspunkt derfor f.eks. ikke gives erstatning efter både arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven for samme krav. En person vil kun kunne få erstatning eller godtgørelse efter erstatningsansvarsloven i det omfang, kravet ikke dækkes af arbejdsskadesikringsloven. Det gælder f.eks. godtgørelse for svie og smerte eller differencekrav i forhold til tab af erhvervsevne. En tilskadekommen, som f.eks. har fået godtgørelse for varigt mén på 20 pct. efter arbejdsskadesikringsloven, vil ikke samtidig kunne få erstatning for samme mén efter erstatningsansvarsloven. Har den tilskadekomne i eksemplet en samlet méngrad på 30 pct., vil tilskadekomne dog efter omstændighederne kunne få godtgørelse efter erstatningsansvarsloven for de 10 pct., som ikke dækkes af arbejdsskadesikringsloven. På denne måde sikres det, at en tilskadekommen ikke får dobbelterstatning for samme skade, selvom skaden kan erstattes efter flere love.

2.1.1.4. Erstatninger efter Forsvarsministeriets egne supplerende ordninger

Når en udsendt på Forsvarsministeriets område har fået anerkendt sin arbejdsskadesag i arbejdsskadesystemet, kan anerkendelsen udløse yderligere erstatninger fra Forsvarsministeriets egne supplerende ordninger, hvis den udsendte i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Af disse ordninger findes f.eks. Forsvarsministeriets særlige erstatnings- og godtgørelsesordning, jf. § 11 a i lov om forsvarets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 20. juni 2006 (personelloven). Derudover kan udsendt personel på Forsvarsministeriets område efter § 11 b i personelloven eksempelvis blive berettiget til en supplerende pensionslignende ydelse og kan

efter personellovens § 11 c få kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte.

Der er tale om ordninger på Forsvarsministeriets område, som er supplerende i forhold til de ydelser, som bliver givet efter arbejdsskadesikringsloven.

2.1.2. Forsvarsministeriets overvejelser

I dag behandles statsligt udsendtes arbejdsskadesager med undtagelse af sager om sent diagnosticeret PTSD på samme måde som alle andre arbejdstageres arbejdsskadesager, nemlig efter arbejdsskadesikringsloven. Spørgsmålet om, hvorvidt en skade, som en statsligt udsendt har pådraget sig som følge af tjenesten under udsendelsen, kan anerkendes som en arbejdsskade samt udmålingen af erstatning og godtgørelse, afgøres således som udgangspunkt efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Dog har indførelsen af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. i 2014 givet statsligt udsendte en særstilling i arbejdsskadesystemet. Dertil kommer, at statsligt udsendte på Forsvarsministeriets område med en anerkendt arbejdsskade også kan have adgang til erstatninger efter Forsvarsministeriets egne supplerende ordninger, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1.4.

Det fremgår af Analyse af veteraners arbejdsskader, der blev udarbejdet af Forsvarsministeriets Personalestyrelse (nu: Personelkommandoen) i maj 2024, at veteraner arbejder under forhold, der adskiller sig væsentligt fra de forhold, der gør sig gældende på det øvrige arbejdsmarked. Det fremgår derudover af analysen, at de skader, veteraner pådrager sig under deres udsendelse, og som efterfølgende anmeldes i arbejdsskadesystemet, dermed ofte også adskiller sig fra arbejdsskader på det øvrige arbejdsmarked.

Der er mellem parterne bag Aftale om udvikling af veteranindsatsen under forsvarsforliget 2024-2033 af 7. november 2024 enighed om, at veteraner skal mødes med øget tillid, støtte og anerkendelse, når de vender hjem fra udsendelser uden for Danmarks grænser. Det fremgår af aftalen, at indsatsen bl.a. skal styrkes ved indførelse af en formodningsregel i forbindelse med sager om PTSD og bedre behandling af veteraners arbejdsskadesager.

Det fremgår endvidere af aftalen af 7. november 2024, at indførelsen af en formodningsregel på Forsvarsministeriets område vil indebære, at der udarbejdes en ny hovedlov på Forsvarsministeriets område, som skal skabe et lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for veteraner.

Det er på den baggrund Forsvarsministeriets opfattelse, at der bør indføres en formodningsregel og løbende dækning af udgifter til proteser. Derudover er det Forsvarsministeriets opfattelse, at der bør gælde de samme regler for statsligt udsendtes arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen, som der gælder for andre arbejdstagere efter arbejdsskadesikringsloven.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Lovens struktur

Det foreslås, at der indføres en ny hovedlov på Forsvarsministeriets område, som vil skulle udgøre det lovgivningsmæssige grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte. Det er herved hensigten, at der vil blive skabt et særskilt arbejdsskadesystem for statsligt udsendte.

Indførelsen af en ny hovedlov for statsligt udsendtes arbejdsskadesager vil indebære, at arbejdsskader, der er omfattet af den nye hovedlov, ikke længere vil blive behandlet i medfør af arbejdsskadesikringsloven eller særloven. Det foreslås dog, at den nye hovedlov i høj grad vil henvise til reglerne i arbejdsskadesikringsloven, ligesom den vil være bygget op omkring strukturen og grundprincipperne i arbejdsskadesikringsloven. Derfor vil arbejdsskader, der er omfattet af den nye hovedlov, som følge af disse henvisninger i vidt omfang blive behandlet efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Det er med den foreslåede henvisningsmodel hensigten, at den foreslåede lov i videst muligt omfang vil skulle fortolkes og administreres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i arbejdsskadesikringsloven og relevant praksis forbundet hermed. Desuden foreslås det, at særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. ophæves som konsekvens af, at der med den foreslåede ordning vil ske en yderligere lempelse af reglerne for anerkendelse af statsligt udsendtes PTSD som en arbejdsskade.

De regler i arbejdsskadesikringsloven, der henvises til i den foreslåede lov, vil finde anvendelse inden for de rammer, der følger af den foreslåede lovs § 1. Det vil indebære, at de pågældende regler i arbejdsskadesikringsloven vil skulle fortolkes inden for anvendelsesområdet for den foreslåede lov, jf. dennes § 1. Det vil eksempelvis indebære, at en myndighed, der udsender personel, jf. den foreslåede § 1, vil skulle sidestilles med en arbejdsgiver i arbejdsskadesikringslovens forstand. Derudover vil det eksempelvis indebære, at der vil kunne være dele af de bestemmelser og kapitler i arbejdsskadesikringsloven, som der henvises til, som ikke vil være relevante for sager efter den foreslåede lov, henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære. Som et eksempel kan arbejdsskadesikringslovens § 46, stk. 1, fremhæves. Bestemmelsen vedrører arbejdsulykker, der er sket som led i medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, og der vil således skulle ses bort fra bestemmelsen i arbejdsskadesikringsloven, idet den ikke er relevant for behandlingen af skader, som personer omfattet af den foreslåede lov pådrager sig under udsendelsen. Der vil også være tilfælde, hvor en bestemmelse i arbejdsskadesikringsloven, som der henvises til, ikke vil være relevant, henset til, at der i den foreslåede lov er en række særregler, som går forud for de bestemmelser, som der henvises til i arbejdsskadesikringsloven.

Den foreslåede lov vil desuden indeholde henvisninger til regler i arbejdsskadesikringsloven, som alene vil finde anvendelse inden for de rammer, der følger af den foreslåede lovs § 21 om finansiering. Det vil eksempelvis kunne være, at udgifter til rejseudgifter og tabt arbejdsfortjeneste, som efter arbejdsskadesikringslovens § 38, stk. 2, 4. og 5. pkt., betales af forsikringsselskabet i ulykkessager og af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i erhvervssygdomssager, efter den foreslåede lovs § 21, stk. 1, i stedet vil skulle

udbetales af Arbejdsmarkedets Tillægspension på vegne af den udsendende myndighed. Der henvises til den foreslåede § 21 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at der vil være enkelte bestemmelser i den foreslåede lov, der direkte vil svare til bestemmelser i arbejdsskadesikringsloven. Dette vil bl.a. være ud fra en betragtning om, at det ud fra loven skal kunne læses, hvilke ydelser den omfattede personkreds har ret til. Den foreslåede § 8 formuleres således på en måde, hvori ydelserne efter loven oplistes, idet bestemmelsen svarer til § 11 i arbejdsskadesikringsloven. Derudover foreslås det, at den foreslåede lovs straffebestemmelser vil fremgå direkte af den foreslåede § 26. Det er hensigten, at den pågældende straffebestemmelse i den foreslåede § 26, der svarer til bestemmelsen i § 82 i arbejdsskadesikringsloven, vil skulle fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse, herunder dennes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Den foreslåede lov vil endvidere indeholde en række særregler på områderne for PTSD samt løbende dækning af udgifter til proteser. For nærmere herom henvises der til henholdsvis afsnit 2.3 og 2.4.

Endelig vil den foreslåede lov indeholde en række bestemmelser, der fastsætter rammerne for det nye arbejdsskadesystem for statsligt udsendte, herunder at forsvarsministeren henlægger sine beføjelser vedrørende behandling af arbejdsskader efter loven til den enhed, der oprettes af Arbejdsmarkedets Tillægspension (Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader).

Med den foreslåede henvisningsmodel vil retsstillingen for arbejdsskader efter den foreslåede lov – bortset fra i sager om PTSD og dækning af udgifter til proteser – således være den samme som efter arbejdsskadesikringsloven. Øvrige ændringer i forhold til arbejdsskadesikringsloven vil alene være af teknisk betydning navnlig som følge af, at sagerne efter den foreslåede lov vil blive behandlet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader under forsvarsministerens ansvar.

2.1.3.2. Lovens anvendelsesområde

Det foreslås, at loven vil skulle omfatte nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, samt deres efterladte. Loven vil således omfatte udsendelse til de samme områder, som er omfattet af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., jf. § 1, stk. 2, i særloven.

Det forudsættes, at betegnelsen "nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver" skal forstås i overensstemmelse med betegnelsen "tidligere udsendte soldater og andre statsansatte" i § 1, stk. 2, i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. Personkredsen, der vil blive omfattet af den foreslåede ordning, vil således inden for Forsvarsministeriets ressort omfatte såvel soldater som andre ansatte, herunder civile, der på lignende vis som soldater udsendes til eller opholder sig i udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver i tjenstligt øjemed, for eksempel feltpræster og læger. Det foreslås i overensstemmelse med § 1, stk. 2, i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., at ethvert tjenstligt begrundet ophold i opgaveområdet sidestilles med udsendelse, idet det således er hensigten, at også ansatte, som ikke indgår i en udsendt militær styrke eller en anden missions bemanding, men som af tjenstlige årsager besøger opgaveområdet, vil blive omfattet af lovforslaget.

Betegnelsen tjenestgørende personel foreslås anvendt dels for at omfatte de typer af personel, som ikke er antaget i egentlige ansættelsesforhold, f.eks. personer, der aftjener værnepligtstjeneste, og dels at ensrette sprogbruget i forhold til den øvrige lovgivning på Forsvarsministeriets område, hvor begrebet »personel« er fremherskende.

Foruden civilt og militært personel på Forsvarsministeriets område vil den omfattede personkreds i praksis primært bestå af tjenestgørende personel på Justitsministeriets, Udenrigsministeriets og Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskabs områder, der som led i deres tjeneste udsendes til udlandet i de nævnte områder. Der vil dog også kunne være tale om personer, som gør tjeneste hos andre statslige myndigheder.

Det forudsættes, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil skulle høre den udsendende myndighed over, om den pågældende statsligt udsendte har været udsendt af den pågældende myndighed til områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden har deltaget i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Enheden vil herefter skulle lægge den udsendende myndigheds oplysning om, hvorvidt den pågældende person har været udsendt til eller har opholdt sig i de ovennævnte områder, til grund.

2.1.3.3. Lovvalg

Erhvervssygdomme udvikler sig ofte over en længere årrække, hvor den tilskadekomne statsligt udsendte kan have været beskæftiget hos andre arbejdsgivere udover den udsendende myndighed. Der vil derfor kunne forekomme tilfælde, hvor det kan være vanskeligt at vurdere, hvilket arbejde en erhvervssygdom skal henføres til. Der vil i den forbindelse kunne forekomme tilfælde, hvor de skadelige påvirkninger, der har medført den pågældende sygdom, har fundet sted både under en udsendelse og ved arbejde udført i Danmark. I disse tilfælde vil det skulle bestemmes, hvorvidt den pågældendes erhvervssygdom skal behandles efter den foreslåede lov eller efter arbejdsskadesikringsloven.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervssygdomme, hvor de seneste skadelige påvirkninger, der antages at have medført den statsligt udsendtes sygdom, er sket under den pågældendes udsendelse, vil skulle behandles efter reglerne i den foreslåede lov. Disse erhvervssygdomme vil så-

ledes blive behandlet i den nyoprettede enhed i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Erhvervssygdomme, hvor de seneste skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom, er sket under arbejde i Danmark, vil fortsat skulle behandles efter arbejdsskadesikringsloven. Disse erhvervssygdomme vil således fortsat blive behandlet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Den pågældende statsligt udsendte kan f.eks. have fået konstateret depression, som både skyldes hændelser, som den pågældende var udsat for under udsendelsen, men som også skyldes hændelser, som har fundet sted efter udsendelsen under arbejde i Danmark. Den pågældendes depression vil i dette tilfælde skulle behandles som en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven.

Der vil for ulykker ofte ikke være samme udfordring som ved erhvervssygdomme i forhold til at kunne henføre ulykken til et bestemt arbejde, idet det i de fleste tilfælde ikke vil være vanskeligt at konstatere, under hvilket arbejde en given ulykke er sket. Derfor er der for ulykker ikke foreskrevet en særlig lovvalgsordning. En ulykke vil således blive behandlet efter den foreslåede lov af den nyoprettede enhed i Arbejdsmarkedets Tillægspension, såfremt ulykken er sket under udsendelsen. Såfremt ulykken er sket under arbejde i Danmark, vil den blive behandlet efter arbejdsskadesikringsloven af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås dog, at hvis der er tale om PTSD, vil den anmeldte arbejdsskade, uanset om det er en ulykke eller en erhvervssygdom, blive behandlet efter den foreslåede lov af den nyoprettede enhed i Arbejdsmarkedets Tillægspension, selvom de seneste skadelige påvirkninger eller ulykken er sket under arbejde, der ikke er omfattet af den foreslåede § 1, jf. nærmere herom i afsnit 2.3.3 og bemærkningerne til det foreslåede § 3, stk. 2.

Der er ikke med den foreslåede ordning tilsigtet ændringer i gældende regler om samspil mellem forskellige erstatningslove for personskader, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1.3.

2.2. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er en selvejende institution, der får administrativ og teknisk bistand af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager i dag behandlingen af alle arbejdsskadesager i Danmark, herunder også behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-3, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019 med senere ændringer. Statsligt udsendtes ulykkessager og fysiske erhvervssygdomssager behandles på lige fod med alle andre arbejdsskadesager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mens statsligt udsendtes psykiske erhvervssygdomme som følge af belastninger under udsendelse behandles i Veteransekretariatet. Veteransekretariatet er en særlig enhed i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som blev oprettet i tidsmæssig tilknytning til vedtagelsen af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. i 2014 for at sikre den nødvendige ekspertise på det komplekse område for statsligt udsendtes psykiske erhvervssygdomme.

2.2.1.2. Erhvervssygdomsudvalget

Erhvervssygdomsudvalget er et udvalg, der er nedsat af beskæftigelsesministeren i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 9, stk. 1. Beskæftigelsesministeren har i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 9, stk. 5, udstedt bekendtgørelse nr. 1376 af 26. november 2025 om forretningsorden for Erhvervssygdomsudvalget. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, at Erhvervssygdomsudvalget har til opgave at indstille til beskæftigelsesministeren, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på den i § 7, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven nævnte fortegnelse over erhvervssygdomme samt at afgive vejledende udtalelser til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om afgørelse af sager omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven.

2.2.1.3. Arbejdstilsynet

Beskæftigelsesministeren fører tilsyn med, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udfører sit hverv i overensstemmelse med lovgivningen, jf. § 15 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 668 af 8. juli 2026. Beskæftigelsesministeriets tilsyn med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetages af Arbejdstilsynet.

Arbejdstilsynet er ikke tilsynsmyndighed for sager vedrørende veteraners arbejdsskader. Det skyldes, at ressortansvaret for sager vedrørende veteraners arbejdsskader ved kongelig resolution af 15. december 2022 blev overført fra Beskæftigelsesministeriet til Forsvarsministeriet.

Arbejdstilsynet er arbejdsmiljømyndighed i medfør af reglerne i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 24. april 2026 om arbejdsmiljø med senere ændringer (arbejdsmiljøloven). Arbejdstilsynet varetager i dag rollen som arbejdsmiljømyndighed også i forhold til arbejdsmiljøet for statsligt udsendte.

2.2.1.4. Ankestyrelsen

Ankestyrelsen er rekursmyndighed for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter arbejdsskadesikringsloven, jf. § 44 i arbejdsskadesikringsloven.

2.2.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Det er Forsvarsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager efter indførelsen af den foreslåede lov foretages af en særlig enhed oprettet af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Enheden vil således kunne trække på de ressourcer og den ekspertise, som i dag findes i Arbejdsmarkedets Tillægspension, der også yder teknisk og administrativ bistand til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, til behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager. Det er samtidig fundet hensigtsmæssigt, at Forsvarsministeriet vil føre tilsyn

med Arbejdsmarkedets Tillægspensions administration efter den foreslåede lov, idet ministeriet som ressortmyndighed på området har myndighedsansvaret for statsligt udsendtes arbejdsskader.

Det er endvidere Forsvarsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynets rolle som arbejdsmiljømyndighed ikke bør ændres som følge af vedtagelsen af den foreslåede lov, samt at Ankestyrelsen også bør være rekursmyndighed for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders afgørelser efter den foreslåede lov.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at en sådan model vil sikre den hurtigste og mest kvalificerede sagsbehandling for de statsligt udsendte, idet Arbejdsmarkedets Tillægspension har de rette kompetencer til at behandle statsligt udsendtes arbejdsskadesager samt den faglige ekspertise på området.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ansvaret for statsligt udsendtes arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen, flyttes fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til forsvarsministeren. Det foreslås desuden, at forsvarsministeren henlægger sine beføjelser vedrørende behandling af arbejdsskader efter den foreslåede lov til en enhed, der oprettes af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Den nyoprettede enhed vil blive oprettet under navnet Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader. Den foreslåede ordning vil medføre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil yde teknisk og administrativ bistand samt varetage den daglige ledelse ved behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager efter den foreslåede lov.

Det foreslås, at der vil skulle indgås en administrationsaftale mellem forsvarsministeren og Arbejdsmarkedets Tillægspension. Administrationsaftalen vil mere detaljeret bl.a. fastlægge, hvilke krav Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle efterleve og på hvilke vilkår. Det forudsættes, at administrationsaftalen bl.a. vil fastlægge vilkår for Arbejdsmarkedets Tillægspensions behandling af data. Det forudsættes desuden, at det vil skulle fremgå af aftalen, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions tekniske og administrative bistand i forbindelse med driften af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil blive leveret på omkostningsdækket basis. Dette vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle have dækket alle direkte og indirekte omkostninger forbundet med varetagelsen af opgaverne henlagt efter den foreslåede lov. I forbindelse med indgåelse af aftalen vil det skulle påses, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer ikke må påføres tab ved Arbejdsmarkedets Tillægspensions varetagelse af opgaverne efter loven.

Det foreslås, at Forsvarsministeriet vil skulle finansiere Arbejdsmarkedets Tillægspensions omkostninger med at varetage administrationen af opgaver efter den foreslåede lov.

Det foreslås desuden, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle udbetale ydelser efter den foreslåede lov på vegne af den myndighed, i hvis tjeneste under udsendelse den pågældende person har pådraget sig en arbejdsskade. Alle ydelser, som en statsligt udsendt vil have ret til efter den foreslåede lov, vil således skulle finansieres af den pågældende myndighed og ikke af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, som er tilfældet i dag for så vidt angår erhvervssygdomme. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 21 om finansiering og bemærkningerne hertil.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil have pligt til at begrænse det økonomiske tab og berigtige eventuelle fejl og hurtigst muligt vil skulle underrette Forsvarsministeriet om alle væsentlige fejl i relation til varetagelse af opgaverne efter loven.

Med den foreslåede ordning vil det fortsat alene være Erhvervssygdomsudvalget, der vil kunne indstille til beskæftigelsesministeren, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på erhvervssygdomsfortegnelsen, jf. arbejdsskadesikringslovens § 9, stk. 1. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil dog kunne anerkende erhvervssygdomme, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven, uden forudgående forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. Det forudsættes, at de sager, som fremover vil blive anerkendt administrativt af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, er sager, som ville være blevet forelagt Erhvervssygdomsudvalget, hvis der havde været tale om en sag, som skulle afgøres efter arbejdsskadesikringsloven. Det forventes, at det vil medføre kortere sagsbehandlingstid i de pågældende sager, idet Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader selv vil kunne træffe afgørelse og ikke vil skulle forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget og afvente en vejledende udtalelse herfra.

Det foreslås, at Forsvarsministeriet fører tilsyn med behandlingen af sagerne, mens Arbejdstilsynet bevarer dets muligheder for at udøve dets opgaver som arbejdsmiljømyndighed, herunder gennem adgang til data på området for statsligt udsendtes arbejdsskader. Det foreslås også, at Ankestyrelsen fortsat vil skulle varetage rollen som rekursmyndighed for statsligt udsendt personels arbejdsskader, der er en følge af tjenesten under udsendelsen.

Det foreslås således, at afgørelser truffet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader i medfør af den foreslåede lov skal kunne påklages til Ankestyrelsen, ligesom det er tilfældet med afgørelser truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i medfør af arbejdsskadesikringsloven.

2.3. Indførelse af en formodningsregel for statsligt udsendte med PTSD

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Lov om arbejdsskadesikring

Der er i arbejdsskadesikringsloven fastsat regler om, hvilke sygdomme og ulykker, der er omfattet af loven, og som der derfor kan ydes erstatning og godtgørelse for følgerne af.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 5, at arbejdsskader omfattet af loven både kan være ulykker, jf. lovens § 6, og erhvervssygdomme, jf. lovens § 7. Som ulykker

betragtes efter lovens § 6 personskader, der er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Personskaden kan være både fysisk eller psykisk og være både varig eller forbigående. PTSD vil kunne anerkendes som en ulykke efter lovens § 6, såfremt påvirkningen sker inden for 5 dage, men vil dog oftest blive behandlet som en erhvervssygdom efter lovens § 7.

Som erhvervssygdomme betragtes efter arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 1, sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Som erhvervssygdomme forstås endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten, jf. § 7, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. Det fremgår af lovens § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 9, i en fortegnelse fastsætter, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter. Der er i medfør af § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., senest fastsat nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1483 af 3. december 2025 om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at en sygdom kan anerkendes som erhvervssygdom, jf. arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 1, hvis tre generelle betingelser er opfyldte. For det første skal den skadelige påvirkning have en styrke og en tidsmæssig udstrækning, som efter medicinsk dokumentation kan forårsage sygdommen. For det andet skal sygdomsbilledet efter medicinsk dokumentation stemme overens med den skadelige påvirkning og sygdommen. For det tredje må sygdommen ikke med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige, jf. arbejdsskadesikringslovens § 8. Som bilag 1 til bekendtgørelsen er vedlagt en fortegnelse over erhvervssygdomme (Erhvervssygdomsfortegnelsen), som er en liste over sygdomme, der vil kunne anerkendes som erhvervssygdomme, såfremt de opfylder de særlige krav til påvirkninger under arbejdet, der fremgår af fortegnelsen.

For at PTSD kan anerkendes som en erhvervssygdom efter Erhvervssygdomsfortegnelsen, skal både de generelle betingelser i bekendtgørelsens § 1, stk. 1, og kravene til påvirkning under arbejdet, som fremgår af Erhvervssygdomsfortegnelsen, være opfyldt, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Udover de generelle betingelser nævnt ovenfor, følger det af diagnosekriterierne, at symptomerne på sygdommen skal være opstået senest inden for 6 måneder, sygdommen skal være fuldt til stede inden for få år, og sygdommen skal skyldes påvirkning under arbejdet fra traumatiske begivenheder eller situationer af kortere eller længere varighed af en exceptionelt truende eller katastrofeagtig natur, jf. Erhvervssygdomsfortegnelsens pkt. F. 1. Det er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der i sidste ende vurderer, om betingelserne for, at PTSD kan anerkendes som en erhvervssygdom, er opfyldt.

I Danmark anvendes forkortelsen PTSD i daglig tale for International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems (ICD-10) om diagnosen posttraumatisk belastningsreaktion.

Det fremgår af afsnit 1.2. E. i vejledning nr. 10192 af 4. december 2025 om erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005 (herefter vejledningen), at hos nogle personer debuterer PTSD først fuldt ud efter 6 måneder, men personerne har inden for de første måneder nogle af symptomerne på PTSD. Dette kaldes også forsinket PTSD.

Det fremgår endvidere af vejledningens afsnit 1.2. E, at forsinket PTSD er omfattet af Erhvervssygdomsfortegnelsen, når personen inden for 6 måneder har haft nogle af symptomerne, og diagnosen PTSD kan stilles inden for få år fra belastningsophøret. Det fremgår af vejledningen, at der med få år som udgangspunkt forstås 1-2 år. Optræder sygdommen helt uden symptomer de første 6 måneder, er Erhvervssygdomsfortegnelsens krav til diagnosen ikke opfyldt, og en eventuelt senere stillet PTSD-diagnose vil ikke være omfattet af fortegnelsen. Disse sygdomme vil efter en konkret vurdering kunne forelægges for Erhvervssygdomsudvalget i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 3.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 3, 1. pkt., at sygdomme, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kun kan anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, som er nedsat af beskæftigelsesministeren i medfør af lovens § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes, jf. lovens § 7, stk. 3, 2. pkt.

Det fremgår af afsnit 1.5. i vejledning om erhvervssygdomme, at det kun er sygdommen PTSD, herunder forsinket PTSD med symptomer på PTSD inden for 6 måneder, der er omfattet af Erhvervssygdomsfortegnelsen. Der skal desuden have været tale om påvirkninger, der opfylder kravene til belastningen.

Det fremgår endvidere af afsnit 1.5. i vejledning om erhvervssygdomme, at alle øvrige sager om PTSD, herunder også forsinket PTSD, som først er fuldt ud til stede flere år efter påvirkningerne er ophørt, kan forelægges for Erhvervssygdomsudvalget med henblik på stillingtagen til anerkendelse. Dette gælder også sager, hvor enkelte symptomer på PTSD er opstået inden for 1 år, men hvor sygdommen først er fuldt ud konstateret efter flere år. Det fremgår endvidere af vejledningen, at der er flere momenter, der kan indgå ved vurderingen af, om sager om PTSD skal forelægges for Erhvervssygdomsudvalget til konkret stillingtagen til, om sygdommen udelukkende eller i overvejende grad er forårsaget af arbejdet, bl.a. om der er rimelig tidsmæssig sammenhæng mellem påvirkning og debut af sygdommen og belastningens karakter og omfang, herunder om der har været tale om gentagne belastninger inden for en årrække.

Det fremgår endelig af afsnit 1.5. i vejledning om erhvervssygdomme, at der i dag på baggrund af en dom fra Vestre Landsret af 26. juni 2020 (UfR 2020.3097) er praksis for forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget af sager om PTSD med dokumentation for symptomer helt op til senest

4 år efter belastningens ophør, og hvor diagnosen er fuldt ud til stede op til 15 år efter belastningen.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, at en person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget på Erhvervssygdomsfortegnelsen, har krav på ydelser efter loven, medmindre det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

2.3.1.2. Lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion

Der er i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. fastsat regler, der giver en mere lempelig adgang til at anerkende PTSD som en arbejdsskade. Særloven omfatter tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion og deres efterladte, jf. nærmere om personkredsen ovenfor i afsnit 2.1.1.3.

Det følger af § 2 i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilkender erstatning og godtgørelse for sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion efter særloven, forudsat at tre kriterier er opfyldt. For det første må sygdommen ikke kunne anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven. For det andet skal begrundelsen for, at sygdommen ikke kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, være, at der mangler dokumentation for den tidsmæssige sammenhæng mellem belastning og sygdomsdebut. Hvis der derimod er en anden begrundelse for, at sygdommen ikke kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven, for eksempel at kravene til styrken og arten af den skadevoldende påvirkning ikke er opfyldt, eller at der er klare konkurrerende årsager til sygdommen, vil der ikke kunne tilkendes erstatning efter særloven. For det tredje skal der foreligge en psykiatrisk speciallægeerklæring udstedt senere end 6 måneder efter belastningens ophør, hvori det erklæres, at den undersøgte person lider af PTSD, og at sygdommen er opstået i tilknytning til og som følge af udsendelsen.

Det følger af § 2 i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., at når en psykiatrisk speciallæge senere end 6 måneder efter belastningens ophør skriver en erklæring om, at den undersøgte person lider af PTSD, og at sygdommen skønnes at være opstået i tilknytning til personens udsendelse, så er det tilstrækkeligt til at dokumentere, at symptomerne er opstået inden for 6 måneder efter belastningens ophør.

2.3.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Det fremgår af Analyse af veteraners arbejdsskader, der blev udarbejdet af Forsvarsministeriets Personalestyrelse (nu: Personelkommandoen) i maj 2024, at hver femte veteran i dag ikke får anerkendt sin arbejdsskadesag til trods for, at en uafhængig speciallæge i psykiatri har diagnosticeret veteranen med PTSD. Dette på trods af bl.a. indførelsen af et lempet dokumentationskrav for sygdommens udbrud i tilknytning til tjenesten i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., og den generelle udvikling af praksis på området, hvorefter der i højere grad ved forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget anerkendes PTSD, som først viser sig fuldt ud flere år efter sygdommens udbrud.

Der skal for at få anerkendt PTSD som erhvervssygdom efter erhvervssygdomsfortegnelsen være opstået symptomer på sygdommen senest inden for 6 måneder. Med særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. blev der indført en adgang for statsligt udsendte til at få anerkendt deres PTSD, selvom det ikke var muligt inden for 6 måneder at dokumentere, at symptomer på sygdommen var opstået. Særloven lempede dog ikke de tidsmæssige betingelser for at anerkende PTSD, men kun de krav, der stilles til dokumentationen for, at sygdommen er opstået inden for 6 måneder. Særloven ændrede endvidere ikke på beviskravene for så vidt angår sammenhængen mellem påvirkningen under statsligt udsendtes udsendelse og udviklingen af PTSD.

Der har været en løbende udvikling i praksis ved forelæggelse af sager for Erhvervssygdomsudvalget, som har medført anerkendelse af en lang række sager om PTSD, herunder forsinket PTSD, som først er fuldt ud til stede flere år efter belastningen er ophørt, eller hvor enkelte symptomer på PTSD er opstået inden for 1 år, men hvor sygdommen først er fuldt ud konstateret efter flere år. Der forelægges i dag sager med symptomer helt op til 4 år efter belastningens ophør, og hvor diagnosen er fuldt ud til stede op til 15 år efter belastningen. Der gælder trods denne udvikling fortsat krav til en vis tidsmæssig sammenhæng mellem påvirkningen og udviklingen af PTSD.

Der gælder foruden kravene til tidsmæssig sammenhæng også fortsat krav til, at der er årsagssammenhæng mellem de belastninger, som den pågældende statsligt udsendte har været udsat for under sin udsendelse, og udviklingen af PTSD. Det skal således fortsat dokumenteres, at det er hændelserne under udsendelsen, som har forårsaget sygdommen.

Det er efter de nuværende regler i arbejdsskadesikringsloven, den tilhørende praksis for anerkendelse efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget og de supplerende regler i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., således fortsat op til den statsligt udsendte selv at dokumentere de hændelser, som den pågældende har været udsat for under udsendelsen, samt at sandsynliggøre sammenhængen mellem disse hændelser og udviklingen af sent diagnosticeret PTSD. For en statsligt udsendt med diagnosticeret PTSD kan dette være vanskeligt – særligt når det kan kræve informationer, der er forårsaget af hændelser, der ligger langt tilbage i tid.

På denne baggrund blev aftaleparterne med Aftale om udvikling af veteranindsatsen under forsvarsforliget 2024-2033 af 7. november 2024 enige om at indføre en såkaldt formodningsregel for veteraner med PTSD, således at det i udgangspunktet formodes, at der er sammenhæng mellem hændelser under veteraners udsendelse og diagnosen PTSD, medmindre særligt tungtvejende grunde taler imod. Aftaleparterne blev desuden enige om, at veteraner generelt skal mødes med øget tillid, når deres arbejdsskadesager behandles.

Forsvarsministeriet finder på den baggrund, at der bør indføres en formodningsregel for veteraner med PTSD.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i den foreslåede lov, hvorefter der i behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager om PTSD vil skulle gælde en formodning for, at statsligt udsendtes PTSD skyldes tjenesten under udsendelsen. Med den foreslåede bestemmelse i § 5 vil det blive formodet, at den statsligt udsendtes PTSD skyldes den pågældendes udsendelse, medmindre det må anses for åbenbart, at den pågældendes PTSD ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Det vil være en konkret vurdering, hvornår det vil kunne anses for åbenbart, at den pågældendes PTSD ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Det vil bl.a. kunne være tilfældet, hvis den diagnosticerende speciallæge i psykiatri har anført, at den pågældendes PTSD alene skyldes andre forhold end tjenesten under udsendelsen.

Efter den foreslåede ordning vil det således være myndighederne, der i sagerne vedrørende PTSD eventuelt vil skulle løfte bevisbyrden for, at den pågældendes PTSD ikke skyldes tjenesten under udsendelsen.

Den statsligt udsendte vil således fremadrettet alene skulle dokumentere sin diagnose, og vil ikke skulle løfte bevisbyrden for sammenhængen mellem hændelser under den pågældendes udsendelse og udviklingen af PTSD. Dokumentation for diagnosen vil kunne foreligge i form af en speciallægeerklæring fra en speciallæge i psykiatri, der diagnosticerer den pågældende med PTSD. Dokumentationen vil endvidere kunne foreligge i form af anføringer i lægejournaler, hvoraf det fremgår, at en speciallæge i psykiatri har diagnosticeret den pågældende med PTSD.

I Danmark anvendes forkortelsen PTSD i dag i daglig tale for ICD-10-diagnosen posttraumatisk belastningsreaktion. Der refereres således ikke til de amerikanske diagnosekriterier, da der er forskel på såvel sygdomskriterier som belastningskravet til Post Traumatic Stress Disorder (PTSD) efter den amerikanske diagnoseklassifikation DSM-IV og posttraumatisk belastningsreaktion efter ICD-10. Ved PTSD efter den foreslåede lov vil skulle forstås den diagnose for PTSD, der til enhver tid anvendes af de danske sundhedsmyndigheder.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i en sag, hvor den pågældende statsligt udsendte har dokumentation for, at en speciallæge i psykiatri har stillet diagnosen PTSD, skulle lægge diagnosen til grund, og enheden vil således ikke skulle foretage en selvstændig vurdering af, hvorvidt diagnosekravene til PTSD må anses for værende opfyldt. Der vil desuden ikke blive stillet krav til tidspunktet for diagnosticeringen i forhold til, hvornår den pågældende har været udsendt. Det vil desuden være tilstrækkeligt, at det fremgår af journalen eller speciallægeerklæringen, at den pågældende har PTSD, selvom det fremgår af journalen eller speciallægeerklæringen, at den pågældende også har andre diagnoser.

Den foreslåede ordning vil alene omfatte diagnosen PTSD, og den vil således ikke omfatte andre psykiatriske diagnoser, som eksempelvis depression, der efter omstændighederne eventuelt vil kunne anerkendes i medfør af erhvervssygdomsfortegnelsen. Øvrige psykiatriske diagnoser end PTSD, som statsligt udsendte pådrager sig under en udsendelse, vil således skulle opfylde de almindelige betingelser for anerkendelse af erhvervssygdomme som arbejdsskade.

Med den foreslåede ordning vil sager, der tidligere er helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af PTSD, kunne genoptages efter den foreslåede § 14 med henblik på behandling efter formodningsreglen i den foreslåede § 5. Er en sag anerkendt med en anden psykisk diagnose end PTSD, vil sagen kunne genoptages efter den foreslåede § 14 med henblik på behandling efter den foreslåede § 5, såfremt der i den tidligere sag blev taget stilling til, om skaden kunne anerkendes med PTSD, men hvor dette blev afvist. Det er Forsvarsministeriets vurdering, at muligheden for genoptagelse vil kunne være relevant for mange af de sager, som siden vedtagelsen af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. i 2014 er blevet afvist i Veteransekretariatet under Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Muligheden for genoptagelse vil dog også kunne være relevant for sager, der er blevet helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af PTSD før særlovens vedtagelse. Derimod vil en person, der allerede har fået anerkendt PTSD efter arbejdsskadesikringsloven eller særloven, ikke også kunne få anerkendt PTSD efter den foreslåede lov.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i samarbejde med den udsendende myndighed række ud til den statsligt udsendte, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader positivt vil kunne identificere, og som potentielt vil kunne være omfattet af genoptagelsesreglen i det foreslåede § 14, stk. 1. Enheden vil oplyse den pågældende om mulighederne for genoptagelse af den tidligere afviste sag. Enheden vil i den forbindelse skriftligt orientere den pågældende om, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente til brug for sagens behandling. Enheden vil desuden skulle indhente samtykke til, at sagen genoptages, og til at enheden kan indhente de nødvendige oplysninger til brug for sagens behandling.

Det foreslås, at alle sager om PTSD, der vedrører en person, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, samt deres efterladte, vil skulle behandles efter den foreslåede lov. Dette vil gælde uanset, hvor tilskadekomne senest har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at kunne have medført PTSD, jf. principperne i arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 3, og den foreslåede lovs § 21, stk. 2. På denne måde vil det blive sikret, at alle personer, der er omfattet af den foreslåede lov, og som af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med PTSD, vil få behandlet deres sag efter den foreslåede § 5, hvorefter der vil gælde en lettere adgang til at få anerkendt PTSD som en arbejdsskade. Dette vil medføre, at disse sager om PTSD ikke vil blive behandlet

efter arbejdsskadesikringsloven men alene efter den foreslåede lov.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede § 3, stk. 2, samt § 5 og bemærkningerne hertil.

2.4. Løbende dækning af udgifter til statsligt udsendtes proteser

2.4.1. Gældende ret

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 4 indeholder regler om, hvilke ydelser der kan tildeles efter loven. Det omfatter bl.a. almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v., udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., erstatning for forskellige typer af tab, forskellige former for godtgørelse samt overgangsbeløb.

Arbejdsskadesikringslovens § 15 indeholder regler om muligheden for at betale udgifter til behandling, optræning og hjælpemidler.

Det fremgår bl.a. af § 15, stk. 1, 1. pkt., i arbejdsskadesikringsloven, at under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgifterne ikke kan afholdes efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Det fremgår endvidere af lovens § 15, stk. 2, at under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén. Det fremgår af lovens § 15, stk. 3, 1. pkt., at erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden fastsættes til et engangsbeløb. Det fremgår af lovens § 15, stk. 3, 2. pkt., at ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 7. Det følger af bestemmelserne i § 15, stk. 1-3, at det er en forudsætning for betaling af udgifter og erstatning, at den tilskadekomne har haft en økonomisk udgift, og at udgiften således ikke er afholdt efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på et offentligt sygehus.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 7, at beskæftigelsesministeren årligt, inden udgangen af oktober måned og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, fastsætter de nærmere regler for omsætning af erstatning for permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler, jf. bestemmelsens stk. 3, 2. pkt., til et engangsbeløb, der tilkendes og beregnes det følgende år. Denne bemyndigelsesbestemmelse, som udmøntes i årlige bekendtgørelser, blev indsat i arbejdsskadesikringsloven i 2023 ved en lovændring, der bl.a. havde til formål at sikre, at erstatning for permanente udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler i højere grad ville afspejle tilskadekomnes reelle udgifter over resten af livet og ikke kun til pensionsalderen, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 23 som fremsat, s. 53.

Statslige myndigheder administrerer spørgsmålet om betaling af udgifter til behandling, optræning og hjælpemidler i medfør af regler udstedt med hjemmel i § 15, stk. 5-6, i arbejdsskadesikringsloven.

Bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 5, bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifter nævnt i lovens § 15, stk. 1-4, kan dækkes, herunder udgifter, der er afholdt, inden sagen er anmeldt.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 5, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 543 af 29. maj 2024 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring. Det følger af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at udgifter til proteser, briller og andre hjælpemidler kan betales, hvis de er nødvendige for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultat, formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af det varige mén. For så vidt angår udgifter ved reparation og eventuelt fornyelse af et hjælpemiddel følger det af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, at disse kan betales, hvis hjælpemidlet m.m. er blevet beskadiget eller ødelagt som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår. Det følger af § 5 i bekendtgørelsen, at udgifter til fremtidige behandlinger og hjælpemidler kan betales, hvis betingelserne i § 4 er opfyldt.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at forsikringsselskaberne kan tage stilling til krav om betaling af udgifter omfattet af § 15 i arbejdsskadesikringsloven efter reglerne i bekendtgørelsen og regler udstedt i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 6.

Bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 6, bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, at forsikringsselskaberne kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af § 15, stk. 1-4. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 6, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 502 af 23. maj 2024 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at forsikringsselskaberne behandler krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. i anledning af anmeldte ulykker og betaler sådanne udgifter i det omfang, kravet kan imødekommes, jf. § 15 i arbejdsskadesikringsloven. Dette gælder udgifter, der afholdes under sagens behandling, og fremtidige udgifter. Bekendtgørelsens regler gælder også for statslige myndigheder, der i bekendtgørelsen sidestilles med forsikringsselskaber, jf. § 1, stk. 3, nr. 2.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at tilskadekomne skal have skriftlig meddelelse om resultatet af den statslige myndigheds vurdering af krav efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at det skal fremgå af meddelelsen, at sagen kan forelægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til afgørelse, hvis tilskadekomne ønsker det, samt at den tilskadekomne skal underrettes, når sagen sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Arbejdsskadesikringsloven indeholder ikke hjemmel til at afholde udgifter til sportsproteser. Det fremgår af Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdstilsynets) vejledning nr. 10173 af 17. august 2015, bl.a., at der i medfør af § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan betales for hjælpemidler i god kvalitet til normal fuld afhjælpning af skadefølgerne, men at der som udgangspunkt ikke betales for hjælpemidler af højere standard, herunder luksusbetonede hjælpemidler. Det følger af praksis, at sportsproteser i udgangspunktet anses for et luksusbetonet hjælpemiddel, hvortil der ikke afholdes udgifter i medfør af loven. Disse udgifter lever således ikke op til nødvendighedsbetingelsen i § 15, stk. 1 og 2, i arbejdsskadesikringsloven. Derfor kan der heller ikke udbetales erstatning for fremtidige udgifter efter § 15, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven til disse hjælpemidler.

Det følger ligeledes af praksis fra Ankestyrelsen, at der som udgangspunkt heller ikke i medfør af lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025 med senere ændringer (serviceloven), kan bevilges udgifter til sportsproteser m.v., idet disse ikke vurderes i væsentlig grad at afhjælpe de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad at lette den daglige tilværelse. Der kan bl.a. henvises til Ankestyrelsens principafgørelse C-39-03.

2.4.2. Forsvarsministeriets overvejelser

Det fremgår af Aftale om udvikling af veteranindsatsen under forsvarsforliget 2024-2033 af 7. november 2024, at mange veteraner, der under udsendelse har været udsat for en fysisk skade og derfor har behov for en protese, oplever, at det engangsbeløb, som i dag udbetales i medfør af arbejdsskadesikringsloven, ikke dækker de reelle udgifter. Partierne bag aftalen har derfor været enige om at sikre en livslang og løbende dækning af fysisk skadede veteraners udgifter til udskiftning og tilpasning af proteser.

Aftalen bygger bl.a. på Analyse af veteraners arbejdsskader, der blev udarbejdet af Forsvarsministeriets Personalestyrelse (nu: Personelkommandoen) i maj 2024. Det fremgår bl.a. af denne analyse, at det er en udfordring, at det kapitaliserede beløb, der fastsættes i medfør af § 15, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, ikke afspejler den reelle udgift, som den enkelte veteran har til proteser mange år frem. Beregningsforudsætningerne vil således typisk ændre sig over tid, f.eks. som følge af prisudviklingen på proteser, udviklingshastigheden for proteser, forværring af tilstanden eller kroppens forandringer, som medfører et behov for ændringer i protesen, eller andet som gør, at udgifterne bliver højere end først antaget. Derudover er det en udfordring, at den enkelte veteran skal kunne administrere et større engangsbeløb hensigtsmæssigt i en lang årrække, hvilket kan bevirke, at veteranen tidligt i livet risikerer at stå tilbage uden det fornødne økonomiske fundament til anskaffelse af nødvendige proteser på grund af eksempelvis fejlinvesteringer eller brugen af det kapitaliserede engangsbeløb på andre ting end proteser. Endelig er der en udfordring ved, at engangsbeløbet ikke dækker den ekstraomkostning, der er forbundet med proteser, som har et særligt formål, f.eks. sportsproteser. Det bemærkes i den sammenhæng, at de tilskadekomne veteraner ofte er unge og sportsaktive, og at de som følge af invaliditeten umiddelbart vil være afskårede fra at dyrke sport, idet en sportsprotese ikke er indeholdt i de omkostninger til proteser, som den udbetalte kapitalerstatning skal dække. Veteranerne vil således som udgangspunkt selv skulle betale for en sportsprotese.

Selvom en justering af arbejdsskadesikringsloven i december 2023 har medført, at engangsbeløbet nu i højere grad vil afspejle den tilskadekomnes reelle udgifter over resten af livet og ikke kun til pensionsalderen, er det på baggrund af ovennævnte analyse Forsvarsministeriets opfattelse, at der fortsat er behov for særlige regler vedrørende dækning af statsligt udsendtes udgifter til proteser, herunder sportsproteser.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udgifter til hjælpemidler i form af proteser vil skulle betales løbende efter behov, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5. Det foreslås også, at den udsendende myndighed i tilfælde af misligholdelse af protesen skal kunne afskære dækning af udgifter, samt at myndigheden i tilfælde af forsætlig eller groft uagtsom misligholdelse af protesen vil kunne bestemme, at der i en periode på op til tre år ikke dækkes udgifter til den pågældende protese. Dækning af udgifter efter bestemmelsen vil, som efter arbejdsskadesikringsloven, forudsætte, at den tilskadekomne har haft en økonomisk udgift, og at udgiften således ikke er afholdt efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på et offentligt sygehus.

Den foreslåede ordning vil ikke skulle medføre urimelige dokumentationskrav m.v. for de statsligt udsendte, og det foreslås derfor, at statsligt udsendte, som tidligere efter arbejdsskadesikringslovens § 15 har modtaget et engangsbeløb for proteser, vil have mulighed for at få dækket udgifter til proteser efter den foreslåede lov på lige fod med alle andre. Det vil i den forbindelse være en betingelse, at vedkommende på tro og love erklærer, at en tidligere erstatningssum udbetalt efter arbejdsskadesikringslovens § 15 er forbrugt. Såfremt den statsligt udsendte i den forbindelse mod bedre vidende har undladt at afgive oplysninger, har afgivet urigtige oplysninger eller i øvrigt uberettiget har fået udbetalt udgifter, vil det udbetalte beløb kunne kræves tilbagebetalt efter de almindelige regler herom i arbejdsskadesikringsloven, som der henvises til i lovforslaget.

Den foreslåede ordning vil indebære, at udgifter til proteser til den omfattede personkreds efter sagens behandling vil blive betalt løbende efter behov, fremfor efter den nugældende ordning, hvorefter fremtidige udgifter fastsættes til et engangsbeløb. Med den foreslåede bestemmelse vil nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, og som har fået anerkendt en arbejdsskade, som medfører et protesebehov, kunne få adgang til dækning af proteser under denne ordning. Udgifter

til andre hjælpemidler end proteser efter sagens behandling vil fortsat skulle betales som et engangsbeløb i overensstemmelse med de nugældende regler. Proteseområdet udvikler sig løbende, hvilket indebærer, at der i praksis vil kunne opstå tvivlsspørgsmål, herunder f.eks. om hvorvidt et nyudviklet hjælpemiddel er omfattet af bestemmelsens protesebegreb. Med henblik på at sikre, at den udsendende myndigheds praksis så vidt muligt flugter med lovens formål, foreslås det, at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om dækning af udgifter efter den nye ordning, herunder regler om sagsbehandling og klageadgang, samt om hvilke typer af hjælpemidler, der omfattes af ordningen.

Det foreslås endvidere, at der ikke vil være adgang til dækning af udgifter til reparation m.v. af proteser, hvis reparationsbehovet skyldes den tilskadekomnes misligholdelse af protesen. Almindeligt slid samt utilstrækkelig almindelig daglig vedligeholdelse svarende til eksempelvis manglende eller forkert vask og rengøring vil ikke udgøre misligholdelse efter den foreslåede bestemmelse. I tilfælde af misligholdelse vil den udsendende myndighed kunne træffe afgørelse om afslag, og myndigheden vil desuden i tilfælde af forsætlig eller groft uagtsom misligholdelse af protesen kunne fastsætte en periode på op til tre år, hvor der ikke vil kunne dækkes udgifter i medfør af bestemmelsen.

Det foreslås desuden, at der i lovforslaget tilvejebringes hjemmel til, at der vil kunne betales udgifter til sportsproteser for udsendt personel, der er blevet skadet som følge af tjenesten under udsendelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at udsendt personel, der er blevet skadet som følge af tjenesten under udsendelsen, fremadrettet vil kunne få betalt udgifter til én sportsprotese. I medfør af bestemmelsen vil udsendte med amputationer som udgangspunkt kunne få dækket én sportsprotese, én sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5. Den pågældende myndighed vil efter modtagelse af en ansøgning i særlige tilfælde kunne dække udgifter til mere end én sportsprotese, såfremt dette er nødvendigt for at kunne dyrke en given sportsaktivitet. Den foreslåede ordning vil bl.a. gøre det muligt for udsendte med amputationer, herunder udsendte som ofte før deres tilskadekomst har dyrket hyppig fysisk træning, at indlede eller genoptage et aktivt idrætsliv.

Det foreslås, at den udsendende myndighed vil skulle træffe afgørelser om dækning af udgifter til proteser og sportsproteser, og at disse afgørelser vil kunne påklages til Ankestyrelsen efter det foreslåede § 25, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede §§ 10 og 12 og bemærkningerne hertil.

2.5. Mulighed for at træffe fællesafgørelse

2.5.1. Gældende ret

Udgangspunktet er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse i hver arbejdsskadesag efter arbejdsskadesikringsloven og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.v. Erstatning m.v. efter lov om tilskadekomne værnepligtige fastsættes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring, medmindre andet følger af lov om tilskadekomne værnepligtige. Tilskadekomne har ret til erstatning for tab af erhvervsevne, når arbejdsskaden har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, jf. arbejdsskadesikringslovens §§ 17 og 17 a. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct. Tilskadekomne har ret til godtgørelse for varigt men, når en arbejdsskade har påført tilskadekomne varigt men, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

I praksis træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i særlige tilfælde afgørelse om en samlet vurdering og eventuel tilkendelse af godtgørelse for men eller erstatning for tab af erhvervsevne, hvor den tilskadekomne har to eller flere arbejdsskadesager med skader, som er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsskaderne skal i praksis have tæt tidsmæssig sammenhæng, hvor det ikke er muligt at adskille skadernes følger, og hvor følgerne er overlappende og bidrager til det samlede men eller det samlede tab af erhvervsevne (herefter fællesafgørelser). Selvom generne kan adskilles og ikke nødvendigvis er overlappende, vil følgerne kunne være overlappende. Der vil efter gældende praksis f.eks. kunne være tale om overlappende følger ved en skade i højre albue og en skade i højre håndled. Selvom generne kan adskilles og ikke nødvendigvis er overlappende, ser Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fortsat på de samlede funktionsbegrænsninger i højre arm og træffer fællesafgørelse om vurdering og eventuel tilkendelse af det varige men eller tab af erhvervsevne. Der er tale om en begrænset praksis, som kun er relevant i særlige situationer, hvor en individuel vurdering af men eller tab af erhvervsevne ikke er mulig eller hensigtsmæssig. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tager på den baggrund stilling til, om der skal træffes fællesafgørelse for både det varige men og tabet af erhvervsevne eller alene den ene af disse.

I ca. halvdelen af alle fællesafgørelser, der træffes i dag, udgør det samlede men eller tab af erhvervsevne mindre end de nedre grænser for godtgørelse og erstatning efter arbejdsskadesikringslovens §§ 17, 17 a og 18. Der træffes også fællesafgørelser i situationer, hvor arbejdsskaderne hver for sig ikke kan udløse en godtgørelse eller erstatning, f.eks. hvor arbejdsskaderne hver for sig udgør mindre end de nedre grænser for godtgørelse og erstatning, men samlet udgør mere end de nedre grænser for godtgørelse og erstatning. Fællesafgørelser bruges også i situationer, hvor den ene eller alle arbejdsskaderne vurderes at udgøre mere end de nedre grænser for godtgørelse og erstatning.

Efter gældende praksis i ulykkessager er arbejdsulykkerne i fællesafgørelser typisk sket inden for 3 måneder, og i erhvervssygdomssager er erhvervssygdommene i fællesafgørelser typisk anmeldt inden for 6 måneder.

Det fremgår af Ankestyrelsens principmeddelelse 24-13, at fællesafgørelser skal sikre, at tilskadekomne får godtgørelse for de samlede følger efter flere arbejdsskader, og

at der er tale om en formålsfortolkning, som tilsigter at dække de samlede ulemper, der er en følge af flere arbejdsskader. Det fremgår også af principmeddelelsen, at fællesafgørelser understøtter lovens formål.

Arbejdsskadesikringslovens finansierings- og udbetalingsregler sætter visse begrænsninger for, hvornår det i praksis er muligt at træffe fællesafgørelse. Disse regler indebærer bl.a., at ved arbejdsulykker betales udgifterne som udgangspunkt af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab. De selvforsikrede arbejdsgivere bærer selv den fulde økonomiske risiko ved arbejdsulykker og skal betale de erstatninger m.v. til tilskadekomne og efterladte, som følger af loven. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, som opkræves årligt hos sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede. Arbejdsgiverne er inddelt i et antal brancheundergrupper på baggrund af erhvervssygdomsrisikoen inden for den pågældende branche. Brancheundergrupperne fremgår af bekendtgørelse nr. 1728 af 30. november 2020 om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som er udstedt med hjemmel i arbejdsskadesikringslovens § 58 a, stk. 2. Udgifterne i forbindelse med erhvervssygdomme dækkes solidarisk af den brancheundergruppe, som den pågældende arbejdsgiver er en del af.

For at overholde arbejdsskadesikringslovens regler om, hvem der skal finansiere og udbetale godtgørelse og erstatning, lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i praksis vægt på en række kriterier, som skal være opfyldt for, at der kan træffes fællesafgørelse.

Et af disse kriterier er, at arbejdsulykkerne skal være sket hos samme arbejdsgiver med samme forsikringsselskab.

Hvis arbejdsulykkerne f.eks. er sket hos forskellige arbejdsgivere, kan der efter administrativ praksis ikke træffes fællesafgørelse. I sådanne tilfælde skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe særskilte afgørelser. Dette skyldes, at de forskellige arbejdsgivere evt. via deres forsikringsselskaber skal dække hver sin del af godtgørelsen og erstatningen. Hvis skaderne er sket hos samme arbejdsgiver, men arbejdsgiver har skiftet forsikringsselskab mellem ulykkerne, vil der efter gældende praksis heller ikke kunne træffes fællesafgørelse, da de forskellige forsikringsselskaber vil skulle dække hver sin del af godtgørelsen og erstatningen.

For så vidt angår erhvervssygdomme, følger det endvidere af administrativ praksis, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan træffe en fællesafgørelse i erhvervssygdomssager, når de anerkendte erhvervssygdomme er opstået hos samme arbejdsgiver eller hos flere arbejdsgivere inden for samme brancheundergruppe. Udgifterne til de omfattede erhvervssygdomme dækkes derved af den pågældende brancheundergruppe.

Desuden følger det af administrativ praksis, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kan træffe en fællesafgørelse om godtgørelse for varigt mén i arbejdsskadesager, hvor den tilskadekomne er mellem 40 og 69 år ved arbejdsskadens indtræden og har fødselsdag på et tidspunkt mellem skaderne. Det skyldes, at godtgørelsen for varigt mén efter arbejdsskadesikringslovens § 18, stk. 5, nedsættes med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 39 år, og yderligere 1. pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år. Dette gælder både i sager om arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Det er efter praksis en betingelse for at træffe fællesafgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, at tilskadekomnes arbejdsskadesager er omfattet af samme beregningsgrundlag. Dette gælder både i sager om arbejdsulykker og erhvervssygdomme, idet der dog kan være sket ændringer i beregningsgrundlaget på forskellige tidspunkter afhængig af, om der er tale om arbejdsulykkessager eller erhvervssygdomssager.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har en tilsvarende praksis, hvorefter de træffer fællesafgørelser for flere arbejdsskadesager med skader, der alle er anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

2.5.2. Forsvarsministeriets og Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder det hensigtsmæssigt, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings adgang til at træffe fællesafgørelser fastsættes ved lov, hvor der samtidig skabes den nødvendige hjemmel til at kunne fastsætte regler om de nærmere rammer for fællesafgørelser. Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder det vigtigt, at rammerne for adgangen til at træffe fællesafgørelser er klare og forudsigelige, og at de så vidt muligt baserer sig på objektive kriterier, der gælder ensartet på tværs af arbejdsskadesager.

Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder, at adgangen til at kunne træffe fællesafgørelser både vil skulle gælde efter lov om arbejdsskadesikring og den foreslåede lov. Dette vil understøtte, at de omfattede personer efter de to lovgivninger stilles lige. Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder det desuden mest hensigtsmæssigt, at der skabes hjemmel til, at der kan træffes fællesafgørelse på tværs af de to love. Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder det ligeledes hensigtsmæssigt, at arbejdsskader anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. også kan indgå i en fællesafgørelse efter de to love.

Fællesafgørelser vurderes at være en fordel for den tilskadekomne, da flere af den tilskadekomnes arbejdsskadesager vil kunne behandles og afgøres samlet. Det vil give en mere sammenhængende sagsbehandling, hvor den tilskadekomnes samlede situation og arbejdsskader vil kunne vurderes under ét.

For Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vurderes det ligeledes at være en fordel, at der vil kunne træffes en fællesafgørelse i de tilfælde, hvor den tilskadekomnes varige følger efter flere arbejdsskader overlapper hinanden.

Forsvarsministeriet og Beskæftigelsesministeriet finder, at

rammerne for fællesafgørelser bør fastsættes i en bekendtgørelse.

2.5.3. Den foreslåede ordning

2.5.3.1. Fællesafgørelser efter arbejdsskadesikringsloven

Udgangspunktet vil fortsat være, at der vil skulle træffes afgørelse i hver enkelt sag, og at fællesafgørelser kun anvendes i særlige situationer. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings samlede vurdering og eventuelle tilkendelse af godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne i flere arbejdsskadesager, når tilskadekomne har fået anerkendt flere arbejdsskader med overlappende følger, der alle er omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Derudover vil bemyndigelsen give mulighed for, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil kunne træffe fællesafgørelser, hvor arbejdsskaderne er anerkendt efter henholdsvis arbejdsskadesikringsloven og den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og hvor den senest indtrådt skade er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven. Bemyndigelsen vil også som noget nyt give mulighed for, at arbejdsskader anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. vil kunne indgå i fællesafgørelser for arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil dog ikke kunne træffe afgørelse i arbejdsskadesager, hvor en arbejdsskade er anerkendt efter det foreslåede § 4, stk. 2, om tilskadekomne værnepligtige, eller den foreslåede § 5 om PTSD. Fællesafgørelser for sådanne arbejdsskadesager vil alene kunne træffes af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, jf. den foreslåede § 13. Der henvises til afsnit 2.5.3.2. for nærmere herom.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i arbejdsskadesikringsloven vil medføre, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse med rammerne for fællesafgørelser, herunder kriterierne for adgangen til at træffe fællesafgørelse. Det forventes, at de regler, som beskæftigelsesministeren vil fastsætte i bekendtgørelsen, vil kodificere den nuværende administrative praksis med enkelte justeringer. Det forventes, at beskæftigelsesministeren bl.a. vil fastsætte nærmere regler om, at der i overensstemmelse med den nuværende praksis vil kunne træffes fællesafgørelser for følger af henholdsvis arbejdsulykker, der er en følge af arbejdet eller arbejdets forhold under samme arbejdsgiver dækket af samme forsikringsselskab, eller for følger af erhvervssygdomme, når arbejdsgiveren hører under samme brancheundergruppe. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om fastsættelse af årsløn og betydningen af arbejdsskadesikringslovens regler om nedsættelse af méngodtgørelsen på grund af tilskadekomnes alder over 39 år på skadestidspunktet.

Det foreslås desuden, at de fællesafgørelser, der vil blive truffet efter arbejdsskadesikringsloven, vil blive finansieret efter de almindelige regler om finansiering i arbejdsskadesikringsloven. Det vil indebære, at når fællesafgørelsen træffes efter arbejdsskadesikringsloven, vil udgifterne til erstatning og godtgørelse m.v. skulle betales efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, uanset at der også indgår en arbejdsskade, som er anerkendt efter den foreslåede lov eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Tilsvarende vil betalingen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration skulle ske efter reglerne herom i arbejdsskadesikringsloven.

Beslutningen om, hvorvidt tilkendelsen af godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne vil skulle træffes ved en afgørelse i hver enkelt arbejdsskadesag eller vurderes samlet i en fællesafgørelse, vil være en processuel beslutning som led i tilskadekomnes samlede arbejdsskadesag.

Det følger af § 2 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., at erstatning m.v. efter loven fastsættes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring. Dette vil betyde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremover også vil kunne træffe fællesafgørelser efter den foreslåede § 40 b i arbejdsskadesikringsloven og reglerne fastsat i medfør heraf i arbejdsskadesager, som er omfattet af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. De nærmere regler, der bliver fastsat i en bekendtgørelse om fællesafgørelser for arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven, vil finde tilsvarende anvendelse for de fællesafgørelser, der træffes efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.v., når alle skader i fællesafgørelsen er anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.v.

2.5.3.2. Fællesafgørelser efter lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Det foreslås, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skal kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i arbejdsskadesikringslovens § 40 b og regler fastsat i medfør heraf for 1) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov, 2) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov og lov om arbejdsskadesikring, når den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter den foreslåede lov, 3) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, 4) arbejdsskader anerkendt efter denne lov, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og lov om arbejdsskadesikring, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter og 5) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede § 4, stk. 2, eller § 5 og arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader i disse situationer vil kunne træffe fællesafgørelse på samme måde og efter den samme bekendtgørelse om fællesafgørelser som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som beskrevet ovenfor i afsnit 2.5.3.1.

Det foreslås, at de fællesafgørelser, der vil blive truffet efter den foreslåede lov, vil skulle finansieres efter de almindelige regler om finansiering af arbejdsskader efter den

foreslåede lov. Det vil indebære, at når fællesafgørelsen træffes efter den foreslåede lov, vil udgifterne til erstatning og godtgørelse m.v. skulle betales efter reglerne i denne lov, uanset at der også indgår en arbejdsskade, som er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Tilsvarende vil betalingen for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders og Ankestyrelsens administration følge reglerne herom i den foreslåede lov.

Der henvises til den foreslåede § 13 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forsvarsministeriets udgifter i forbindelse med lovforslaget skønnes med en vis usikkerhed at udgøre op til 2,7 mia. kr. (2026-pl) i forligsperioden 2026-2033. Udgifterne til lovforslaget afholdes inden for Forsvarsministeriets samlede økonomiske rammer.

På Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område skønnes formodningsreglen med usikkerhed at medføre offentlige mindreudgifter til boligstøtte og folkepension pga. modregning på ca. 1,4 mio. kr. årligt i 2027-2029 og ca. 0,2 mio. kr. årligt i 2030-2033 efter tilbageløb (2027-pl). Lovfæstelsen af reglerne om fællesafgørelser skønnes at medføre et offentligt provenu på ca. 0,4 mio. kr. årligt (2027-pl) som følge af øgede erstatningsudbetalinger.

Det skønnes herudover, at de offentlige arbejdsgivere varigt vil få merudgifter til erstatninger på ca. 0,3 mio. kr. årligt (2027-pl), som afholdes inden for de fastsatte økonomiske rammer.

Derudover vil der være begrænsede merudgifter hos myndighederne på Justitsministeriets område, navnlig politiet, som afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vil have implementeringskonsekvenser for staten i form af øget administration.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at de dele af lovforslaget, hvor principperne for digitaliseringsklar lovgivning er relevante, er i overensstemmelse med principperne.

Lovforslaget henviser i høj grad til reglerne i arbejdsskadesikringsloven, ligesom den er bygget op omkring strukturen og grundprincipperne i arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår desuden tydeligt og kronologisk, hvornår de pågældende regler i arbejdsskadesikringsloven, som der henvises til, fraviges med lovforslaget. Det er således Forsvarsministeriets opfattelse, at princip nr. 1, der vedrører klare og enkle regler, samt princip nr. 4, der vedrører sammenhæng på tværs, er iagttaget.

Det er derudover Forsvarsministeriets opfattelse, at lovforslaget er i overensstemmelse med principperne nr. 2, 5 og 6, der vedrører henholdsvis digital kommunikation, tryg og sikker datahåndtering samt anvendelse af offentlig infrastruktur. Lovforslaget henviser til arbejdsskadesikringslovens hjemler om digital kommunikation og indeholder i øvrigt hjemmel til, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan få adgang til data i de it-systemer og tilhørende platforme, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan alene få adgang til den pågældende data i det omfang, dette er nødvendigt for at kunne varetage enhedens opgaver efter den foreslåede lov. Der er indsat tilsvarende hjemmel for så vidt angår Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings adgang til data i de it-systemer og tilhørende platforme, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning.

Det er Forsvarsministeriets opfattelse, at de øvrige principper ikke er relevante for lovforslaget.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regioner eller kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

På Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område skønnes lovfæstelsen af reglerne om fællesafgørelser på arbejdsskadeområdet at medføre varige erhvervsøkonomiske merudgifter på ca. 1,0 mio. kr. årligt (2027-pl) som følge af øgede erstatningsudbetalinger. Skønnet er behæftet med usikkerhed.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Den foreslåede formodningsregel vil have positive administrative konsekvenser for statsligt udsendte, idet de fremover ikke i samme omfang vil skulle dokumentere sammenhængen mellem deres PTSD-diagnose og deres udsendelse.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 31. august til den 28. september 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Centralforeningen for Stampersonel, Danmarks Idrætsforbund, Soldaterprojektet, Danmarks Marineforening, Danmarks Veteraner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Danske Advokater, Danske bandagister, Danske Beredskaber, Danske Regioner, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fa-

milienetværket, Folk & Sikkerhed, Fonden Danske Veteranhjem, Hovedorganisationen af Officerer i Danmark, Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark, Hærens Konstabel- og Korporalforening, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KFUM's Soldatermission, Kommunernes Landsforening, Lægeforeningen, Foreningen Mars og Merkur Danmark, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Retspolitisk Forening, Samtlige byretspræsidenter, Soldaterlegatet, Foreningen Tak for din indsats, Veteranalliancen, Veterankortet.dk og Veteranstøtten.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	På Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område skønnes formodningsreglen at medføre mindreudgifter til boligstøtte på ca. 1,4 mio. kr. årligt i 2027-2029 og ca. 0,2 mio. kr. årligt i 2030-2033 efter tilbageløb (2027-pl). Mindreudgifterne fordeler sig ligeligt mellem staten og kommunerne. Lovfæstelsen af reglerne om fællesafgørelser skønnes endvidere at styrke de offentlige finanser med ca. 0,4 mio. kr. årligt (2027-pl). Skønnene er behæftet med usikkerhed.	Forsvarsministeriets udgifter i forbindelse med lovforslaget skønnes med en vis usikkerhed at udgøre op til 2,7 mia. kr. (2026-pl) i forligsperioden 2026-2033. Udgifterne til lovforslaget afholdes inden for Forsvarsministeriets samlede økonomiske rammer. For så vidt angår ændringerne på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område skønnes lovfæstelsen af reglerne om fællesafgørelser at medføre merudgifter til erstatninger for offentlige arbejdsgivere på ca. 0,3 mio. kr. årligt (2027-pl). Merudgifterne afholdes inden for de fastsatte økonomiske rammer. Skønnet er behæftet med usikkerhed. Derudover vil der være begrænsede merudgifter hos myndighederne på Justitsministeriets område, navnlig politiet, som afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil have implementeringskonsekvenser for staten i form af øget administration som følge af den nye hovedlov. Ændringerne vedrørende fællesafgørelser vurderes ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser eller konsekvenser for antallet af statslige årsværk på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	For så vidt angår ændringerne på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område skønnes lovfæstelsen af reglerne om fællesafgørelser at medføre erhvervsøkonomiske merudgifter på ca. 1,0 mio. kr. årligt (2027-pl). Merudgifterne afholdes af de private arbejdsgivere og kompenseres ikke af staten. Skønnet er behæftet med usikkerhed.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Den foreslåede formodningsregel vil have positive administrative konsekvenser for statsligt udsendte, idet de fremover ikke i samme omfang vil skulle dokumentere sammenhængen mellem deres PTSD-diagnose og deres udsendelse.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Kapitel 2 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 8. juli 2026 (herefter arbejdsskadesikringsloven) fastsætter den personkreds, der er berettiget efter loven.

Det fremgår af § 11 a, stk. 1, i lov om forsvarets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 20. juni 2006 med senere ændringer, at forsvarsministeren fastsætter regler for ydelse af erstatning, herunder for tab af forsørger, samt godtgørelse for varigt mén til personel, som udsendes til udlandet med henblik på deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, og som omkommer eller påføres varigt mén under eller som følge af tjenesten. Det fremgår af forarbejderne til § 11 a, stk. 1, i lov om forsvarets personel, at ordningen ikke forudsættes anvendt i forbindelse med øvelser i udlandet eller forsvaret af Danmark og tilstødende nærområder jf. Folketingstidende, 1993-94 (1. samling), tillæg A, spalte 42.

Lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. lov nr. 336 af 2. april 2014 (herefter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.), omfatter tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion samt deres efterladte, jf. lovens § 1, stk. 1. Det fremgår af lovens § 1, stk. 2, at i loven forstås ved tidligere udsendte soldater og andre statsansatte personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst en gang eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til § 1 i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., at personkredsen inden for Forsvarsministeriets ressort omfatter såvel soldater som andre ansatte, herunder civile, der på lignende vis som soldater udsendes til eller opholder sig i de i lovens § 1, stk. 2, nærmere angivne opgaveområder i tjenstligt øjemed, f.eks. feltpræster og læger, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 104 som fremsat, s. 8. Det fremgår endvidere på s. 9, at ansættelsen kan være i en myndighed på Forsvarsministeriets område eller ansættelse, hvor personen udlånes til Forsvaret. Det fremgår ligeledes, at det forudsættes, at ethvert tjenstligt begrundet ophold i opgaveområdet er omfattet, idet det således er hensigten, at også ansatte, som ikke indgår i en udsendt militær styrke eller anden missions behandling, men som af tjenstlige årsager besøger opgaveområdet, er omfattet af loven.

Det foreslås i *§ 1, stk. 1*, at denne lov omfatter nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, samt deres efterladte, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, vil fastsætte den personkreds, der vil være omfattet af loven. Som det fremgår heraf, vil der være flere betingelser, der vil skulle være opfyldt for at være omfattet af loven.

Først og fremmest vil der skulle være tale om nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område. Som tjenestgørende personel på statens område vil blive betragtet personer, der er ansatte i en statslig myndighed, og personer, der på anden vis gør tjeneste for en statslig myndighed.

Personer, der på anden vis end ved et egentligt ansættelsesforhold gør tjeneste for en statslig myndighed, vil f.eks. kunne være personer, der aftjener værnepligtstjeneste.

Der vil både kunne være tale om nuværende og tidligere tjenestgørende personel, idet en person, der ikke længere er tjenestgørende, også vil kunne være berettiget til ydelser efter loven, selvom arbejdsskaden viser sig på et tidspunkt,

hvor den pågældende ikke længere er tjenstegørende for den myndighed, i hvis tjeneste den pågældende pådrog sig skaden. Der vil eksempelvis kunne være tale om erhvervssygdomme, hvor der først opstår symptomer på sygdommen, længe efter den pågældende har været udsat for de påvirkninger, der har medført sygdommen.

Foruden civilt og militært personel på Forsvarsministeriets område vil den omfattede personkreds i praksis primært bestå af tjenestgørende personel på Justitsministeriets, Udenrigsministeriets og Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskabs områder, der som led i deres tjeneste udsendes til udlandet i de nævnte områder. Der vil dog også kunne være tale om personer, som gør tjeneste hos andre statslige myndigheder.

Derudover vil det pågældende tjenestgørende personel for at være omfattet af loven i tjenstligt medfør skulle have været udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Begreberne "konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver" vil skulle forstås i overensstemmelse med de tilsvarende begreber i § 11 a i lov om forsvarets personel og i § 1, stk. 2, i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. På tilsvarende vis som i erstatningsordningen efter § 11 a i lov om forsvarets personel, vil deltagelse i øvelser i et område i udlandet ikke i sig selv være omfattet af det foreslåede § 1, stk. 1. Et område, hvor der alene foretages øvelser, vil således efter det foreslåede § 1, stk. 1, ikke udgøre et område, "hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver." Ved vurderingen af, om der er tale om en øvelse eller ej, vil der skulle lægges vægt på opgavens reelle formål.

Bestemmelsen vil alene omfatte udsendelser til udlandet, hvilket indebærer alle udsendelser uden for Rigsfællesskabets grænser, herunder også udsendelser i internationalt farvand. Tjeneste i Grønland eller på Færøerne vil således ikke udgøre en udsendelse til udlandet i lovens forstand.

Det foreslås, at der vil blive oprettet en ny enhed af Arbejdsmarkedets Tillægspension (Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader), der vil skulle behandle sager om statsligt udsendtes arbejdsskader efter reglerne i den foreslåede lov. Der henvises til den foreslåede § 16 og bemærkningerne hertil samt afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i erhvervssygdomssager skulle høre den udsendende myndighed over, om den pågældende har været udsendt af den pågældende myndighed til områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil herefter skulle lægge den udsendende myndigheds oplysning om, hvorvidt den pågældende person har været udsendt til eller har opholdt sig i de ovennævnte områder, til grund. I ulykkessager vil det være den udsendende myndighed, der har anmeldt sagen som en arbejdsskade. Såfremt Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader ud fra sagens oplysninger alligevel er i tvivl om, hvorvidt den pågældende person i tjenstlig medfør har været udsendt til områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, vil enheden skulle foretage en høring herom af den udsendende myndighed. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil herefter skulle lægge den udsendende myndigheds oplysning om, hvorvidt den pågældende person har været udsendt til eller har opholdt sig i de ovennævnte områder, til grund.

Det foreslås i § 1, *stk. 2,* at ethvert ophold i tjenstligt medfør i de i stk. 1 nævnte områder sidestilles efter denne lov med udsendelse.

Som det er tilfældet i dag med ordningen fra særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., er det hensigten med den foreslåede bestemmelse, at også tjenestgørende personel, som ikke er udsendt til områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, men som af tjenstlige årsager opholder sig i disse områder, også vil være omfattet af loven. Det vil f.eks. indebære, at embedsmænd, som er på tjenesterejse af kortere varighed eller lignende i de omfattede områder, vil være omfattet af loven.

Som eksempler på persongrupper, der ikke vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, kan nævnes journalister, der ikke er ansat i staten, og personer, der er ansat til arbejde for fremmede militære magter eller private sikkerhedsorganisationer, uden at dette er som led i ansættelse i staten.

Ligesom ved vurderingen af, om der er tale om en udsendelse efter det foreslåede § 1, stk. 1, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle høre den udsendende myndighed over, om der er tale om et ophold efter det foreslåede § 1, stk. 2, og lægge den udsendende myndigheds oplysning herom til grund.

Det foreslås i § 1, *stk. 3,* at § 2, stk. 5 og 6, i lov om arbejdsskadesikring, inden for rammerne af de foreslåede § 1, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Med det foreslåede § 1, stk. 3, er det hensigten, at bestemmelserne i § 2, stk. 5 og 6, i arbejdsskadesikringsloven, vil finde tilsvarende anvendelse inden for anvendelsesområdet af den foreslåede lov, som er defineret i de foreslåede § 1, stk. 1 og 2. Det vil indebære, at der ved "moderens arbejde under graviditeten" i arbejdsskadesikringslovens § 2, stk. 5, vil skulle forstås moderens tjeneste under udsendelse under graviditeten. Et levendefødt barn vil således være berettiget efter den foreslåede lov, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens tjeneste under udsendelsen. Et foster eller barn vil således være berettiget efter den foreslåede lov, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene ved forældrenes tjeneste under udsendelsen før befrugtningen eller efter fødslen har haft en skadelig effekt på foster eller barn.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det fremgår af § 3 i arbejdsskadesikringsloven, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan loven skal gælde for 1) de personer, der er omfattet af barnets lov, 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v., og 3) personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

Det fremgår af § 4, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at alt arbejde for arbejdsgiveren er omfattet af arbejdsskadesikringen. Det fremgår endvidere, at det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervsmæssigt eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie. Efter bestemmelsens stk. 2 er personer, der udfører 1) udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud, 2) varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden, 3) forsøg på at redde menneskeliv, forebyggelse af ulykker eller afværgelse af større materielle og kulturelle tab, når forsøget herpå uden at være arbejde efter lovens § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde, og 4) forsøg på at redde menneskeliv her i landet, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde, også berettigede efter loven, jf. lovens §§ 5-7. Det fremgår af lovens § 4, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvornår loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

Det foreslås i *§ 2, stk. 1,* at en person, der er omfattet af den foreslåede § 1, og som pådrager sig en arbejdsskade, jf. de foreslåede §§ 4-5, har krav på ydelser efter loven, jf. den foreslåede § 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, vil indebære, at nuværende eller tidligere tjenestgørende personel på statens område, der i tjenstligt medfør er, eller har været, udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark i udsendelsesperioden deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, samt deres efterladte, jf. det foreslåede § 1, stk. 1, som pådrager sig en ulykke eller en erhvervssygdom, jf. de foreslåede §§ 4-5, vil have krav på de ydelser, der fremgår af den foreslåede § 8. For at få krav på ydelser efter den foreslåede lov vil en person således skulle være omfattet af loven, jf. den foreslåede § 1, og have pådraget sig en arbejdsskade, jf. de foreslåede §§ 4-5. Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, har således til formål at fastslå sammenhængen mellem bestemmelserne i de foreslåede §§ 1, 4-5 og 8.

Det foreslås i § 2, *stk. 2,* at §§ 3 og 4 i lov om arbejdsskadesikring samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af den foreslåede § 1 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, vil indebære, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens §§ 3 og 4, samt regler fastsat i medfør af disse bestemmelser, som udgangspunkt vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Reglerne vil dog alene finde anvendelse inden for de rammer, der er fastsat i den foreslåede § 1. Det vil bl.a. indebære, at reglen i arbejdsskadesikringslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., om, at arbejde i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie er omfattet af arbejdsskadesikringen, ikke vil finde anvendelse, idet denne ikke vil være relevant henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Arbejdsskadesikringsloven finder anvendelse for personer, der ansættes til at udføre arbejde her i landet for en arbejdsgiver, jf. lovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Det fremgår af § 1, stk. 1, 2. pkt., at loven finder anvendelse på arbejdsskader, som er forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. lovens §§ 5-7.

Staten yder efter arbejdsskadesikringslovens § 83, stk. 1, endvidere erstatning efter loven til sine tjenestemænd, der er beskæftiget på Færøerne og i Grønland, samt til de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl dér.

Arbejdsskadesikringslovens § 49 indeholder regler om bl.a. betaling af udgifter ved ulykker og erhvervssygdomme samt om udpegning af den sikringspligtige arbejdsgiver efter loven.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 3, 1. pkt., at sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Bestemmelsens 1. pkt. gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed, jf. arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *§ 3, stk. 1, 1. pkt*., at sager om erhvervssygdomme behandles efter denne lov, såfremt den seneste skadelige påvirkning, der antages at have medført den pågældende sygdom, er sket under tjenesten under udsendelsen, jf. § 1, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at det afgørende for, hvorvidt en erhvervssygdom vil skulle behandles og eventuelt anerkendes efter den foreslåede lov, vil være, hvor den seneste skadelige påvirkning, der antages at have medført den pågældende sygdom, er sket. Såfremt den seneste skadelige påvirkning er sket under tjenesten under udsendelsen, jf. de foreslåede § 1, stk. 1 og 2, vil erhvervssygdommen skulle behandles og eventuelt anerkendes som en arbejdsskade efter den foreslåede lov. Såfremt den seneste skadelige påvirkning er sket under arbejde omfattet af arbejdsskadesikringsloven, vil sygdommen skulle behandles og eventuelt anerkendes som en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. dog det foreslåede § 3, stk. 2.

Det foreslås i § 3, stk. 1, *2. pkt.,* at bestemmelsens 1. pkt.

dog ikke gælder, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde, der ikke er omfattet af de foreslåede § 1, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at bestemmelsens 1. pkt. om, hvornår en erhvervssygdom vil skulle behandles efter den foreslåede lov, ikke vil gælde, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde, der ikke er omfattet af de foreslåede § 1, stk. 1 og 2.

Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde udført her i landet, jf. arbejdsskadesikringslovens § 2, stk. 1, men også arbejde udført på Færøerne og i Grønland af de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl dér, jf. arbejdsskadesikringslovens § 83, stk. 1.

Det foreslås i § 3, *stk. 2*, at uanset stk. 1 behandles sager om posttraumatisk belastningsreaktion som en arbejdsskade efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, vil indebære, at sager om PTSD, der vedrører en person, der er eller tidligere har været udsendt til et i det foreslåede § 1, stk. 1, nævnte områder, vil få behandlet sin sag efter den foreslåede lov. Dette vil gælde, uanset under hvilket arbejde den tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have været medvirkende til den pågældendes PTSD. Dette vil betyde, at selvom den seneste skadelige påvirkning af tilskadekomne, som antages at have medført den pågældendes PTSD, er sket ved et arbejde i Danmark, vil sygdommen alligevel skulle anmeldes til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, som vil behandle sagen efter den foreslåede lov, såfremt den tilskadekomne er eller tidligere har været udsendt til et i det foreslåede § 1, stk. 1, nævnte områder. Det vil i den forbindelse ikke have betydning, hvornår den pågældende har været udsendt til et i det foreslåede § 1, stk. 1, nævnte områder.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, vil ikke være til hinder for, at en anmeldelse af PTSD vil kunne blive behandlet efter anden lovgivning, hvis skaden ikke kan anerkendes som en arbejdsskade efter den foreslåede § 5.

Til § 4

Det fremgår af § 5 i arbejdsskadesikringsloven, at ved arbejdsskade i loven forstås ulykke, jf. lovens § 6, og erhvervssygdom, jf. lovens § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. dog lovens § 10 a.

Det fremgår af § 6, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at der ved en ulykke efter loven forstås en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at personskaden kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående, samt at det ikke er et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet. Efter bestemmelsens stk. 3 gælder retsvirkningerne i loven for ulykker fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at ved erhvervssygdomme efter loven forstås sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten, også forstås som erhvervssygdomme efter loven. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 9, i en fortegnelse fastsætter, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1483 af 3. december 2025 om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at en sygdom kan anerkendes som erhvervssygdom efter arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 1, hvis den skadelige påvirkning har en styrke og tidsmæssig udstrækning, som efter medicinsk dokumentation kan forårsage sygdommen, sygdomsbilledet efter medicinsk dokumentation stemmer overens med den skadelige påvirkning, og sygdommen ikke med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Sygdomme, der er optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, anerkendes administrativt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hvis sygdommen derimod ikke er optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene træffe afgørelse om anerkendelse efter forelæggelse af sagen for Erhvervssygdomsudvalget, jf. arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 3. Dette betyder, at de retlige betingelser for anerkendelse er forskellige, alt efter om sagen kan anerkendes efter fortegnelsen eller først kan anerkendes, når den har været forelagt Erhvervssygdomsudvalget.

For sygdomme på fortegnelsen gælder, at fortegnelsen opstiller præcise diagnoser/sygdomme og forholdsvis præcise krav til den erhvervsmæssige belastning. Desuden er der en formodning om årsagssammenhæng mellem sygdomme og arbejdsbelastninger for så vidt angår de på fortegnelsen optagne sygdomme og belastninger. Det følger således af arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, at en person, der har pådraget sig en sygdom, som er på fortegnelsen, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 2, i arbejdsskadesikringsloven, at ved erhvervssygdomme efter loven, foruden sygdomme omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen, også forstås andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., eller at sygdommen må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

I sager, der først kan anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, er der ingen formodning for, at sygdommen skyldes de arbejdsmæssige belastninger. En sygdom kan indstilles til anerkendelse, når sygdommen udelukkende eller i overvejende grad skyldes arbejdets særlige art, hvilket fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 2. Bevisbyrden er således ligefrem i disse sager, og det er derfor tilskadekomne, som skal bevise, at det er arbejdets skyld, at pågældende er blevet syg.

Det fremgår af § 7, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven, at sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i lovens § 7, stk. 1, nr. 1, eller efter lovens § 7, stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Det fremgår af § 7, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, at sygdomme, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kun kan anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 9. Det fremgår endvidere, at disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

Der gælder ifølge § 1, stk. 1, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 14. marts 2013 med senere ændringer, et lempeligere sygdomsbegreb for bl.a. værnepligtige end det, der gælder i medfør af arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår således af lovens § 1, stk. 1, at enhver, der rammes af en ulykke eller en sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til udførelsen af de pligter, der er forbundet med tjenesten, eller de forhold, hvorunder tjenesten foregår, er berettiget til erstatning fra staten for følgerne heraf efter loven. Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at dette lempede sygdomsbegreb er begrundet i værnepligtstjenestens tvungne karakter og de særlige forhold i øvrigt, jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, L217 som fremsat, s. 6631.

Det foreslås i *§ 4, stk. 1, 1. pkt.*, at der ved arbejdsskade i den foreslåede lov forstås ulykke, jf. § 6 i lov om arbejdsskadesikring, og erhvervssygdom, jf. § 7 i lov om arbejdsskadesikring, der er en følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. dog stk. 2 og de foreslåede §§ 5 og 7.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., definerer, hvordan en arbejdsskade efter den foreslåede lov vil skulle forstås. Bestemmelsen vil således svare til § 5 i arbejdsskadesikringsloven med de tilpasninger, som det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov vil indebære.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., vil der ved en ulykke efter den foreslåede lov skulle forstås det samme som ved en ulykke efter arbejdsskadesikringsloven, som det fremgår af dennes § 6. En ulykke efter den foreslåede lov vil således være en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Ulykkesbegrebet efter den foreslåede lov vil skulle fortolkes i overensstemmelse med arbejdsskadesikringslovens § 6 samt dennes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., vil der ved en erhvervssygdom efter den foreslåede lov skulle forstås det samme som ved en erhvervssygdom efter arbejdsskadesikringsloven, som det fremgår af dennes § 7. Det vil bl.a. indebære, at en erhvervssygdom efter den foreslåede lov vil være en sygdom, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde, jf. arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. Erhvervssygdomsbegrebet efter den foreslåede lov vil skulle fortolkes i overensstemmelse med arbejdsskadesikringslovens § 7 samt dennes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås med § 4, stk. 1, 1. pkt., at bestemmelsen alene vil gælde, såfremt andet ikke følger af det foreslåede § 4, stk. 2, samt de foreslåede §§ 5 og 7. Der vil således gælde særlige arbejdsskadebegreber for personer, der er udsendt som led i aftjening af værnepligtstjeneste, jf. det foreslåede § 4, stk. 2, for sager vedrørende PTSD, jf. den foreslåede § 5, samt for skader, som er pådraget som følgerne af terrorhandlinger, jf. den foreslåede § 7.

Det foreslås i § 4, stk. 1, *2. pkt.,* at sygdomme, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, kan anerkendes som erhvervssygdomme uden forudgående forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 2. pkt., vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kunne træffe afgørelse om anerkendelse i sager efter den foreslåede lov, hvor sygdommen ikke er optaget på den af beskæftigelsesministeren udstedte fortegnelse og uden forudgående forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. De konkrete sager vil således ikke skulle forelægges Erhvervssygdomsudvalget efter arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 3.

Det forudsættes, at de sager, som fremover vil blive anerkendt administrativt af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, er sager, som ville være blevet forelagt Erhvervssygdomsudvalget, hvis der havde været tale om en sag, som skulle afgøres efter arbejdsskadesikringsloven.

Det forventes endvidere, at der alene vil være tale om en meget begrænset andel af sager om udsendtes anmeldte erhvervssygdomme, der ikke er optaget på fortegnelsen, og som ikke er omfattet af formodningsreglen i § 5, der vil skulle anerkendes administrativt.

Det foreslås i § 4, *stk. 2,* at for en person, hvis tjeneste er omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., forstås ved arbejdsskade i den foreslåede lov ulykke eller sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. dog de foreslåede §§ 5 og 7.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, vil det lempeligere sygdomsbegreb for bl.a. værnepligtige blive vi-

dereført for personer, der udfører tjeneste omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Såfremt disse personer skulle blive udsendt som led i deres tjeneste omfattet af § 1, stk. 2, f.eks. som led i aftjeningen af deres værnepligtstjeneste eller som led i tjenesten som frivillig i hjemmeværnet eller redningsberedskabet, vil det lempeligere sygdomsbegreb efter § 1, stk. 1, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. således fortsat gøre sig gældende for personerne. I disse tilfælde vil det lempeligere sygdomsbegreb i det foreslåede § 4, stk. 2, skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen i § 1, stk. 1, i lov om tilskadekomne værnepligtige m.fl., herunder forarbejderne og relevant praksis forbundet hermed.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, vil der således gælde to forskellige sygdomsbegreber afhængigt af, om det udsendte tjenestgørende personel er omfattet af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., eller er udsendt som led i almindelig tjeneste i øvrigt. For udsendte, hvis tjeneste er omfattet af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., vil sygdomme, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til udførelsen af de pligter, der er forbundet med tjenesten under udsendelsen, eller de forhold, hvorunder tjenesten foregår, kunne anerkendes som arbejdsskader, jf. det foreslåede § 4, stk. 2. Såfremt den pågældende er udsendt som led i almindelig tjeneste i øvrigt, vil den almindelige regel om erhvervssygdomme i arbejdsskadesikringslovens § 7, jf. det foreslåede § 4, stk. 1, samt bevisreglen i arbejdsskadesikringslovens § 8, jf. den foreslåede § 6, finde tilsvarende anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, vil den bevisregel, som følger af lov om tilskadekomne værnepligtige m.fl. for så vidt angår personer, der er omfattet af denne lov, jf. ordlyden "rimelig sandsynlighed" i lovens § 1, stk. 1, endvidere blive videreført. Personer, hvis tjeneste er omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., der udsendes som led i aftjening af værnepligtstjeneste eller som led i tjeneste som frivillig i hjemmeværnet eller i redningsberedskabet, vil således ikke være omfattet af den bevisregel, der følger af arbejdsskadesikringslovens § 8, jf. den foreslåede § 6, hvorefter den tilskadekomne vil have krav på ydelser efter loven, medmindre det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Det foreslås i § 4, *stk. 3,* at for ulykker gælder retsvirkningerne i den foreslåede lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om arbejdsskadesikring.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, vil svare til arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 3, og vil skulle fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse, herunder dens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 og 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det fremgår af § 5 i arbejdsskadesikringsloven, at der ved en arbejdsskade efter loven forstås ulykke, jf. lovens § 6, og erhvervssygdom, jf. lovens § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. dog lovens § 10 a.

Det fremgår af § 6, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at der ved en ulykke efter loven forstås en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Efter bestemmelsens stk. 2 kan personskaden være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående, og det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.

PTSD kan anerkendes som en ulykke efter arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 1, såfremt PTSD'en er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der er sket pludseligt eller inden for 5 dage. For tidligere udsendtes vedkommende vil de fleste psykiske arbejdsskader, herunder PTSD, dog blive behandlet som erhvervssygdomme i medfør af § 7 i arbejdsskadesikringsloven.

Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., i arbejdsskadesikringsloven, at der ved erhvervssygdomme efter loven forstås sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Det fremgår af § 7, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., at der ved erhvervssygdomme efter loven endvidere forstås sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Det fremgår endvidere af § 7, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 9, i en fortegnelse fastsætter, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 2, i arbejdsskadesikringsloven, at der ved erhvervssygdomme efter loven, foruden sygdomme omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen i nr. 1, også forstås andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., eller at sygdommen må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Sygdomme omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, kan alene anerkendes ved forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. lovens § 7, stk. 3.

For en nærmere beskrivelse af, hvornår PTSD kan anerkendes som erhvervssygdom i medfør af § 7 i arbejdsskadesikringsloven, henvises der til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at en person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. lovens § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Efter bestemmelsen i § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikrings-

loven, antages det, at der er årsagssammenhæng mellem en pådraget erhvervssygdom og arbejdet, medmindre det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end arbejdet, som den pågældende har udført. Bestemmelsen gælder alene for sygdomme, der er omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen.

Med lov nr. 336 af 2. april 2014 om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion (herefter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.) er der etableret en supplerende ordning til lov om arbejdsskadesikring. Der er bl.a. tale om regler, der giver en mere lempelig adgang til at anerkende sent diagnosticeret PTSD som en arbejdsskade. For en nærmere beskrivelse af loven i forhold til anerkendelse af sent diagnosticeret PTSD som arbejdsskade henvises der til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 5, stk. 1*, at en person, der af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med posttraumatisk belastningsreaktion, får anerkendt dette som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at den posttraumatiske belastningsreaktion ikke skyldes tjenesten under udsendelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, vil indebære, at såfremt en person, der har været udsendt, jf. de foreslåede § 1, stk. 1 og 2, er blevet diagnosticeret med PTSD af en speciallæge i psykiatri, vil den pågældendes PTSD skulle anerkendes som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Dermed vil PTSD kunne blive anerkendt som en arbejdsskade direkte efter den foreslåede bestemmelse.

Det vil være en forudsætning for anerkendelsen af PTSD som arbejdsskade efter det foreslåede § 5, stk. 1, at den pågældende person har dokumentation for, at den pågældende af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med PTSD. Dokumentationen vil skulle foreligge i form af en diagnose stillet i den pågældendes journal eller i en speciallægeerklæring fra en speciallæge i psykiatri.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i en sag, hvor den pågældende har dokumentation for, at den pågældende af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med PTSD, skulle lægge diagnosen til grund og vil således ikke skulle foretage en selvstændig vurdering af, hvorvidt kravene til diagnosen PTSD må anses for værende opfyldt. Det betyder, at selvom Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader eksempelvis ud fra speciallægeerklæringen eller sagens øvrige oplysninger finder, at de til enhver tid gældende diagnosekriterier, herunder belastningskriterier, for PTSD, som anvendes af danske speciallæger, ikke er opfyldte, f.eks. som følge af, at symptomerne på PTSD først er dokumenteret opstået flere år efter påvirkningen, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader som udgangspunkt skulle anerkende, at den pågældende har PTSD.

Såfremt diagnosen alene er stillet i den pågældendes journal, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle vurdere, om der er en sådan usikkerhed om diagnosen i den konkrete sag, at der er behov for at indhente en speciallægeerklæring. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis det fremgår af journalen, at der er mistanke om PTSD, eller at tilskadekomnes symptomer er forenelige med PTSD, uden at der er stillet en egentlig diagnose. Enheden vil i en sådan situation skulle indhente en speciallægeerklæring. Vurderer enheden, at der ikke er en sådan usikkerhed om diagnosen i den konkrete sag, vil enheden skulle lægge diagnosen stillet i journalen til grund, også selvom der måtte foreligge en nyere speciallægeerklæring, der ikke diagnosticerer den pågældende med PTSD.

Foreligger der flere speciallægeerklæringer, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle anvende den speciallægeerklæring, der giver personen den bedst mulige retsstilling. Dette vil også gælde, selvom Retslægerådet, Ankestyrelsen eller en domstol i forbindelse med en tidligere afgjort sag eksempelvis har udtalt, at den pågældendes PTSD ikke kan anses for at være en følge af udsendelsen, eller at den pågældende ikke har PTSD. Det vil desuden være tilstrækkeligt, at det fremgår af journalen eller speciallægeerklæringen, at den pågældende har PTSD, selvom det fremgår af journalen eller speciallægeerklæringen, at den pågældende også har andre diagnoser. I et tilfælde, hvor den pågældende diagnosticering med PTSD alene foreligger i form af en anføring i en journal, men hvor der også foreligger materiale fra eksempelvis Retslægerådet, som angiver det modsatte, vil det dog kunne være relevant at indhente en speciallægeerklæring.

Såfremt diagnosen PTSD er stillet af en speciallæge fra et land uden for Den Europæiske Union (EU) eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle vurdere, om erklæringen vil kunne lægges til grund som bevis for, at den pågældende er diagnosticeret med PTSD. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil – ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – have tilknyttet lægekonsulenter, som vil bistå med den medicinske vurdering heraf. Hvis Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vurderer, at den udenlandske speciallægeerklæring ikke med rimelighed kan lægges til grund som bevis, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle indhente en erklæring fra en dansk speciallæge i psykiatri eller fra en speciallæge i psykiatri fra et land indenfor EU.

Med det foreslåede § 5, stk. 1, vil der ikke blive stillet krav til den tidsmæssige sammenhæng mellem udsendelsen og debut af symptomer på PTSD. Der vil endvidere ikke blive stillet krav til den tidsmæssige sammenhæng mellem debut af symptomer på PTSD og diagnosticeringen. Det vil bl.a. indebære, at det lempelige dokumentationskrav for debut af PTSD, som blev indført med særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., også vil gælde efter det foreslåede § 5, stk. 1, idet der ikke i bestemmelsen vil blive stillet krav til tidspunktet for diagnosticeringen. Det vil f.eks. betyde, at en diagnose vil kunne være stillet flere år efter, at den pågældende har været udsendt, uden at dette påvirker vurderingen af, om den pågældende vil kunne få anerkendt PTSD som en arbejdsskade efter det foreslåede § 5, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, vil tidligere udsendte få anerkendt PTSD som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Det er hensigten, at der med bestemmelsen vil kunne tages højde for sager, hvor anerkendelse af PTSD som arbejdsskade i helt særlige tilfælde vil føre til et åbenbart urimeligt resultat, og hvor PTSD derfor ikke vil kunne blive anerkendt i medfør af det foreslåede § 5, stk. 1. Det vil bl.a. kunne være tilfældet, hvis den diagnosticerende speciallæge i psykiatri har anført i speciallægeerklæringen eller i journalen, at den pågældendes PTSD alene skyldes andre forhold end tjenesten under udsendelsen. Såfremt det fremgår af speciallægeerklæringen eller af diagnosen i journalen, at den pågældendes PTSD delvist skyldes udsendelsen og delvist skyldes andre forhold end tjenesten under udsendelsen, vil sagen dog fortsat skulle anerkendes efter det foreslåede § 5, stk. 1.

Det vil være en konkret vurdering, hvornår det vil kunne anses for åbenbart, at tidligere udsendtes PTSD ikke skyldes tjenesten under udsendelsen. Sammenlignet med beviskravet for andre erhvervssygdomme end PTSD i arbejdsskadesikringslovens § 8, jf. den foreslåede § 6, er undtagelsen i det foreslåede § 5, stk. 1, om, at PTSD ikke kan anerkendes som arbejdsskade, hvis det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen, mere snæver. I arbejdsskadesikringslovens § 8 stilles der således krav om, at det ikke må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, vil alene omfatte diagnosen PTSD, og den vil således ikke omfatte andre psykiatriske diagnoser som eksempelvis depression, der efter omstændighederne eventuelt vil kunne anerkendes i medfør af erhvervssygdomsfortegnelsen. Disse øvrige psykiatriske diagnoser vil således skulle opfylde de almindelige betingelser for anerkendelse af erhvervssygdomme som arbejdsskade, der er fastsat i § 7 i arbejdsskadesikringsloven, jf. det foreslåede § 4, stk. 1.

Det foreslås i § 5, *stk. 2,* at arbejdsskaden, jf. det foreslåede § 5, stk. 1, anerkendes som en ulykke, såfremt den er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. I alle andre tilfælde anerkendes arbejdsskaden som en erhvervssygdom.

Med den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, vil det blive fastlagt, at PTSD – ligesom øvrige arbejdsskader – vil skulle anerkendes som enten en ulykke eller en erhvervssygdom. For at blive karakteriseret som en ulykke vil den pågældendes PTSD skulle være forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage. Der er tale om samme kriterier for en ulykke, som følger af § 6, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det er åbenlyst, at den pågældendes PTSD skyldes en bestemt begivenhed, som har fundet sted under tjenesten under udsendelsen, og som er sket pludseligt eller inden for 5 dage.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil på baggrund af sagens oplysninger skulle vurdere, om den pågældendes PTSD kan karakteriseres som en ulykke eller en erhvervssygdom. Hvis kriterierne for, at der er tale om en ulykke, jf. det foreslåede § 5, stk. 2, ikke er opfyldt, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle kategorisere den pågældendes PTSD som en erhvervssygdom. Det vil således ikke være et krav, at den pågældendes PTSD lever op til kravene i § 7 i arbejdsskadesikringsloven for at kunne blive betegnet som en erhvervssygdom.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det fremgår af § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at en person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. lovens § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige. Efter bestemmelsen i § 8, stk. 1, antages det således, at der er årsagssammenhæng mellem en pådraget erhvervssygdom og arbejdet, medmindre det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end arbejdet, som den pågældende har udført. Bestemmelsen gælder alene for sygdomme, der er omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen, jf. arbejdsskadesikringslovens § 7, stk. 1. Det fremgår af lovens § 8, stk. 2, at for erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i loven fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

Det foreslås i *§ 6, stk. 1*, at for sager om erhvervssygdomme, der ikke er omfattet af den foreslåede § 5, og som ikke vedrører personer omfattet af det foreslåede § 4, stk. 2, finder § 8, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, inden for rammerne af den foreslåede § 1, tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 1, vil indebære, at den bevisregel, der følger af § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, vil gælde for sager om andre erhvervssygdomme end PTSD, som i stedet er omfattet af den foreslåede § 5. Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 1, vil endvidere indebære, at bevisreglen i arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, heller ikke vil gælde i sager om erhvervssygdomme, der vedrører personer, der udfører tjeneste omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. det foreslåede § 4, stk. 2.

Det foreslås, at § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven finder tilsvarende anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Det vil bl.a. indebære, at det afgørende efter arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, jf. den foreslåede § 6, stk. 1, vil være, om det må anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end tjenesten under udsendelsen, jf. den foreslåede § 1 og bemærkningerne hertil.

Sammenlignet med bestemmelsen i det foreslåede § 5, stk. 1, om, at en person, der af en psykiatrisk speciallæge er diagnosticeret med PTSD, får anerkendt dette som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen, vil bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, som

der henvises til i det foreslåede § 6, stk. 1, skulle fortolkes mindre restriktivt. Efter arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, vil den pågældende have krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige. Der henvises i øvrigt til det foreslåede § 5, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til indholdet i § 8, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 1, vil derved finde anvendelse efter den foreslåede lov, jf. henvisningen hertil i den foreslåede § 6, stk. 1, og vil skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 6, *stk. 2,* at for erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i den foreslåede lov eller i lov om arbejdsskadesikring.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2, vil svare til arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 2, og vil skulle fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse, herunder forarbejderne og relevant praksis forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det fremgår af § 10 a, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at enhver, der er sikret efter loven, herunder selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter lovens § 48, stk. 2, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selv om skaden ikke kan anses for en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under. Det fremgår endvidere, at ret til erstatning efter loven for følgerne af terrorhandlinger har endvidere personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning. Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 10 a, stk. 2, at ved skader, der er forvoldt ved terror, jf. bestemmelsens stk. 1, betaler staten ydelserne efter loven. Efter bestemmelsens stk. 3, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lovens § 49, stk. 1-8, og § 59, kræve udgifterne betalt af et forsikringsselskab m.fl. eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. lovens § 55, når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 3, at det samme gælder, når skaden har ramt personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror. Det følger af bestemmelsens stk. 4, at på samme måde som i bestemmelsens stk. 3 kan udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter loven i medfør af anden lovgivning, kræves betalt af den myndighed m.v., der skal bære udgifterne ved arbejdsskade. Efter bestemmelsens stk. 5, har staten regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab m.fl. efter bestemmelsens stk. 3 og 4.

Det foreslås i *§ 7*, at § 10 a i lov om arbejdsskadesikring inden for rammerne af den foreslåede § 1 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 7 vil indebære, at arbejdsskadesikringslovens § 10 a vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Arbejdsskadesikringslovens § 10 a vil dog alene finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Dette vil indebære, at det alene vil være de regler i arbejdsskadesikringslovens 10 a, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse. Det vil bl.a. indebære, at reglen i arbejdsskadesikringslovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt., om, at bestemmelsen omfatter selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 2, ikke vil finde anvendelse, idet denne ikke vil være relevant henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære.

Med henvisningen til arbejdsskadesikringslovens § 10 a i den foreslåede § 7 er det hensigten, at personer omfattet af den foreslåede § 1, der under udsendelsen måtte pådrage sig en skade for følgerne af terrorhandlinger, vil have ret til erstatning, selvom skaden ikke kan anses for en følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, tjenesten er foregået under.

Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til bestemmelsen i § 10 a i arbejdsskadesikringslovens indhold. Arbejdsskadesikringslovens § 10 a vil derved finde anvendelse efter den foreslåede lov, jf. henvisningen hertil i den foreslåede § 7, og vil skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det fremgår af § 11 i arbejdsskadesikringsloven, at ydelserne efter loven er 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. lovens § 15, 2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. lovens § 17 og § 17 a, 3) godtgørelse for varigt mén, jf. lovens § 18, 4) uddannelsesgodtgørelse, jf. lovens § 18 b, 5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. lovens § 19, 6) erstatning for tab af forsørger, jf. lovens §§ 20-22, og 7) godtgørelse til efterladte, jf. lovens § 23.

Arbejdsskadesikringslovens § 15 indeholder bl.a. regler om betaling af udgifter til sygebehandling, optræning, hjælpemidler som proteser og briller, herunder regler om dækning af disse udgifter under arbejdsskadesagens behandling. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, 1. pkt., at erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden fastsættes til et engangsbeløb.

Arbejdsskadesikringslovens § 17 indeholder regler om tab af erhvervsevne, herunder betingelserne for, at der kan ydes erstatning for tab af erhvervsevne samt beregningen af erhvervsevnetabet. Lovens § 17 a indeholder regler om fastsættelse af erhvervsevnetabet for personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller er i fleksjob.

Arbejdsskadesikringslovens § 18 indeholder regler om godtgørelse for varigt mén, herunder regler om fastsættelse af méngraden og godtgørelsen. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Arbejdsskadesikringslovens § 18 a indeholder regler om uddannelsesgodtgørelse. Reglerne indebærer bl.a., at når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har truffet endelig afgørelse om tab af erhvervsevne, træffer Arbejdsmarkedet Erhvervssikring efter § 18 a, stk. 1, afgørelse om, at tilskadekomne kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 2, nr. 1 og 2, med uddannelsesgodtgørelse, når tilskadekomne opfylder en række i bestemmelsens stk. 1 fastsatte betingelser.

Arbejdsskadesikringslovens § 19 regulerer udbetaling af overgangsbeløb til efterladte, når en arbejdsskade har medført døden. Overgangsbeløb kan tilkendes en efterladt ægtefælle, jf. bestemmelsens stk. 1-2, en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år, jf. bestemmelsens stk. 3, og en anden efterladt person, hvis afdøde ikke har efterladt sig nogen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, når særlige omstændigheder taler derfor, jf. bestemmelsens stk. 4.

Arbejdsskadesikringslovens §§ 20-22 indeholder regler om erstatning for tab af forsørger. Det fremgår af lovens § 20, stk. 1, 1. pkt., at den, der er berettiget til et overgangsbeløb efter lovens § 19, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Lovens § 21 regulerer retten til erstatning for børn eller unge op til 21 år, for hvilke den afdøde har haft forsørgelsespligt efter lov om børns forsørgelse. Lovens § 22 indeholder regler om erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf.

Arbejdsskadesikringslovens § 23 indeholder regler om særlig godtgørelse til efterladte, der stod afdøde særligt nær, når dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Det foreslås i *§ 8,* at ydelserne efter den foreslåede lov er 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15 i lov om arbejdsskadesikring, jf. dog den foreslåede § 10, 2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. §§ 17 og 17 a i lov om arbejdsskadesikring, 3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 18 i lov om arbejdsskadesikring, 4) uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b i lov om arbejdsskadesikring, 5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 19 i lov om arbejdsskadesikring, 6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22 i lov om arbejdsskadesikring, og 7) godtgørelse til efterladte, jf. § 23 i lov om arbejdsskadesikring.

Med den foreslåede bestemmelse i § 8 vil personer omfattet af den foreslåede lov have ret til samme ydelser som efter arbejdsskadesikringsloven, idet der dog efter den foreslåede lov vil gælde nogle særlige regler om betaling af udgifter til proteser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 10 og bemærkningerne hertil.

Udover den særlige ordning i den foreslåede § 10 vil den foreslåede bestemmelse i § 8 skulle fortolkes i overensstemmelse med § 11 i arbejdsskadesikringsloven samt dennes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 om fastsættelse, beregning og udbetaling af ydelser finder i dag anvendelse ved behandlingen af arbejdsskadesager for statsligt udsendte.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 4 indeholder regler om, hvilke ydelser der er efter loven. Det omfatter bl.a. almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v., udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., erstatning for forskellige typer af tab, forskellige former for godtgørelse samt overgangsbeløb.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., at erstatning og godtgørelse efter lovens §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Det fremgår af lovens § 12, stk. 1, 2. pkt., at erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden. Herudover gælder det ulovbestemte erstatningsretlige princip om forbud mod dobbeltkompensation. Princippet indebærer, at der ikke kan gives kompensation to gange for samme tab. Hvis tilskadekomne allerede har fået erstatning for et tab efter én lovgivning, kan vedkommende derfor ikke også gives erstatning for det samme tab efter en anden lov. Princippet er bl.a. blevet anvendt i Ankestyrelsens principmeddelelse 35-23, hvorefter godtgørelsen for varigt mén efter en ny arbejdsskade som følge af princippet om forbud mod dobbeltkompensation skal nedsættes med den ménprocent, som tilskadekomne er kompenseret for ved en tidligere arbejdsskade. Det er ifølge principmeddelelsen en forudsætning for nedsættelsen, at der er tale om symptomer fra samme legemsdel/region. Det er også en betingelse, at de nuværende symptomer ikke kan adskilles fra dem, som tilskadekomne tidligere er kompenseret for. Hvis tilskadekomne i øvrigt har forudbestående og/eller konkurrerende gener af betydning for det samlede varige mén, skal en eventuel yderligere nedsættelse ske, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 1, 2. pkt.

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 5 indeholder regler om årslønsfastsættelse og regulering. Det følger af lovens § 24, stk. 1, at årslønnen, som bruges til beregning af erstatning og godtgørelse efter loven, fastsættes som den faktisk samlede indkomst ved arbejde i det indtægtsår inden for de seneste 5 indtægtsår forud for arbejdsskadens indtræden, hvor indkomsten var højest, jf. dog lovens § 24, stk. 2, som oplister en række situationer, hvor årslønnen ikke fastsættes efter § 24, stk. 1. Det fremgår af lovens § 24, stk. 10, at årslønnen højst kan fastsættes til 608.000 kr. (2024-niveau), at minimumsårslønnen fastsættes til 257.000 kr. (2024-niveau), og at normalårslønnen fastsættes til 434.000 kr. (2024-niveau).

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 6 indeholder regler om udbetaling af erstatning og refusion.

Det foreslås i *§ 9*, *stk. 1*, at ved fastsættelse, beregning og udbetaling af ydelser efter denne lov finder reglerne i kapitel 4-6 i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, tilsvarende anvendelse inden for rammerne af de foreslåede §§ 1 og 21, jf. dog stk. 2 og de foreslåede §§ 10 og 14.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, vil indebære, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 om fastsættelse, beregning og udbetaling af ydelser efter loven som udgangspunkt vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Reglerne vil dog alene finde tilsvarende anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Det vil bl.a. indebære, at det alene vil være de regler i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse. Reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 vil derudover alene finde tilsvarende anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 21 om finansiering af ydelser efter loven. Det vil betyde, at de regler i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6, der ved behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager i dag anvendes ved fastsættelse, beregning og udbetaling af ydelser efter loven, vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov, medmindre andet fremgår af loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, vil endvidere indebære, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 vil skulle fortolkes i lyset af anvendelsesområdet for den foreslåede lov. Det vil bl.a. indebære, at der ved en arbejdsskade efter den foreslåede lov vil skulle forstås en skade, som er pådraget som følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under.

Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til indholdet i bestemmelserne i kapitel 4-6 i arbejdsskadesikringsloven. Bestemmelserne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 vil derved finde anvendelse efter den foreslåede lov, og vil skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsernes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Henvisningen til reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 vil bl.a. indebære, at bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 16, som giver den selvforsikrede arbejdsgiver en videre mulighed for at afholde udgifter til tilskadekomne i ulykkessager, vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Den selvforsikrede arbejdsgiver vil efter den foreslåede lov skulle forstås som den udsendende myndighed.

Der vil efter den foreslåede § 10 gælde nogle særlige regler om dækning af udgifter til proteser, som vil adskille sig fra reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Der vil endvidere gælde nogle særlige regler for fastsættelsen af tab af erhvervsevne i sager, som genoptages efter den foreslåede § 14, som ligeledes vil adskille sig fra reglerne i arbejdsskadesikringsloven. Det foreslås derfor, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 4-6 alene finder anvendelse i det omfang, andet ikke følger af de foreslåede §§ 10 og 14.

Det foreslås i § 9, *stk. 2, 1. pkt.,* at § 12, stk. 1, 2. pkt., i lov om arbejdsskadesikring ikke finder anvendelse ved fastsættelse af erstatning og godtgørelse i sager omfattet af den foreslåede § 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 1. pkt., vil være en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 5 om indførelsen af en formodningsregel i sager om erstatning og godtgørelse til statsligt udsendte, og vil indebære, at erstatning eller godtgørelse for en anerkendt PTSD som følge af udsendelsen som det klare udgangspunkt ikke nedsættes under henvisning til, at tilskadekomne har været udsat for andre belastninger end udsendelsen.

Det foreslås i § 9, stk. 2, *2. pkt.,* at erstatning og godtgørelse dog kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis det må anses for åbenbart, at tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at erstatning og godtgørelse i sager omfattet af § 5 alene vil kunne nedsættes eller bortfalde, hvis det må anses for åbenbart, at tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Det er hensigten, at der med bestemmelsen vil kunne tages højde for sager, hvor udbetaling af fuld erstatning eller godtgørelse vil føre til et åbenbart urimeligt resultat, og hvor erstatning eller godtgørelse derfor bør kunne nedsættes.

Det vil være en konkret vurdering, hvornår det vil anses for åbenbart, at tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis en tidligere udsendt udover PTSD har en fysisk skade pådraget i privat regi, der ikke kan anses for værende forårsaget af den pågældendes PTSD, eller hvor symptomerne kan adskilles fra den pågældendes PTSD, og hvor en del af den pågældendes aktuelle lægelige eller sociale situation skyldes denne fysiske skade. Undtagelsen vil i øvrigt skulle forstås på samme måde som den tilsvarende formulering i den foreslåede § 5, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., vil dog ikke medføre, at det ulovbestemte princip om forbud mod dobbeltkompensation ikke vil finde anvendelse efter den foreslåede lov. Det vil bl.a. betyde, at hvis den tilskadekomne allerede er blevet kompenseret for sit tab efter ar-

bejdsskadesikringsloven, vil tilskadekomne ikke også kunne kompenseres for samme tab efter den foreslåede lov. Der vil alene kunne gives godtgørelse eller erstatning for en eventuel forværring. Erstatning og godtgørelse m.v. efter denne lov vil således skulle nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde i medfør af princippet om forbud mod dobbeltkompensation i det omfang, der allerede er tilkendt erstatning og godtgørelse for samme følger efter den foreslåede lov eller anden lov, herunder arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 og 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Det fremgår af § 15, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgifterne ikke kan afholdes efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Det fremgår endvidere, at optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén. Efter bestemmelsens stk. 3, fastsættes erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden til et engangsbeløb. Det fremgår endvidere af stk. 3, at ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 7. Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at såfremt et hjælpemiddel, som nævnt i bestemmelsens stk. 2, er anvendt under arbejde, og såfremt hjælpemidlet er blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales.

Det fremgår af § 15, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter bestemmelsens stk. 1-4 kan dækkes, herunder udgifter afholdt, inden sagen er anmeldt. Det følger af bestemmelsens stk. 6, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at forsikringsselskaberne kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af bestemmelsens stk. 1-4. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 6, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 502 af 23. maj 2024 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring. Det fremgår af § 1 i bekendtgørelsen, at forsikringsselskaberne behandler krav om betaling af udgifter og hjælpemidler m.v. i anledning af anmeldte ulykker og betaler sådanne udgifter i det omfang, kravet kan imødekommes, jf. § 15 i arbejdsskadesikringsloven, idet dette gælder udgifter, der afholdes under sagens behandling og fremtidige udgifter. Forsikringsselskabernes vurderinger i medfør af § 1, kan forelægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til afgørelse, hvis tilskadekomne ønsker det, jf. § 2, stk. 2. Ved forsikringsselskab forstås i medfør af bekendtgørelsen også selvforsikrende kommuner, regioner eller statslige myndigheder samt folkekirken, jf. § 48, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3, nr. 2. For statslige myndigheder er det deres forsikringsenheder, der behandler krav efter § 1 i bekendtgørelsen.

Arbejdsskadesikringsloven indeholder som det klare udgangspunkt ikke hjemmel til at afholde udgifter til sportsproteser. Det følger af praksis, at sportsproteser i udgangspunktet anses for et luksusbetonet hjælpemiddel, hvortil der ikke afholdes udgifter i medfør af loven. Disse udgifter lever således ikke op til nødvendighedsbetingelsen i § 15, stk. 1 og 2, i arbejdsskadesikringsloven. Derfor kan der heller ikke udbetales erstatning for fremtidige udgifter efter § 15, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, til disse hjælpemidler. Det fremgår af Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdstilsynets) vejledning nr. 10173 af 17. august 2015, bl.a., at der i medfør af § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan betales for hjælpemidler i god kvalitet til normal fuld afhjælpning af skadefølgerne, men at der som udgangspunkt ikke betales for hjælpemidler af højere standard, herunder luksusbetonede hjælpemidler.

Det følger ligeledes af praksis fra Ankestyrelsen, at der i dag i udgangspunktet heller ikke i medfør af lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025 (serviceloven), kan bevilges udgifter til sportsproteser m.v., idet disse ikke i udgangspunktet vurderes i væsentlig grad at afhjælpe de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad at lette den daglige tilværelse. Der kan bl.a. henvises til Ankestyrelsens principafgørelse C-39-03.

Det foreslås i *§ 10, stk. 1, 1. pkt.,* at udgifter til hjælpemidler i form af proteser, jf. det foreslåede stk. 2 og § 8, nr. 1, betales løbende efter behov, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at tilskadekomne, som har pådraget sig en arbejdsskade som følge af tjenesten under udsendelsen, jf. de foreslåede §§ 4 eller 5, hvor skaden har medført et krav på betaling af udgifter til sportsproteser, jf. det foreslåede § 10, stk. 2, eller proteser, jf. det foreslåede § 8, nr. 1, vil få betalt disse ydelser løbende efter behov, og ikke – som hidtil efter arbejdsskadesikringsloven – som et engangsbeløb.

Det forventes, at tilskadekomne vil kunne få udbetalt erstatning for udgifter til en hverdagsprotese til almindelig daglig livsførelse samt til en hygiejneprotese (badeprotese) for hver manglende legemsdel. Det forudsættes endvidere, at der vil kunne dækkes udgifter til proteser af god kvalitet til normal fuld afhjælpning af skadefølgerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., vil bl.a.

dække udgifter til anskaffelse samt løbende udskiftning, vedligehold, tilpasning, reparation eller fornyelse af protesen, hvis protesen er blevet beskadiget eller ødelagt. Det forventes, at der i medfør af det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil kunne ske dækning af de samme typer af udgifter, der kan dækkes til proteser efter § 15, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven.

En ansøgning om dækning af udgifter til proteser efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., vil kunne imødekommes i det omfang, ansøgeren vurderes at have et behov herfor, og i det omfang udgiften vurderes at være nødvendig for at formindske arbejdsskadens følger. "efter behov" henviser til ansøgerens behov for en protese. Et sådant "behov" vil efter omstændighederne kunne vedrøre en ny protese, herunder f.eks. hvis vedkommende ansøger om en protese for første gang, eller hvis en eksisterende protese er blevet slidt i et sådant omfang, at den ikke længere kan tjene sin funktion, og at vedkommende derfor har behov for en ny protese til at erstatte den tidligere. Et sådant "behov" vil efter omstændighederne ligeledes kunne vedrøre en eksisterende protese, herunder f.eks. hvis en udvikling af vedkommendes amputationsstump har nødvendiggjort tilpasning af protesen, eller hvis protesen er blevet beskadiget, således at reparation er nødvendig. Udgifter til tilpasning eller fornyelse af en protese vil derimod ikke kunne dækkes, hvis denne tilpasning eller fornyelse alene har et kosmetisk formål, idet dette f.eks. vil kunne være tilfældet, hvis en protese blot er blevet ridset eller lignende. Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse ikke kunne dækkes udgifter til udskiftning, vedligehold, tilpasning, reparation eller fornyelse af protesen, i det omfang en sådan udgift måtte være omfattet af en kommerciel reklamationsret, garanti- eller serviceforpligtelse hos den producent eller bandagist, der har udarbejdet eller tilvirket protesen. Som led i behovsvurderingen efter det foreslåede § 10, stk. 1, forudsættes det, at det overvejes, om dækning af den pågældende udgift er nødvendig for at formindske arbejdsskadens følger. Det kan ikke udtømmende oplistes, hvornår en ansøger kan siges at have et behov for en protese, jf. det foreslåede § 10, stk. 1, idet dette vil bero på en konkret vurdering.

Den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at tilskadekommet personel omfattet af den foreslåede § 1, stk. 1, som hidtil har fået udbetalt et engangsbeløb til erstatning for udgifter til proteser i medfør af § 15, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, eller som ville kunne have fået udbetalt et engangsbeløb til erstatning for fremtidige udgifter til proteser i medfør af den bestemmelse, fremover vil kunne få betalt disse udgifter løbende efter behov. Der vil i disse tilfælde ikke skulle foretages en selvstændig afgørelse om anerkendelse af arbejdsskaden efter den foreslåede § 4, jf. det foreslåede § 35, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

For tilskadekomne, som tidligere måtte have modtaget et engangsbeløb i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 3, vil det være en forudsætning for at modtage erstatning efter det foreslåede § 10, stk. 1, 1. pkt., at tilskadekomne på tro og love erklærer, at den tidligere udbetalte erstatningssum er forbrugt. Såfremt der på ansøgningstidspunktet måtte være dele af den tidligere udbetalte erstatningssum, som ikke er forbrugt, vil denne sum som udgangspunkt skulle anvendes til dækning af udgifter til protesen, før der kan udbetales erstatning i medfør af det foreslåede § 10, stk. 1, 1. pkt. Såfremt den tilskadekomne eksempelvis måtte have 40.000 kr. tilbage af erstatningssummen, men den tilskadekomne har behov for en ny protese til 100.000 kr., vil erstatningsrestbeløbet kunne modregnes, således at der vil kunne dækkes udgifter på 60.000 kr.

Det foreslås, at den udsendende myndighed vil skulle træffe afgørelser om dækning af udgifter efter det foreslåede § 10, stk. 1, 1. pkt., og at disse afgørelser vi kunne påklages direkte til Ankestyrelsen, jf. det foreslåede § 25, stk. 1.

Det foreslås i § 10, stk. 1*, 2. pkt.,* at den udsendende myndighed i tilfælde af misligholdelse af protesen kan afskære dækning af udgifter til den pågældende protese.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 2. pkt., vil der blive etableret hjemmel til, at den udsendende myndighed kan afskære dækning af udgifter i medfør af det foreslåede § 10, stk. 1, 1. pkt., i tilfælde af misligholdelse. Almindeligt slid samt utilstrækkelig almindelig daglig vedligeholdelse svarende til eksempelvis manglende eller forkert vask og rengøring vil ikke udgøre misligholdelse efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at den udsendende myndighed vil skulle træffe afgørelser efter det foreslåede § 10, stk. 1, 2. pkt., og at disse afgørelser vil kunne påklages til Ankestyrelsen, jf. det foreslåede § 25, stk. 1.

Det foreslås i § 10, stk. 1, *3. pkt.,* at den udsendende myndighed i tilfælde af forsætlig eller groft uagtsom misligholdelse af protesen kan bestemme, at der i en periode på op til tre år ikke dækkes udgifter til den pågældende protese.

Vurderer den udsendende myndighed, at et behov for reparation m.v. skyldes tilskadekomnes forsætlige eller groft uagtsomme misligholdelse af protesen, vil myndigheden således i medfør af det foreslåede § 10, stk. 1, 2. pkt., kunne give afslag på dækning af udgiften, og myndigheden vil i medfør af det foreslåede § 10, stk. 1, 3. pkt., kunne fastsætte en periode på op til tre år, hvor der inden for denne periode ikke vil kunne dækkes udgifter i medfør af bestemmelsen. Et sådant afslag vil omfatte den protese, som der er blevet ansøgt om betaling af udgifter til. Afslaget vil efter omstændighederne kunne vedrøre dækning af udgifter til en helt ny protese, såfremt den tidligere protese eksempelvis er blevet beskadiget i et sådant omfang, at den ikke vil kunne repareres, men det vil også kunne vedrøre dækning af udgifter til en eksisterende protese, hvis den alene er blevet beskadiget i et sådant omfang, at den vil kunne repareres. Det indebærer, at et afslag på betaling af udgifter til reparation af en protese til eksempelvis højre ben som følge af tilskadekomnes misligholdelse af denne protese ikke vil have indvirkning på vedkommendes mulighed for at få dækket udgifter til en protese til venstre ben. Ved fastsættelsen af en sådan karensperiode efter § 10, stk. 1, 3. pkt., vil der bl.a. kunne blive lagt vægt på graden af misligholdelse og tilskadekomnes tilregnelse i den forbindelse.

Det foreslås, at den udsendende myndighed vil skulle træffe afgørelser efter det foreslåede § 10, stk. 1, 3. pkt., og at disse afgørelser vil kunne påklages til Ankestyrelsen, jf. det foreslåede § 25, stk. 1.

Det foreslås i § 10, *stk. 2,* at en person omfattet af den foreslåede § 1 har krav på at få dækket udgifter til én sportsprotese, én sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5. I særlige tilfælde kan der efter ansøgning dækkes udgifter til mere end én sportsprotese, sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, såfremt dette er nødvendigt for at kunne dyrke en given sportsaktivitet.

Den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, vil bl.a. dække udgifter til anskaffelse samt løbende udgifter til udskiftning, vedligehold, tilpasning, reparation eller fornyelse af sportsprotesen, sportskørestolen eller et lignende hjælpemiddel, hvis det er blevet beskadiget eller ødelagt. Der vil ved vurderingen heraf skulle inddrages eventuelle særlige hensyn, som knytter sig til denne type hjælpemidler.

Begrebet "én sportsprotese, én sportskørestol eller lignende hjælpemiddel" vil skulle forstås bredt, således at det bl.a. omfatter proteser, ortoser (skinner, bandager og korsetter), kørestole, håndcykler eller lignende hjælpemidler, som er designet til at understøtte generel fysisk aktivitet eller en eller flere bestemte fysisk betonede aktiviteter. Det vil f.eks. kunne være en løbe- eller svømmeprotese.

I medfør af det foreslåede § 10, stk. 2, vil der kunne dækkes udgifter til én sportsprotese, sportskørestol eller lignende hjælpemiddel. Det vil indebære, at den tilskadekomne som udgangspunkt ikke vil kunne få dækket udgifter til flere sportsproteser. Dækningen vil imidlertid skulle tage udgangspunkt i, hvad der kræves af proteser til den sportsgren eller aktivitet, som der ansøges om sportsprotese til. Hvis den tilskadekomne f.eks. mangler begge ben, og vedkommende ansøger om en løbeprotese efter § 10, stk. 2, 1. pkt., vil bestemmelsen skulle fortolkes således, at der kan dækkes én løbeprotese til hvert ben.

Der vil alene kunne dækkes udgifter til en sportsprotese, sportskørestol eller lignende hjælpemiddel, når behovet herfor er en følge af en arbejdsskade efter de foreslåede bestemmelser i §§ 4 eller 5. Der vil således skulle være tale om et behov som følge af en ulykke eller erhvervssygdom, der er en følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. den foreslåede § 4, eller PTSD anerkendt efter den foreslåede § 5.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 2, 2. pkt., at der i særlige tilfælde kan dækkes udgifter til mere end én sportsprotese, sportskørestol eller lignende hjælpemiddel efter ansøgning, såfremt dette er nødvendigt for at kunne dyrke en given sportsaktivitet. I den konkrete vurdering af, om en sådan ansøgning vil kunne imødekommes, vil der bl.a. kunne lægges vægt på tilskadekomnes motivation, sportslige behov og særlige ønsker, herunder f.eks., om vedkommende har haft en længere historik med en bestemt sportsgren m.v. før sin arbejdsskade, eller om vedkommende vurderes at have en særlig motivation for at påbegynde en ny sport, idet der eksempelvis vil kunne være tale om en særlig socialt betonet motivation. I vurderingen efter lovforslagets § 10, stk. 2, 2. pkt., vil der kunne anlægges et rimelighedsbetinget skøn, idet bestemmelsen alene forudsættes anvendt i særlige tilfælde.

Det forudsættes, at de sportsproteser, sportskørestole og lignende hjælpemidler, som der i medfør af den foreslåede § 10, stk. 2, 1. og 2. pkt., vil kunne dækkes udgifter til, vil være af almindelig god kvalitet. Der vil imidlertid som udgangspunkt ikke kunne dækkes udgifter til sportsproteser m.v. af f.eks. ekstraordinær højteknologisk standard.

Det foreslås, at den udsendende myndighed vil skulle træffe afgørelser efter det foreslåede § 10, stk. 2, og at disse afgørelser vil kunne påklages til Ankestyrelsen, jf. det foreslåede § 25, stk. 1.

Det foreslås i § 10, *stk. 3,* at forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om dækning af udgifter efter stk. 1 og 2, herunder regler om sagsbehandling og klageadgang, samt om hvilke typer af hjælpemidler, der er omfattet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, vil forsvarsministeren bl.a. kunne fastsætte regler om, at ansøgning om dækning af udgifter til proteser efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., vil skulle rettes til den myndighed, som vedkommende har været udsendt af, regler om at myndigheden vil skulle behandle alle spørgsmål relateret til krav om dækning af udgifter til proteser, samt regler om at myndigheden vil skulle betale sådanne udgifter i det omfang, kravet kan imødekommes.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Reglerne i arbejdsskadesikringslovens §§ 31 og 33-38 om anmeldelse, sagsbehandling og forældelse finder i dag anvendelse ved behandlingen af statsligt udsendtes arbejdsskadesager.

Arbejdsskadesikringslovens §§ 31 og 33-38 indeholder bl.a. regler om anmeldelse, sagsbehandling og forældelse, herunder hvornår og til hvem arbejdsskader skal anmeldes, Arbejdstilsynets adgang til oplysninger hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og i indkomstregisteret, forældelse af krav om erstatning efter loven og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsens behandling af personoplysninger om tilskadekomne eller efterladte samt arbejdsgivere.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 31, stk. 1, at arbejdsgiver senest 14 dage efter første fraværsdag skal anmelde en arbejdsulykke, såfremt ulykken har medført mindst 3 dages fravær fra tilskadekomnes sædvanlige arbejde ud over tilskadekomstdagen.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 34, stk. 1, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Arbejdstilsynet.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 34 a, stk. 1,

at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring giver Arbejdstilsynet terminaladgang til oplysninger registreret om arbejdsulykker og erhvervsulykker i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Arbejdstilsynets fælles system til anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, jf. § 72, stk. 3, i arbejdsmiljøloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 24. april 2026 med senere ændringer.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 34 b, at Arbejdstilsynet har terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1054 af 21. august 2025 med senere ændringer, til analyse- og statistiske formål vedrørende tilskadekomne, som har fået anmeldt en arbejdsskade, jf. arbejdsskadesikringslovens §§ 31, 32 og 34.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 1, 1. pkt., at hvis en anmeldelse ikke er indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist på 1 år fra arbejdsskadens indtræden. Det fremgår af lovens § 36, stk. 1, 2. pkt., at for erhvervssygdomme, jf. lovens § 7, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om forældelse af fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1553 af 12. december 2023 (forældelsesloven), at forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2, at krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. § 5, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog bestemmelsens stk. 3-5.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 3, 1. pkt., at fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav som nævnt i § 36, stk. 2. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 4, 1. pkt., at hvis en arbejdsskade er anmeldt inden forældelsesfristens udløb, da indtræder forældelse af krav efter loven tidligst 3 år efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller den, der efter regler fastsat i medfør af lovens § 15, stk. 6, eller § 35, stk. 3, træffer afgørelse eller tager stilling, har givet meddelelse om sin afgørelse eller stillingtagen. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 5, 1. pkt., at lovens stk. 3 og forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, ikke finder anvendelse på krav på erstatning eller godtgørelse i sager omfattet af § 41, stk. 3.

Det foreslås i *§ 11, stk. 1,* at reglerne om anmeldelse, sagsbehandling og forældelse i §§ 31 og 33-38 i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af de foreslåede §§ 1 og 21, finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1, vil reglerne i §§ 31 og 33-38 i arbejdsskadesikringsloven alene finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Dette vil indebære, at det alene vil være de regler i arbejdsskadesikringslovens §§ 31 og 33-38, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1, vil endvidere indebære, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens §§ 31 og 33-38 vil skulle fortolkes inden for anvendelsesområdet for den foreslåede lov. Det vil bl.a. indebære, at der ved en arbejdsskade efter disse bestemmelser vil skulle forstås en skade, som er pådraget som følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. definitionen i den foreslåede § 4. Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til indholdet i bestemmelserne i §§ 31 og 33-38 i arbejdsskadesikringsloven, som vil skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsernes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Med henvisningerne til reglerne i arbejdsskadesikringslovens §§ 34 a og 34 b om Arbejdstilsynets terminaladgang vil Arbejdstilsynet fortsat have terminaladgang til de i bestemmelserne fastsatte oplysninger vedrørende statsligt udsendtes arbejdsskader. Det forudsættes, at Arbejdstilsynet alene vil have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at kunne løse sine kerneopgaver som arbejdsmiljømyndighed, herunder at kunne fremme et sikkert og sundt arbejdsmiljø for alle. Arbejdstilsynet vil f.eks. kunne anvende data om, hvilke arbejdsskader der sker under statslige udsendelser, til at give Arbejdstilsynet viden om, hvilke forebyggelsestiltag der kan være relevante at arbejde med på de udsendende myndigheders arbejdspladser i Danmark, inden de pågældende udsendes.

Det foreslås i § 11, *stk. 2,* at der ingen anmeldelsesfrist gælder for tilskadekomne eller dennes efterladte i sager efter den foreslåede § 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2, vil indebære, at anmeldelsesfristen på 1 år fra arbejdsskadens indtræden, jf. arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 1, 1. pkt., ikke vil gælde i sager omfattet af den foreslåede § 5 om personer, der af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med PTSD. Med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2, vil der således ikke gælde en frist for, hvornår sager om PTSD omfattet af den foreslåede § 5 vil kunne anmeldes af den tilskadekomne eller dennes efterladte. Dette vil gælde både for arbejdsskader i form af PTSD, der indtræder og anmeldes efter lovens ikrafttræden, samt for arbejdsskader i form af PTSD, der er indtrådt og anmeldt, men ikke anerkendt, før lovens ikrafttræden, jf. også det foreslåede § 35, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2, vil den tilskadekomnes efterladte i sager efter den foreslåede § 5 kunne anmelde et krav på erstatning efter de foreslåede § 8, nr. 5-7, og der vil ikke gælde en frist for, hvornår disse krav vil kunne anmeldes.

Det foreslås i § 11, *stk. 3,* at der ingen forældelsesfrist gælder i sager efter den foreslåede § 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, vil indebære, at krav på erstatning eller godtgørelse for personer med PTSD

eller disse personers efterladte, jf. den foreslåede § 5, ikke vil blive forældet.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, vil være en fravigelse af forældelsesreglerne i arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 2-5 samt den almindelige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1. Disse regler vil efter det foreslåede § 11, stk. 3, ikke gælde for personer, som er diagnosticeret med PTSD, eller disse personers efterladte, som har krav på ydelser efter den foreslåede lov, jf. den foreslåede § 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 og 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 om afgørelseskompetence og genoptagelse finder i dag anvendelse ved behandlingen af arbejdsskadesager for statsligt udsendte.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, medmindre andet er fastsat, træffer afgørelse om alle spørgsmål efter loven, herunder om en anmeldt skade er omfattet af loven, jf. dog lovens § 84 a, og om tilskadekomne eller efterladte har ret til ydelser efter loven.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 2, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved behandlingen af sager efter denne lov ikke er bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner, herunder fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om afgørelsen af den enkelte sag.

Bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 2, indebærer bl.a., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan tilsidesætte diagnoser og vurderinger fra speciallæger, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at speciallægen har diagnosticeret en person fejlagtigt.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 1, 1. pkt., at efter anmodning fra tilskadekomne eller efterladte eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning kan en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller en afgørelse vedrørende erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, jf. lovens § 11, genoptages, jf. dog bestemmelsens stk. 2 og 3. Det fremgår af lovens § 41, stk. 1, 2. pkt., at det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, at en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller hvorvidt en efterladt er anset for erstatningsberettiget efter lovens § 20, stk. 1, ikke kan genoptages senere end 5 år fra afgørelsen, jf. dog bestemmelsens stk. 3. Det fremgår af lovens § 41, stk. 2, at har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen nævnt i lovens § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Det foreslås i § *12, stk. 1,* at reglerne om afgørelseskompetence og genoptagelse i kapitel 8 i lov om arbejdsskadesikring, inden for rammerne af den foreslåede § 1 og under hensyntagen til de særlige regler vedrørende sager efter den foreslåede § 5, finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og den foreslåede § 14.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, vil indebære, at de nævnte regler om afgørelseskompetence og genoptagelse i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 vil finde tilsvarende anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1 og under hensyntagen til de særlige regler i den foreslåede § 5. Dette vil indebære, at det alene vil være de regler om afgørelseskompetence og genoptagelse i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, vil endvidere indebære, at de relevante regler i kapitel 8 i arbejdsskadesikringsloven vil skulle fortolkes inden for anvendelsesområdet for den foreslåede lov. Der vil således f.eks. ved en arbejdsskade skulle forstås en skade, som er pådraget som følge af tjenesten under udsendelsen eller de forhold, den er foregået under, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4 om arbejdsskader.

Ligesom reglerne om afgørelseskompetence og genoptagelse i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 vil finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede lovs § 1, vil reglerne også finde anvendelse under hensyntagen til de særlige regler i den foreslåede § 5. Dette vil bl.a. indebære, at reglen i den foreslåede § 5, stk. 1, om, at en person, der af en speciallæge i psykiatri er diagnosticeret med PTSD, får anerkendt dette som en arbejdsskade, medmindre det må anses for åbenbart, at sygdommen ikke skyldes tjenesten under udsendelsen, vil gælde, uanset bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 2, om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved behandlingen af sager efter loven ikke er bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner, herunder fra bestyrelsen for Arbejdsmarkeders Erhvervssikring, om afgørelsen af den enkelte sag. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil således ved behandlingen af sager efter den foreslåede § 5 som udgangspunkt være bundet af en anføring i en journal eller speciallægeerklæring, der diagnosticerer en person omfattet af den foreslåede § 1 med PTSD. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, vil regulere genoptagelse af anerkendelse og spørgsmål om udbetaling af ydelser i Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, når enheden tidligere har truffet afgørelse om disse spørgsmål vedrørende den pågældende, der anmoder om genoptagelse. Det vil betyde, at sager, hvor Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader tidligere har truffet afgørelse om anerkendelse efter den foreslåede § 4, samt truffet afgørelse om udbetaling af ydelser efter den foreslåede § 8, vil kunne genoptages i medfør af den foreslåede § 12, jf. § 41 i arbejdsskadesikringsloven.

Sager, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tidligere

har afvist at anerkende en arbejdsskade vedrørende en person omfattet af den foreslåede § 1, vil ligeledes kunne genoptages i medfør af den foreslåede § 12. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i disse sager skulle træffe afgørelse om anerkendelse efter den foreslåede § 4 om arbejdsskader. Sager, der inden den foreslåede lovs ikrafttræden er blevet helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af PTSD, vil efter omstændighederne kunne genoptages efter den foreslåede § 14.

Henvisningen til den foreslåede § 14 om genoptagelse af tidligere afviste PTSD-sager skal ses i lyset af, at der for sager omfattet af den foreslåede § 14 vil gælde særlige regler for genoptagelse, der således vil fravige visse bestemmelser i kapitel 8 i arbejdsskadesikringsloven. Sager omfattet af den foreslåede § 14 vil bl.a. kunne genoptages, selvom kravene til genoptagelse i arbejdsskadesikringslovens § 41 ikke er opfyldt, herunder hvis der er forløbet mere end fem år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, og selvom der ikke foreligger nye oplysninger. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 14 om genoptagelse af tidligere afviste PTSD-sager.

Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til indholdet i bestemmelserne i kapitel 8 i arbejdsskadesikringsloven. Bestemmelserne vil skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsernes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 12, *stk. 2,* at opgaver m.v., der i henhold til lov om arbejdsskadesikring varetages af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, varetages i forhold til tilsvarende opgaver efter den foreslåede lov af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, jf. dog den foreslåede § 10.

Med den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 2, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke længere skulle foretage behandlingen af arbejdsskadesager for statsligt udsendte, idet der med denne lov oprettes en enhed i Arbejdsmarkedets Tillægspension (Enhed for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader), som fremover vil skulle behandle arbejdsskadesager for statsligt udsendte.

For nærmere om den foreslåede Enhed for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader henvises til det foreslåede kapitel 7 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 og 2.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Der findes i dag en praksis på arbejdsskadeområdet, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer såkaldte fællesafgørelser i flere arbejdsskadesager. Ordningen med fællesafgørelser har ikke direkte hjemmel i arbejdsskadesikringsloven eller anden lovgivning. Med fællesafgørelse menes afgørelse om en samlet vurdering og eventuel tilkendelse af godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne efter flere anerkendte arbejdsskader med overlappende følger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 13, stk. 1,* at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan træffe afgørelse efter § 40 b, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring og regler fastsat i medfør heraf for 1) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov, 2) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov og lov om arbejdsskadesikring, når den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter den foreslåede lov, 3) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, 4) arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige og lov om arbejdsskadesikring, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og 5) arbejdsskader anerkendt efter de foreslåede § 4, stk. 2, eller § 5, og arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, vil medføre, at den foreslåede § 40 b, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven og regler fastsat i medfør heraf vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Det vil betyde, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe afgørelse om en samlet vurdering og eventuel tilkendelse af godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne i flere arbejdsskadesager, når tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader med overlappende følger inden for de samme rammer, der vil gælde for fællesafgørelser efter arbejdsskadesikringsloven. Det vil indebære, at fællesafgørelser, der træffes efter den foreslåede § 13, vil skulle træffes efter de regler, der vil blive fastsat i en kommende bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 40 b, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven.

Det vil bl.a. betyde, at hvis det som forventet fastsættes i en kommende bekendtgørelse, at der vil kunne træffes fællesafgørelser for flere arbejdsulykker hos samme arbejdsgiver, vil der tilsvarende kunne træffes fællesafgørelser for flere arbejdsulykker hos samme arbejdsgiver efter den foreslåede § 13, stk. 1. Ved ”samme arbejdsgiver” vil der efter den foreslåede lov skulle forstås samme udsendende myndighed.

Ligeledes vil det betyde, at hvis det som forventet fastsættes i en kommende bekendtgørelse, at der vil kunne træffes fællesafgørelser for flere erhvervssygdomme hos arbejdsgivere inden for samme brancheundergruppe, jf. bekendtgørelse nr. 1728 af 30. november 2020 om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, vil der tilsvarende kunne træffes fællesafgørelser for flere erhvervssygdomme hos udsendende myndigheder inden for samme brancheundergruppe i bekendtgørelse om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter den foreslåede § 13, stk. 1, uanset, at den foreslåede lov ikke indeholder regler om brancheundergrupper. Det afgørende vil i den forbindelse være, om de udsendende myndigheder ville have været inden for samme brancheundergruppe efter arbejdsskadesikringslovens regler, hvis arbejdsskaderne efter den foreslåede lov havde været omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 1, vil indebære, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe fællesafgørelser, hvis tilskadekomne har fået anerkendt flere arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter den foreslåede lov.

Det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 2, vil indebære, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe fællesafgørelser, hvis den tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader efter den foreslåede lov og arbejdsskadesikringsloven, når den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter den foreslåede lov.

Kriteriet i den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 2, om at den senest indtrådte arbejdsskade skal være anerkendt efter den foreslåede lov, vil indebære, at det ikke er tidspunktet for afgørelsen om anerkendelse af arbejdsskaderne, der er afgørende, men tidspunktet for arbejdsskadens indtræden. Tidspunktet for arbejdsskadens indtræden vil for arbejdsulykker være datoen for arbejdsulykken, jf. arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 3, og for erhvervssygdomme datoen for anmeldelsen af erhvervssygdommen, jf. arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 2. Hvis den senest indtrådte arbejdsulykke er omfattet af den foreslåede lov, og den først indtrådte arbejdsulykke er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, vil det dermed være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der vil kunne træffe fællesafgørelse efter det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 2, uanset om den senest indtrådte arbejdsulykke er blevet anerkendt inden den først indtrådte arbejdsulykke.

Det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 3, vil indebære, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe fællesafgørelser, hvis den tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader efter den foreslåede lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter. Det vil betyde, at i situationer, hvor der indgår arbejdsskader med overlappende følger anerkendt efter de to love, vil det alene være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, som vil kunne træffe fællesafgørelse for skaderne.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 4, vil indebære, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe fællesafgørelser, hvis den tilskadekomne har arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og lov om arbejdsskadesikring, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter. Det vil betyde, at i situationer, hvor der indgår arbejdsskader med overlappende følger anerkendt efter alle tre love, vil det alene være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, som vil kunne træffe fællesafgørelse for skaderne.

Det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 5, vil indebære, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil kunne træffe en fællesafgørelse, når blot én af arbejdsskaderne er anerkendt efter det foreslåede § 4, stk. 2, eller den foreslåede § 5. Hvis én af arbejdsskaderne i en fællesafgørelse er anerkendt efter det foreslåede § 4, stk. 2 eller den foreslåede § 5, vil det alene være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der vil kunne træffe en fællesafgørelse. Det vil gælde uanset, om der måtte indgå arbejdsskader i fællesafgørelsen, som er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., og uanset hvornår arbejdsskaderne er indtrådt i forhold til hinanden. Det vil betyde, at når en værnepligtig har fået anerkendt en arbejdsskade efter det foreslåede § 4, stk. 2, og når en arbejdsskade er anerkendt som PTSD efter den foreslåede § 5, vil arbejdsskaden altid kun kunne indgå i en fællesafgørelse truffet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader efter den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 5.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i øvrigt skulle træffe afgørelser om erstatning og godtgørelse for arbejdsskader, når en arbejdsskadesag er klar til det. Enheden vil således ikke skulle afvente en eventuel anerkendelse af endnu en arbejdsskade efter den foreslåede lov, arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., hvis enheden allerede er klar til at træffe en særskilt afgørelse for én arbejdsskade eller en fællesafgørelse for flere andre arbejdsskader.

Det foreslås i § 13, *stk. 2,* at udgifterne til afgørelser efter stk. 1 afholdes efter den foreslåede § 21 af den myndighed, der er finansieringspligtig for en arbejdsskade anerkendt efter de foreslåede § 4, stk. 2, eller § 5, eller den senest indtrådte arbejdsskade anerkendt efter den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2, vil indebære, at når Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader træffer en fællesafgørelse efter den foreslåede § 13, stk. 1, vil udgifterne til godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne m.v. skulle udbetales efter de almindelige regler om finansiering i den foreslåede § 21. Det vil indebære, at udgifterne til godtgørelse og erstatning m.v., herunder sagsbehandling, vil skulle betales efter reglerne i den foreslåede lov uanset, at der også indgår en arbejdsskade, som er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2, vil således indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension i overensstemmelse med den foreslåede § 21 vil udbetale godtgørelse og erstatning til den tilskadekomne som følge af en fællesafgørelse truffet efter den foreslåede § 13, stk. 1, på vegne af den myndighed, der er finansieringspligtig for en arbejdsskade efter det foreslåede § 4, stk. 2, eller den foreslåede § 5, eller den senest indtrådte arbejdsskade anerkendt efter den foreslåede lov.

I de tilfælde, hvor fællesafgørelsen vedrører erhvervssygdomme, som alle er anerkendt efter den foreslåede lov, jf. den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 1, og erhvervssygdommene skyldes arbejde hos forskellige udsendende myndigheder, som alle ville have været inden for samme brancheundergruppe, jf. bekendtgørelsen om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis erhvervssygdommene havde været omfattet af arbejdsskadesikringsloven, vil det være den udsendende myndighed, der er finansieringspligtig for den senest indtrådte erhvervssygdom, der i overensstemmelse med den foreslåede § 21 vil skulle refundere Forsvarsministeriet for udgiften.

I de tilfælde, hvor fællesafgørelsen også vedrører en eller flere arbejdsskader, der er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 2-4, vil det ligeledes være den udsendende myndighed, der er finansieringspligtig for den senest indtrådte arbejdsskade, der skal refundere Forsvarsministeriet for udgiften.

I de tilfælde, hvor der i fællesafgørelsen indgår en arbejdsskade for en udsendt værnepligtig, jf. det foreslåede § 4, stk. 2, eller en arbejdsskade anerkendt som PTSD, jf. den foreslåede § 5, jf. det foreslåede § 13, stk. 1, nr. 5, vil det være den udsendende myndighed, der vil være finansieringspligtig for denne arbejdsskade, der vil skulle refundere Forsvarsministeriet for udgiften. I de tilfælde, hvor der indgår flere arbejdsskader, som er anerkendt efter det foreslåede § 4, stk. 2, eller den foreslåede § 5, vil det være den udsendende myndighed, der er finansieringspligtig for den senest indtrådte arbejdsskade, der er anerkendt efter disse bestemmelser, der vil skulle refundere Forsvarsministeriet for udgiften.

Til § 14

Genoptagelse af arbejdsskadesager for statsligt udsendte sker i dag efter § 41 i arbejdsskadesikringsloven.

Arbejdsskadesikringslovens § 41 fastsætter betingelserne for genoptagelse af afgørelser om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, samt afgørelser vedrørende erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, jf. lovens § 11. Det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der anmoder om genoptagelse, dokumenterer dette.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 1, 1. pkt., at en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller en afgørelse vedrørende erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, kan genoptages efter anmodning fra den tilskadekomne eller de efterladte, eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning, jf. dog lovens § 41, stk. 2 og 3. Det fremgår af lovens § 41, stk. 1, 2. pkt., at det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 2, at en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven, eller om hvorvidt en efterladt er anset for erstatningsberettiget efter lovens § 20, stk. 1, ikke kan genoptages senere end 5 år fra afgørelsen, jf. dog lovens § 41, stk. 3.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 41, stk. 3, at hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og hvis sygdommen senere optages på fortegnelsen nævnt i lovens § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Arbejdsskadesikringslovens § 17 vedrører beregning af erstatning for tab af erhvervsevne. Det fremgår af lovens § 17, stk. 1, 1. pkt., at hvis en arbejdsskade har nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, da har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Det fremgår endvidere af lovens § 17, stk. 1, 2. pkt., at tabet af erhvervsevne fastsættes på grundlag af forskellen mellem tilskadekomnes indtjeningsevne før arbejdsskaden og indtjeningsevnen efter arbejdsskaden. Det fremgår af lovens § 17, stk. 2, 1. pkt., at indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter lovens § 24, opreguleret til afgørelsestidspunktet. Det fremgår af lovens § 17, stk. 3, at indtjeningsevnen efter arbejdsskaden fastsættes til tilskadekomnes indtjening på afgørelsestidspunktet.

Arbejdsskadesikringslovens § 17 a vedrører beregning af erstatning for tab af erhvervsevne for personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller er i fleksjob. For denne gruppe fastsættes erhvervsevnetabet på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet. Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 2, 1. pkt., at indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter lovens § 24, opreguleret til afgørelsestidspunktet. Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 3, at indtjeningen i fleksjobbet, jf. stk. 1, udgør summen af lønnen fra arbejdsgiveren og tilskuddet fra kommunen.

Det fremgår af § 10 i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister, at oplysninger i indkomstregistret slettes efter 10 år.

Det fremgår af § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 639 af 6. juni 2025 om fastsættelse af årslønnen efter arbejdsskadesikringsloven, at ved den faktiske samlede indkomst forstås summen af alle indkomster ved tilskadekomnes eget arbejde fra alle arbejdsgivere, herunder overskud af selvstændig virksomhed og som medarbejdende ægtefælle. Arbejdsfri indtægter i form af pensioner, renter, aktieudbytte, indkomster ved udlejning af ejendomme, mistet efterlønspræmie og lignende, der ikke er udtryk for indkomst ved personligt arbejde, samt sociale ydelser indgår ikke i den faktiske indkomst. Indtægter ved ikke-beskattet arbejde (sort arbejde), der efter reglerne i skattelovgivningen skulle være beskattet, indgår ikke i den faktiske samlede indkomst.

Det foreslås i *§ 14, stk. 1,* at sager, der før den foreslåede lovs ikrafttræden er helt eller delvist afvist som følge af manglende anerkendelse af posttraumatisk belastningsreaktion, kan genoptages med henblik på behandling efter den foreslåede § 5.

Det foreslåede § 14, stk. 1, vil indebære, at sager om en anmeldt skade, der er blevet helt eller delvist afvist inden den foreslåede lovs ikrafttræden som følge af manglende anerkendelse af PTSD som en arbejdsskade, vil kunne genoptages i medfør af denne bestemmelse. Er en anmeldt skade tidligere anerkendt med en anden psykisk diagnose end PTSD, vil sagen kunne genoptages efter det foreslåede § 14, stk. 1, såfremt der i den tidligere sag blev taget stilling til, om skaden kunne anerkendes med PTSD, men hvor dette blev afvist.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil i sam-

arbejde med den udsendende myndighed kontakte de omfattede veteraner, som enheden positivt kan identificere, og oplyse om muligheden for genoptagelse efter det foreslåede § 14, stk. 1. Genoptagelse af sagerne vil ske på anmodning fra de pågældende.

Såfremt en sag genoptages i medfør af det foreslåede § 14, stk. 1, vil der ikke være tale om genoptagelse efter arbejdsskadesikringslovens § 41, og kravene til genoptagelse efter arbejdsskadesikringslovens § 41 vil således ikke finde anvendelse for genoptagelse af sager efter det foreslåede § 14, stk. 1.

Da den foreslåede § 14 alene vil finde anvendelse for sager, der er afgjort med helt eller delvist afslag før lovens ikrafttræden, vil genoptagelseskravene i arbejdsskadesikringslovens § 41 finde anvendelse på afgørelser i nye sager, der ikke tidligere har været behandlet efter arbejdsskadesikringsloven eller særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., men som efter lovens ikrafttrædelse måtte blive behandlet og afvist efter den foreslåede § 5, jf. henvisningen i den foreslåede § 12.

Den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, vil ikke være begrænset til sager, der alene er afvist af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Der vil således også være mulighed for at få genoptaget en sag, der er blevet afgjort ved Ankestyrelsen eller domstolene.

En afgørelse efter det foreslåede § 14, stk. 1, vil ikke indebære, at tidligere afgørelser efter arbejdsskadesikringsloven for så vidt angår andre spørgsmål end om anerkendelse af PTSD vil blive ophævet.

Statsligt udsendte, som allerede i medfør af arbejdsskadessikringsloven eller særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. har fået anerkendt PTSD som en arbejdsskade, vil ikke kunne få genoptaget deres sag efter det foreslåede § 14, stk. 1, idet der i så fald ikke vil være tale om en tidligere afvisning som følge af manglende anerkendelse af PTSD.

Såfremt en person, der før den foreslåede lovs ikrafttræden har fået afvist sin sag som følge af manglende anerkendelse af PTSD, er afgået ved døden, vil den pågældendes efterladte kunne anmode om genoptagelse af spørgsmålet om anerkendelse af PTSD efter den foreslåede § 5, jf. det foreslåede § 14, stk. 1, med en anmeldelse af krav på ydelser efter de foreslåede § 8, nr. 5-7. Denne adgang til genoptagelse for efterladte vil både gælde i tilfælde, hvor der ikke i den tidligere afviste sag er anmodet om ydelser efter arbejdsskadesikringslovens §§ 19-23, og i tilfælde, hvor der i den tidligere sag er anmodet om de pågældende ydelser efter arbejdsskadesikringsloven, men hvor dette blev afvist på grund af manglende anerkendelse af PTSD.

Det foreslås i § 14, *stk. 2,* at erhvervsevnetabet for perioden fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse efter stk. 1 og 10 år tilbage, fastsættes efter reglerne i §§ 17 og 17 a i lov om arbejdsskadesikring, jf. dog stk. 4-7.

Det foreslåede § 14, stk. 2, vil indebære, at fastsættelse af tab af erhvervsevne for genoptagelsessager efter det foreslåede § 14, stk. 1, fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse og 10 år tilbage vil skulle ske efter reglerne herom i arbejdsskadesikringslovens §§ 17 og 17 a. Ved fastsættelse af tab af erhvervsevne efter det foreslåede § 14, stk. 2, anvendes de beregningsregler i §§ 17 og 17 a, som var gældende på tidspunktet for arbejdsulykken eller for anmeldelsen af erhvervssygdommen, jf. også den foreslåede § 36, der bl.a. fastslår, at overgangsbestemmelserne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 13 vil finde tilsvarende anvendelse for behandling af sager efter den foreslåede lov.

Det foreslås i § 14, *stk. 3,* at erhvervsevnetabet for perioden, der ligger mere end 10 år tilbage fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse efter stk. 1, fastsættes som det vægtede gennemsnit af tabet af erhvervsevne efter arbejdsskaden for den i stk. 2, nævnte periode.

Det foreslåede § 14, stk. 3, vil indebære, at erhvervsevnetabet for perioden, der ligger mere end 10 år tilbage fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse efter stk. 1, vil blive fastsat som det vægtede gennemsnit af tabet af erhvervsevne efter arbejdsskaden for den i det foreslåede § 14, stk. 2, nævnte periode.

Erstatningen vil i alle tilfælde blive tilkendt fra anmeldelsestidspunktet uanset den tilskadekomnes konkrete forhold i perioden, der ligger mere end 10 år tilbage fra tidspunktet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse og tilbage til tidspunktet for anmeldelsen af arbejdsskaden.

Det foreslås i § 14, *stk. 4,* at indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter stk. 5 eller 6, opreguleret til tidspunktet for afgørelsen om erstatning.

Det foreslåede § 14, stk. 4, vil indebære, at indtjeningsevnen før arbejdsskaden vil svare til den årsløn, der er fastsat efter stk. 5 eller 6, opreguleret til tidspunktet for afgørelsen om erstatning.

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil således opregulere den fastsatte årsløn til det tidspunkt, hvor enheden i genoptagelsessagen træffer afgørelse om erstatning.

Opreguleringen vil skulle ske efter de almindelige regler om regulering i arbejdsskadesikringslovens § 25, der inden for rammerne af den foreslåede lovs § 1 vil finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i § 14, *stk. 5,* at årslønnen i sager om genoptagelse efter stk. 1 fastsættes som normalårslønnen, jf. lov om arbejdsskadesikrings § 24, stk. 10, 3. pkt., tilbagereguleret til kalenderåret for skadestidspunktet, medmindre det af indkomstregistret eller tilskadekomnes årsopgørelser fremgår, at tilskadekomnes indkomst i et af de fem indtægtsår forud for skadestidspunktet var højere. Såfremt tilskadekomnes indkomst var højere end normalårslønnen, fastsættes årslønnen på grundlag af den tilskadekomnes indkomst. Såfremt oplysningerne ikke er tilgængelige i indkomstregistret, og den tilskadekomnes årsopgørelser ikke kan indhentes, og den tilskadekomne inden for 6 uger efter at have modtaget orientering herom dokumenterer sin faktiske indkomst ved

arbejde i det indtægtsår inden for de seneste fem indtægtsår forud for skadestidspunktet, hvor indkomsten var højest, fastsættes årslønnen som dette beløb.

Ved tilbageregulering af normalårslønnen vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle anvende den sats for skadeåret, som er oplyst på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside.

Det foreslåede § 14, stk. 6, vil indebære, at i sager om genoptagelse efter det foreslåede § 14, stk. 1, vil årslønnen som udgangspunkt blive fastsat som normalårslønnen, jf. arbejdsskadesikringslovens § 24, stk. 10, 3. pkt., i niveauet for skadestidspunktet. Med skadestidspunktet vil skulle forstås kalenderåret for ulykken eller for anmeldelsen af erhvervssygdommen.

Hvis det fremgår af indkomstregistret eller den tilskadekomnes årsopgørelser, at tilskadekomnes indkomst i et af de fem indtægtsår før skadetidspunktet var højere end normalårslønnen, fastsættes årslønnen som tilskadekomnes indkomst i det indtægtsår, hvor indkomsten var højest (afrundet til hele 1.000 kr.).

Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil skulle indhente oplysninger fra indkomstregistret til brug for fastsættelse af årslønnen. Hvis oplysningerne ikke er tilgængelige i indkomstregistret, fastsættes årslønnen på baggrund af årsopgørelserne. Oplysninger i indkomstregistret slettes efter 10 år og vil således ikke være tilgængelig i de sager, hvor der vil skulle indhentes oplysninger, der er mere end 10 år gamle.

Det vil være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der af egen drift i hver sag vil skulle indhente den tilskadekomnes årsopgørelser for de fem indtægtsår før skadetidspunktet til brug for enhedens vurdering af, om tilskadekomnes indkomst i et af de fem indtægtsår før skadetidspunktet var højere end normalårslønnen. Enheden vil til brug for fastsættelse af årslønnen skulle anvende de indkomstoplysninger i årsopgørelsen, som er omfattet i bekendtgørelse om fastsættelse af årsløn efter arbejdsskadesikringsloven. Enheden vil ikke skulle indhente supplerende oplysninger.

Kan Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader ikke indhente den tilskadekomnes årsopgørelser, vil enheden skulle orientere den tilskadekomne herom, hvorefter den tilskadekomne vil få en frist på 6 uger til at dokumentere sin indkomst ved arbejde i det indtægtsår inden for de seneste fem indtægtsår forud for skadestidspunktet, hvor indkomsten var højest. Det vil f.eks. kunne være, hvis den tilskadekomne selv er i besiddelse af sine årsopgørelser for de fem kalenderår før skadetidspunktet. Indsender den tilskadekomne tilstrækkelig dokumentationen for sin indkomst til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, vil enheden skulle fastsætte årslønnen til dette beløb.

Det foreslås i § 14, *stk. 6,* at såfremt der i en tidligere arbejdsskadesag, der genoptages efter stk. 1, er blevet fastsat en årsløn, anvendes denne til beregning af erhvervsevnetabet, medmindre den er lavere end årslønnen fastsat efter stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 6, vil indebære, at såfremt der i den sag, der genoptages efter det foreslåede stk. 1, er fastsat en årsløn, vil denne skulle anvendes til beregning af erhvervsevnetabet, medmindre denne årsløn er lavere end den årsløn, der vil være fastsat efter det foreslåede stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 6, vil være relevant i de tilfælde, hvor den sag, der genoptages efter det foreslåede stk. 1, tidligere blev anerkendt med en anden psykisk diagnose end PTSD, og hvor der i sagen blev taget stilling til, om skaden kunne anerkendes med PTSD, men hvor dette blev afvist. I disse sager vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring have fastsat en årsløn efter reglerne herom i arbejdsskadesikringsloven.

Det foreslås i § 14, *stk. 7,* at forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke sager der kan genoptages efter stk. 1, samt om fastsættelse og udbetaling af tab af erhvervsevne, herunder indtjeningsevne og årsløn, efter stk. 2-6.

Det foreslåede § 14, stk. 7, vil indebære, at forsvarsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke sager der kan genoptages efter stk. 1, samt om fastsættelse og udbetaling af tab af erhvervsevne efter stk. 2-6. Det forudsættes, at der i medfør af denne bestemmelse bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om udregning af det vægtede gennemsnit af tabet af erhvervsevne efter arbejdsskaden for perioden fra Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders modtagelse af anmodningen om sagens genoptagelse og 10 år tilbage, herunder om sammenhængen mellem dette vægtede gennemsnit og reglen i arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 1, 4. pkt.

Det forudsættes endvidere, at der i medfør af det foreslåede § 14, stk. 7, vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan fremtidige ydelser vil skulle udbetales i et tilfælde, hvor tilskadekomne før lovens ikrafttræden har fået anerkendt en anden psykisk diagnose end PTSD efter arbejdsskadesikringsloven, men hvor PTSD blev afvist, og hvor den pågældende efterfølgende får anerkendt PTSD efter det foreslåede § 5, jf. det foreslåede § 14, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Det fremgår af § 49 a, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at en voldsskadeforsikring dækker erstatning og godtgørelse efter lov om erstatningsansvar som følge af vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet foranlediget af personer, der drages omsorg for, mod ansatte, som er omfattet af arbejdsgivers sikringspligt, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 1. Det fremgår endvidere, at voldsskadeforsikringen omfatter hændelser, der kan anerkendes som en arbejdsulykke, jf. lovens § 6.

Efter § 49 a, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven, har arbejdsgivere for ansatte inden for socialområdet, ældreområdet, sundhedsområdet og undervisningsområdet, der er i særlig risiko for at blive udsat for vold, trusler eller andre

voldsomme hændelser på arbejdet fra personer, de drager omsorg for, pligt til at sikre sig som nævnt i bestemmelsens stk. 1.

Det fremgår af § 49 a, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, at arbejdsgivere, som er selvforsikrede, jf. lovens § 48, stk. 5, tilsvarende kan være selvforsikrede, for så vidt angår voldsskadeforsikringen, jf. § 49 a, stk. 1 og 2. Selvforsikrede regionale og kommunale arbejdsgivere kan dog tegne en voldsskadeforsikring ved et forsikringsselskab. Af lovens § 49 a, stk. 4, fremgår det, at arbejdsgivere, jf. lovens § 48, stk. 1 og 2, der har tegnet arbejdsulykkesforsikring, tegner voldsskadeforsikringen som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen i samme forsikringsselskab, som forsikrer arbejdsgiveren mod ulykker, jf. lovens § 50.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter § 49 a, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven efter forhandling med børne- og undervisningsministeren, social- og boligministeren, ældreministeren og indenrigs- og sundhedsministeren nærmere regler om, hvilke offentlige og private arbejdsgivere der er forpligtet til at tegne en forsikring, jf. bestemmelsens stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bestemmelsen endvidere regler om anmeldelse af sagen til forsikringsselskabet og sagens behandling. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 49 a, stk. 5, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 517 af 20. maj 2025 om voldsskadeforsikring. Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen, at arbejdsgivere, herunder offentlige arbejdsgivere, som er selvforsikrede efter § 48, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven, som ikke er omfattet af sikringspligten i arbejdsskadesikringslovens § 49 a, stk. 2, frivilligt kan vælge at sikre sine ansatte med en voldsskadeforsikring. Sådanne arbejdsgivere kan herefter vælge at sikre deres ansatte mod følger af vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdspladsen, hvis de vurderer, at der er behov for det. I bekendtgørelsens § 4, stk. 2, er oplistet de konkrete brancher, inden for hvilke en arbejdsgiver har pligt til at tegne voldsskadeforsikring eller være selvforsikret efter § 49 a, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven.

Det fremgår af § 49 b, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver træffer afgørelse om, hvorvidt en personskade er dækket af voldsskadeforsikringen, jf. lovens § 49 a, stk. 1, og en eventuel udmåling af erstatning eller godtgørelse efter lov om erstatningsansvar. Efter lovens § 49 b, stk. 2, kan forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver indhente oplysninger om den anerkendte arbejdsulykke og udmålingen af erstatning i forbindelse hermed, herunder lægelige og økonomiske oplysninger om tilskadekomne, fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Efter § 49 b, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, kan erstatning og godtgørelse efter lovens § 49 a ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller efterladte. Det fremgår af lovens § 49 b, stk. 4, at forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver træffer afgørelse om arbejdsgiverens sikringspligt efter lovens § 49 a, stk. 2, når der er uenighed herom mellem arbejdsgiveren og tilskadekomne, og arbejdsgiveren ikke har tegnet en voldsskadeforsikring. Det fremgår endvidere, at afgørelse efter bestemmelsens 1. pkt. kan påklages til Arbejdstilsynet af arbejdsgiveren eller tilskadekomne, senest 4 uger efter at de har modtaget afgørelsen.

Det fremgår af § 49 b, stk. 5, i arbejdsskadesikringsloven, at har en arbejdsgiver, som har pligt til at tegne voldsskadeforsikring efter lovens § 49 a, stk. 2, ikke tegnet denne forsikring, udbetaler arbejdsgiverens arbejdsulykkesforsikringsselskab erstatning og godtgørelse efter lovens § 49 a, stk. 1, til tilskadekomne eller efterladte.

Det fremgår af § 49 b, stk. 6, i arbejdsskadesikringsloven, at har en arbejdsgiver undladt at opfylde sin sikringspligt efter lovens § 48, stk. 1, og § 49 a, stk. 2, varetager Forsikring & Pension opgaverne efter § 49 b, stk. 1, 2 og 4, mens Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager opgaven efter stk. 5. Det fremgår endvidere, at lovens § 52 finder tilsvarende anvendelse i forhold til de samlede udgifter som følge af Forsikring & Pensions opgaver efter § 49 b, stk. 1, 2 og 4, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opgave efter bestemmelsens stk. 5.

Det foreslås i *§ 15*, at reglerne om voldsskadeforsikring i §§ 49 a og 49 b i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af den foreslåede lovs § 1 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 15 vil indebære, at reglerne om voldsskadeforsikring i arbejdsskadesikringslovens §§ 49 a og 49 b, samt regler fastsat i medfør heraf, vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. De pågældende regler i arbejdsskadesikringsloven, samt regler fastsat i medfør heraf, vil dog alene finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Dette vil indebære, at det alene vil være de regler i arbejdsskadesikringslovens §§ 49 a og 49 b, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse. Det vil bl.a. indebære, at bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 49 b, stk. 5, om, at arbejdsgiverens arbejdsulykkesforsikringsselskab udbetaler erstatning og godtgørelse efter lovens § 49 a, stk. 1, når en arbejdsgiver, som har pligt til at tegne voldsskadeforsikring efter § 49 a, stk. 2, ikke har tegnet denne forsikring, ikke vil finde anvendelse, idet denne ikke vil være relevant henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære.

Det skal ses i lyset af, at en myndighed, der udsender tjenestgørende personel til områder omfattet af den foreslåede § 1, som udgangspunkt ikke vil være omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 49 a, stk. 2, og derved ikke vil have pligt til at tegne voldsskadeforsikring. Myndigheden kan vælge frivilligt at sikre sine medarbejdere med voldsskadeforsikring, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 517 af 20. maj 2025 om voldsskadeforsikring. En statslig arbejdsgiver vil alene kunne være selvforsikret.

Med den foreslåede bestemmelse i § 15 vil en myndighed, der udsender tjenestgørende personel til områder omfattet af den foreslåede § 1 kunne vælge at sikre de ansatte efter voldsskadeforsikringsordningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 16

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 2 og 6, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i dag bl.a. varetager myndighedsansvaret for opgaver vedrørende arbejdsskadesager for tidligere udsendte soldater. Bestyrelsen har indgået en administrationsaftale med Arbejdsmarkedets Tillægspension, der leverer administrativ og teknisk bistand til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Efter § 1, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024 med senere ændringer (ATP-loven), kan Arbejdsmarkedets Tillægspension varetage administration af ordninger og opgaver henlagt ved anden lov. Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer allerede i dag Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der ligeledes træffer afgørelser i arbejdsskadesager. Som led i den daglige drift varetager Arbejdsmarkedets Tillægspension den daglige ledelse.

Det foreslås i *§ 16, stk. 1, 1. pkt.,* at forsvarsministeren henlægger sine beføjelser vedrørende behandling af arbejdsskader efter den foreslåede lov til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der oprettes af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil oprette en enhed med eget CVR.nr., der vil kunne yde teknisk og administrativ bistand til forsvarsministerens administration efter denne lov, og organisatorisk tildele ressourcer til denne enhed. Arbejdsmarkedets Tillægspension vil i medfør af den foreslåede bestemmelse skulle administrere området på vegne af forsvarsministeren. De nærmere rammer for enhedens arbejde forventes at blive fastlagt i en aftale mellem forsvarsministeren og Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. det foreslåede § 16, stk. 2.

Det overordnede administrative og forvaltningsmæssige ansvar for området for statsligt udsendtes arbejdsskader og for administrationen af opgaverne i medfør af den foreslåede lov vil blive varetaget af forsvarsministeren.

Det foreslås i § 16, stk. 1, *2. pkt.,* at 1. pkt. dog ikke gælder for behandling af sager om proteser efter den foreslåede § 10.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at den udsendende myndighed vil skulle behandle alle spørgsmål relateret til krav om dækning af udgifter til proteser efter den foreslåede § 10. Disse beføjelser vil således ikke blive henlagt til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

Det foreslås i § 16, *stk. 2,* at der indgås en administrationsaftale mellem forsvarsministeren og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 2, vil indebære, at forsvarsministeren og Arbejdsmarkedets Tillægspension vil indgå en aftale, der mere detaljeret vil fastlægge bl.a., hvilke krav Arbejdsmarkedets Tillægspension vil skulle efterleve og på hvilke vilkår. Aftalen vil eksempelvis kunne indeholde afsnit om ydelser, omkostninger, håndtering af fejl og placering af ansvar, databehandling, it-programmel og afsluttende bestemmelser om ophør, genforhandling, samarbejdsforum, tvister m.v. Aftalen vil eksempelvis også kunne regulere en årlig budgetproces, der tager højde for de forventede udgifter til henholdsvis administration og ydelser. Aftalen vil endvidere eksempelvis kunne fastlægge ønskede sagsbehandlingstider, fordeling af omkostninger ved udvikling af delte it-løsninger m.v.

Aftalen vil fastlægge vilkår for Arbejdsmarkedets Tillægspensions behandling af data, herunder den nærmere databehandlerkonstruktion mellem Arbejdsmarkedets Tillægspension og forsvarsministeren.

Aftalen vil endvidere fastslå, at Arbejdsmarkedets Tillægspension udarbejder et årligt budget for området, herunder for udgifter til administration, til forsvarsministeren.

Det vil desuden skulle fremgå af aftalen, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions tekniske og administrative bistand i forbindelse med driften af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil blive leveret på omkostningsdækket basis.

I forbindelse med indgåelse af aftalen vil det skulle påses, at Arbejdsmarkedets Tillægspensions medlemmer ikke må påføres tab ved Arbejdsmarkedets Tillægspensions varetagelse af opgaverne efter loven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 17

Der er i §§ 13 og 14 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019 med senere ændringer, fastsat regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings regnskab og revision. Det fremgår af lovens § 13, stk. 1, 1. pkt., at for hvert regnskabsår udarbejder bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring et årsregnskab vedrørende de opgaver, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager efter lovens § 2. Det fremgår af lovens § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., at årsregnskabet for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal revideres af en statsautoriseret revisor og at revisionen skal udføres i overensstemmelse med god offentlig revisionsskik.

Rigsrevisionens revision fremgår af § 2 i lov om revision af statens regnskaber m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 19. januar 2012 (rigsrevisorloven). Rigsrevisionens revision omfatter bl.a. regnskaber for institutioner mv., hvis udgifter eller regnskabsmæssige underskud dækkes ved statstilskud eller indtægt i henhold til lov, samt regnskaber for selvstændige forvaltningssubjekter oprettet ved lov, jf. rigsrevisorlovens § 2, stk. 1. Lovens § 3 fastlægger standarderne for offentlig revision. Efter lovens § 4, stk. 1, nr. 2, kan rigsrevisor direkte eller gennem vedkommende minister kræve regnskaber fra sådanne institutioner mv. som nævnt i lovens § 2, stk. 1, for hvilke der ved lov er fastsat revisionsbestemmelser, som afviger fra loven, forelagt til gennemgang.

Da Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader ikke

er oprettet i dag, eksisterer der ikke regler om regnskab og revision for denne enhed.

Det foreslås i *§ 17, stk. 1, 1. pkt.,* at Arbejdsmarkedets Tillægspension for hvert regnskabsår udarbejder en årsrapport for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders virksomhed, der består af en årsberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af balance, resultatopgørelse og noter, herunder en redegørelse for anvendt regnskabspraksis.

Ved aflæggelse af årsrapporten vil årsrapporten skulle underskrives i tilknytning til en ledelsespåtegning af Arbejdsmarkedets Tillægspension som teknisk og administrativ leverandør og ansvarlig for den daglige ledelse af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader. Ledelsespåtegningen vil indeholde en erklæring om, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav m.v., og om den giver et retvisende billede af enhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Det vil desuden skulle fremgå af påtegningen, om årsberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i enhedens aktiviteter og økonomiske forhold. Endelig vil der i årsrapporten skulle indgå en erklæring om, at der er etableret forretningsgange, der sikrer en økonomisk hensigtsmæssig forvaltning. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension har indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, bør ledelsespåtegningen endvidere erklære, om beretningerne giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Det foreslås i § 17, stk. 1, *2. pkt*., at regnskabsåret følger kalenderåret.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, 2. pkt. vil regnskabsåret for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle følge kalenderåret.

Det foreslås i § 17, *stk. 2, 1. pkt.,* at årsregnskabet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skal revideres af en statsautoriseret revisor udpeget af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2, 1. pkt., vil årsregnskabet for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle revideres af en statsautoriseret revisor udpeget af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at regnskaberne for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader ikke vil blive omfattet af Rigsrevisionens revision efter rigsrevisorlovens § 2, idet regnskaberne i stedet vil skulle revideres af en statsautoriseret revisor. Rigsrevisionen vil kunne gennemgå regnskaberne på grundlag af rigsrevisorlovens § 4 og vil dermed eventuelt også kunne afgive bemærkninger til Statsrevisorerne om Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

Det foreslås i § 17, stk. 2, *2. pkt.,* at revisionen skal udføres i overensstemmelse med standarderne for offentlig revision.

Den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at revisionen vil skulle udføres i overensstemmelse med standarderne for offentlig revision.

Standarderne for offentlig revision fastlægges af rigsrevisor og fastsætter de særlige krav til en revision af et regnskab, der følger af god offentlig revisionsskik, således som dette begreb er fastlagt i § 3 rigsrevisorloven. Dette indebærer, at revisionsopgaven både omfatter finansiel revision af de årlige regnskaber, juridisk-kritiske revisioner af de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen og forvaltningsrevisioner af forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskaberne. Standarderne for offentlig revision forudsætter, at den statsautoriserede revisor samtidig efterlever de almindeligt gældende krav til godkendte revisorers ydelser.

Det foreslås i § 17, *stk. 3,* at årsrapporten og revisionsprotokollen vedrørende årsrapporten fra revisionen sendes til forsvarsministeren senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 3, får forsvarsministeren mulighed for at få den nødvendige indsigt i, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders administration og drift sker i overensstemmelse med lovgrundlaget. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension har en intern revision, gælder dette også protokollen herfra.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 18

I henhold til lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019 med senere ændringer, varetages Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opgaver med administrativ og teknisk bistand fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der er på det grundlag indgået en aftale, hvorefter Arbejdsmarkedets Tillægspension stiller it-systemer og -udstyr til rådighed for løsning af opgaverne. Arbejdsmarkedets Tillægspension administrerer en række lovbundne ordninger og opgaver, hvortil Arbejdsmarkedets Tillægspension stiller it-systemer m.v. til rådighed. I en række tilfælde anvendes samme systemer til administration af flere ordninger og opgaver.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er en selvstændig offentligretlig enhed, hvorfor forvaltningsretlige regler, herunder forvaltningsloven, offentlighedsloven og de regler i databeskyttelsesloven, der gælder for offentlige myndigheder, finder direkte anvendelse for enheden.

Der er som udgangspunkt ikke adgang til aktindsigt i en myndigheds interne dokumenter, jf. forvaltningslovens § 12, stk. 1, og offentlighedslovens § 23, stk. 1. Det fremgår af forvaltningslovens § 12, stk. 2, og offentlighedslovens § 23, stk. 2, at interne dokumenter mister deres interne karakter, hvis de afgives til udenforstående, medmindre afgivelsen sker af retlige grunde, til forskningsmæssig brug eller af andre lignende grunde.

Det foreslås i *§ 18, stk. 1*, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader til varetagelse af sine opgaver efter den foreslåede lov kan anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Arbejdsmar-

kedets Erhvervssikring anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, vil medføre, at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader vil få mulighed for at anvende de samme it-løsninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender i sin opgaveløsning, herunder også systemer, der oprindeligt er etableret til andre myndighedsopgaver. Det kan f.eks. dreje sig om anmeldeplatforme og sagsbehandlingssystemer, men det vil også kunne omfatte eventuelle systemer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte anvende i fremtiden.

Med den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, vil der kunne ske udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger omfattet af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9, mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader som led i varetagelsen af de lovbestemte opgaver.

Det foreslås i § 18, *stk. 2,* at dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, ikke anses for værende afgivet til udenforstående.

Den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2, vil indebære, at dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, vil bevare deres karakter af interne arbejdsdokumenter, jf. offentlighedslovens § 23, samt forvaltningslovens § 12. Det samme vil gælde dokumenter hos den ene myndighed, der som led i sagsbehandlingen tilgås af den anden myndighed.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i øvrigt på reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 19

Reglerne om regres, aftaler, overenskomster med andre stater, erstatning til tjenestemænd beskæftiget på Færøerne og i Grønland, forsøg og pension i §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c i arbejdsskadesikringsloven, samt regler fastsat i medfør heraf, finder i dag anvendelse ved behandlingen af arbejdsskadesager for statsligt udsendte.

Det foreslås i *§ 19*, at reglerne om regres, aftaler, overenskomster med andre stater, erstatning til tjenestemænd beskæftiget på Færøerne og i Grønland, forsøg og pension i §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c i lov om arbejdsskadesikring, samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af den foreslåede § 1, finder tilsvarende anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 19 vil reglerne om regres, aftaler, overenskomster med andre stater, erstatning til tjenestemænd beskæftiget på Færøerne og Grønland, forsøg og pension i §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c i arbejdsskadesikringsloven, samt regler fastsat i medfør heraf finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. De pågældende regler i arbejdsskadesikringsloven, samt regler fastsat i medfør heraf, vil dog alene finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede § 1. Dette vil indebære, at det alene vil være de regler i arbejdsskadesikringslovens §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse. Det vil bl.a. indebære, at bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 78, 1. pkt., om, at aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at de berettigede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikringsselskab, eller et bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som efter loven påhviler den sikringspligtige, ikke vil finde anvendelse. Bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 78, 1. pkt., vil således ikke være relevant henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære, idet myndigheder, modsat private arbejdsgivere, ikke har pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. arbejdsskadesikringslovens § 50. Bestemmelser i arbejdsskadesikringsloven, der regulerer forhold vedrørende private forsikringsselskaber, vil således ikke være relevante efter den foreslåede lov.

Der er ikke i øvrigt foretaget ændringer i forhold til indholdet i bestemmelserne i §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c i arbejdsskadesikringsloven. Bestemmelserne i arbejdsskadesikringslovens §§ 77-81, 83-84 og 84 b-c vil derved finde anvendelse efter den foreslåede lov, jf. henvisningen hertil i den foreslåede § 19, og bestemmelserne vil derudover skulle fortolkes i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdsskadesikringslovens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 20

Der er ikke regler om Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, idet enheden endnu ikke er oprettet.

Det foreslås i *§ 20, stk. 1,* at forsvarsministeren som led i sit tilsyn hos Arbejdsmarkedets Tillægspension kan kræve enhver oplysning og alt materiale om forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område udleveret. Forsvarsministeren kan fastsætte en frist for tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger og udlevering af dokumenter.

Med den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 1, vil forsvarsministeren som led i sit tilsyn hos Arbejdsmarkedets Tillægspension kunne kræve enhver oplysning og alt materiale om forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område udleveret. Forsvarsministeren vil desuden kunne fastsætte en frist for tilvejebringelse og meddelelse af oplysninger og udlevering af dokumenter.

Begrebet materiale vil skulle forstås bredt og vil bl.a. omfatte dokumenter i traditionel forstand, lydfiler, billedmaterialer og øvrige elektroniske oplysninger.

Det foreslås i § 20, *stk. 2,* at forsvarsministeren som led i sit tilsyn kan afkræve Arbejdsmarkedets Tillægspension skriftlige udtalelser om faktiske og retlige forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område.

Med den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 2, vil forsvarsministeren som led i sit tilsyn kunne kræve Arbejdsmarkedets Tillægspension skriftlige udtalelser om faktiske og retlige forhold på Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders område.

Den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 2, vil indebære, at forsvarsministeren bl.a. vil kunne anmode bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension om en redegørelse for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders praksis og den bagvedliggende retsopfattelse.

Til § 21

Det fremgår af § 6, 1. pkt., i lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. lov nr. 336 af 2. april 2014 (herefter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.), at staten afholder udgifterne til erstatning og godtgørelse efter loven og til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af sager efter loven samt udgifter til oplysning af sagerne. Det fremgår af lovens § 6, 2. pkt., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afholder udgifter til oplysning af sagerne og til erstatning og godtgørelse mod senere refusion fra den ansættende statsmyndighed.

Det fremgår af § 48, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog bestemmelsens stk. 3, 5 og 6.

Staten, folkekirken, regionerne og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 5. De selvforsikrede arbejdsgivere bærer selv den fulde økonomiske risiko ved arbejdsulykker og skal betale de erstatninger m.v. til tilskadekomne og efterladte, som følger af loven. For kommuner og regioner er der tale om en ret til at kunne være selvforsikrede, mens det er en pligt for staten at være selvforsikret, medmindre der efter lovgivningen skal eller kan tegnes forsikring, jf. §§ 4 og 8 i cirkulære nr. 9783 af 9. december 2005 om selvforsikring i staten mv.

Det betyder, at når en person, der er udsendt af en statslig myndighed, i dag kommer ud for en ulykke, jf. arbejdsskadesikringslovens § 6, vil det være den myndighed, der har udsendt den pågældende, som betaler de ydelser, den pågældende har ret til efter arbejdsskadesikringsloven.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 1, 2. pkt., at ved erhvervssygdomme betales udgifterne ved erhvervssygdomme af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. lovens § 55, jf. dog lovens § 10 a.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 2, at sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsskaden er sket, jf. dog bestemmelsens stk. 3 og lovens § 48, stk. 3 og 6. Det fremgår endvidere, at hvis arbejdsskaden kan henføres til flere arbejdsgivere, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 3, at sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvirkning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det fremgår endvidere, at dette dog ikke gælder, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 55, stk. 1, at sikringspligtige arbejdsgivere, jf. lovens § 48, stk. 1, og frivilligt sikrede efter lovens § 48, stk. 2, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Alle arbejdsgivere, herunder offentlige arbejdsgivere i stat, regioner og kommuner, har pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mod risikoen for erhvervssygdomme. Det betyder, at når en person, der er udsendt af en statslig myndighed, pådrager sig en erhvervssygdom, jf. arbejdsskadesikringslovens § 7, er det Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som af bidrag, jf. arbejdsskadesikringslovens § 55, betaler de ydelser, den pågældende har ret til efter arbejdsskadesikringsloven. Staten afholder dog alle udgifter til erstatning og godtgørelse efter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., jf. særlovens § 6, 1. pkt.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 59, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af 1) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. lovens § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende, 2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. lovens § 55, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme, og 3) staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. lovens § 49, stk. 9.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 502 af 23. maj 2024 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring, som er udstedt i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 6, at forsikringsselskaber behandler krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. i anledning af anmeldte ulykker og betaler sådanne udgifter i det omfang, kravet kan imødekommes, jf. § 15 i arbejdsskadesikringsloven. Bekendtgørelsens regler gælder også for statslige myndigheder, der i bekendtgørelsen sidestilles med forsikringsselskaber, jf. § 1, stk. 3, nr. 2.

Det foreslås i *§ 21, stk. 1,* at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader udbetaler udgifter til ydelser efter den foreslåede lov på vegne af den myndighed, jf. den foreslåede § 2, stk. 2, 2. pkt., i hvis tjeneste under udsendelse en

person omfattet af den foreslåede § 1 har pådraget sig en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5, jf. dog de foreslåede § 21, stk. 5 og 6.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 1, vil indebære, at det vil være Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, der udbetaler beløb, der er tilkendt som ydelser efter den foreslåede lov, til den tilskadekomne. Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader udbetaler ydelserne ved direkte træk fra en statslig bankkonto på vegne af den myndighed, i hvis tjeneste under udsendelse personen har pådraget sig en arbejdsskade. Dette gælder uanset, om der er tale om en ulykke eller en erhvervssygdom.

Ydelser i form af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. de foreslåede § 8, nr. 1, og § 10, stk. 1 og 2, samt til lægeerklæringer, attester og øvrige ydelser fra læger og behandlere vedrørende den tilskadekomne i forbindelse med oplysning af sager efter den foreslåede lov, vil skulle udbetales af den udsendende myndighed, jf. de foreslåede § 21, stk. 5 og 6, jf. nærmere nedenfor.

Det foreslås i § 21, *stk. 2,* at myndigheden, jf. stk. 1, for tilskadekomne, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er den myndighed, i hvis tjeneste under udsendelse den tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det foreslåede § 21, stk. 2, 1. pkt., gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes påvirkninger under udsendelse hos en anden myndighed.

Med den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 2, vil det for at fastslå den relevante myndighed efter stk. 1, være afgørende, hvilken myndighed i hvis tjeneste under udsendelse den tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Såfremt det ud fra sagens oplysninger godtgøres, at sygdommen skyldes tjeneste under udsendelse hos en anden myndighed, vil det være denne anden myndighed, der vil skulle afholde udgifterne efter det foreslåede stk. 1.

Bestemmelsen i § 21, stk. 2, vil derudover svare til § 49, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven, og den vil skulle fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse samt dens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 21, *stk. 3,* at såfremt arbejdsskaden kan henføres til flere udsendende myndigheder, beslutter Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, hvem der afholder udgifterne efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 3, vil medføre, at såfremt det ikke er muligt med sikkerhed at udpege den myndighed, i hvis tjeneste under udsendelse en arbejdsskade omfattet af den foreslåede lov er sket, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader skulle beslutte, hvilken myndighed der skal afholde udgifterne efter stk. 1.

En sådan beslutning vil ikke udgøre en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Bestemmelsen i § 21, stk. 3, vil svare til § 49, stk. 2, 2. pkt., i arbejdsskadesikringsloven, og den vil skulle fortolkes i overensstemmelse med denne bestemmelse, herunder dens forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 21, *stk. 4,* at Forsvarsministeriet afholder alle administrative udgifter til Arbejdsmarkedets Tillægspensions og Ankestyrelsens administration af sager efter den foreslåede lov, jf. dog stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 4, vil indebære, at Forsvarsministeriet vil skulle betale Arbejdsmarkedets Tillægspension og Ankestyrelsen direkte for administration af behandling af sager efter den foreslåede lov samt for udgifter til oplysning af sagerne, jf. dog det foreslåede stk. 5. Dette gælder uanset, om tilskadekomne er eller har været udsendt af Forsvarsministeriet eller en anden offentlig myndighed. Forsvarsministeriet vil skulle afholde alle udgifter forbundet med administration af behandling af sager efter den foreslåede lov samt udgifter til oplysning af sagerne. Dette gælder også for tilfælde, der ikke kan anerkendes som erstatningsberettigende efter den foreslåede lov.

Det foreslås i § 21, *stk. 5,* at den udsendende myndighed afholder udgifter til lægeerklæringer, attester og øvrige ydelser fra læger og behandlere vedrørende den tilskadekomne i forbindelse med oplysning af sager efter den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 5, vil indebære, at udgifter til lægeerklæringer, attester og øvrige ydelser fra læger og behandlere vedrørende den tilskadekomne i forbindelse med oplysning af sager efter den foreslåede lov vil skulle afholdes af den udsendende myndighed. Disse udgifter vil blive betalt af den udsendende myndighed efter regning fra lægen eller behandleren. Ordningen vil svare til den praksis, der i dag gælder efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Det foreslås i § 21, *stk. 6,* at myndigheden, i hvis tjeneste under udsendelse en person omfattet af den foreslåede § 1 har pådraget sig en arbejdsskade efter de foreslåede §§ 4 eller 5, afholder og udbetaler udgifter til ydelser efter de foreslåede § 8, nr. 1, og § 10, stk. 1 og 2.

Med den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 6, vil det være den udsendende myndighed, som vil skulle udbetale udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., samt til proteser efter de foreslåede § 8, nr. 1, og § 10, stk. 1 og 2. Denne bestemmelse afspejler det, som også gælder efter arbejdsskadesikringsloven, hvorefter det er de statslige myndigheders selvforsikrende enheder, som udbetaler udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., herunder proteser, efter arbejdsskadesikringslovens § 15.

Til § 22

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan i dag få momsudgifter refunderet fra Finansministeriets momsreserve.

Det foreslås i *§ 22, stk. 1,* at staten refunderer Arbejdsmarkedets Tillægspensions udgifter til betaling af købsmoms, som ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret (ikkefradragsberettiget købsmoms), og som Arbejdsmarkedets Tillægspension afholder ved køb af varer

og tjenesteydelser i forbindelse med administration, herunder både etablering, udvikling og løbende drift efter den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil få mulighed for at modtage kompensation for momsudgifter vedrørende administration efter den foreslåede lov efter samme principper, som det sker i dag ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings administration efter arbejdsskadesikringsloven. Kompensationen for momsudgifter vil således ske gennem refusion fra Finansministeriets momsreserve.

Den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil endvidere indebære, at Arbejdsmarkedets Tillægspension vil få adgang til at afløfte moms. Dette vil ske ved, at staten refunderer Arbejdsmarkedets Tillægspensions udgifter til betaling af købsmoms, som ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret (ikkefradragsberettiget købsmoms), og som afholdes ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskaders løbende drift.

Det foreslås i § 22, *stk. 2,* at ikkefradragsberettiget købsmoms refunderes fra Finansministeriets momsreserve på grundlag af en opgørelse fra Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende afholdte udgifter, jf. stk. 1.

Med det foreslåede § 22, stk. 2, vil ikkefradragsberettiget købsmoms, der afholdes ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med administration efter den foreslåede lov, skulle refunderes fra Finansministeriets momsreserve på grundlag af en opgørelse for afholdte udgifter.

Det foreslås i § 22, *stk. 3,* at Arbejdsmarkedets Tillægspension udarbejder et særskilt momsregnskab for Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader. Momsregnskabet revideres af Arbejdsmarkedets Tillægspensions revisor, der godkender den samlede årlige opgørelse over købsmomsudgifter og påser, at udgifterne, hvortil der er afholdt moms, alene er afholdt til brug for administration efter den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3, vil medføre, at der årligt vil skulle udarbejdes et momsregnskab til den løbende drift, således at staten løbende vil kunne afløfte moms for udgifter, der indgår i administrationen efter den foreslåede lov.

Momsregnskabet for etableringsfasen vil være indeholdt i momsregnskabet, der skal aflægges for 2027.

Til § 23

Erstatning til borgere for erhvervssygdomme efter arbejdsskadesikringsloven finansieres i dag af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring via arbejdsgiverbidrag.

Da Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader ikke er oprettet i dag, eksisterer der ikke regler om enhedens anvendelse af systemer til økonomiske transaktioner med staten eller om anvendelse af Statens Koncernbetalinger.

Det foreslås i *§ 23,* at Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kan anvende Statens Koncernbetalinger eller de til enhver tid gældende tilsvarende systemer til økonomiske transaktioner med staten i henhold til den foreslåede lov.

Med den foreslåede § 23 vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kunne anvende det betalingsformidlingssystem, der stilles til rådighed via Økonomistyrelsen, og som håndterer statslige institutioners ind- og udbetalinger, til transaktioner efter den foreslåede lov.

I det omfang Statens Koncernbetalinger fremadrettet eventuelt bliver udskiftet af andre systemer, vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader også kunne anvende disse systemer.

Til § 24

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indberetter visse fordringer til inddrivelse til Gældsstyrelsen efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024 med senere ændringer.

Det foreslås i *§ 24,* at inddrivelse på vegne af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader sker ved restanceinddrivelsesmyndigheden og i medfør af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den foreslåede § 24 vil medføre, at lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vil finde tilsvarende anvendelse for inddrivelse på vegne af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader. Det vil indebære, at eventuelle fordringer, som måtte udspringe af Arbejdsmarkedets Tillægspensions bistand til administrationen af den foreslåede lov, jf. den foreslåede § 16, vil blive inddrevet ved restanceinddrivelsesmyndigheden og i medfør af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Til § 25

Reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 om klageadgang finder i dag anvendelse ved behandlingen af arbejdsskadesager for statsligt udsendte.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter lovens § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen af tilskadekomne eller dennes efterladte, forsikringsselskabet i sager om ulykker, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme, og arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader og afgørelser efter lovens § 35, stk. 5.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 2, at en klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 3, at Ankestyrelsen kan se bort fra klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 4, at ved Ankestyrelsens behandling af sager efter loven finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 5,

1. pkt., at i det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension indbringer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning, medmindre afgørelsen er truffet efter lovens §§ 18 a og b. Det fremgår af lovens § 44, stk. 5, 2. pkt., at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension har ret til aktindsigt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens sag efter forvaltningslovens kapitel 4.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 6, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen videregiver oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 7, 1. pkt., at inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Det fremgår af lovens § 44, stk. 7, 2. pkt., at klagen derfor sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det fremgår videre af lovens § 44, stk. 7, 3. pkt., at ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til såvel faktiske og retlige som skønsmæssige elementer i afgørelsen.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 8, at hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kan give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 9, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 9, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1374 af 27. november 2023 om klage over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser. Bekendtgørelsens §§ 2-4 indeholder bl.a. regler om, hvem der er berettigede til at klage over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser i medfør af hhv. arbejdsskadesikringsloven, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., lov om sikring mod følger af arbejdsskade og særloven for tidligere udsendte soldater m.fl.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 45, at klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter lovens §§ 55-58 c eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser efter loven inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 46, stk. 1, at Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i lovens § 44 i sager om arbejdsulykker, som af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henføres under lovens § 48, stk. 6, og § 52.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 46, stk. 2, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har ankeadgang som nævnt i lovens § 44 i sager om arbejdsulykker, som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber administrerer efter lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 47, stk. 1, at for afgørelser efter loven skal den administrative rekurs være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 47, stk. 2, 1. pkt., at søgsmål til prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt af tilskadekomne og efterladte inden 12 måneder fra afgørelsen. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 47, stk. 2, 2. pkt., at forsikringsselskaber, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension, arbejdsgivere, Forsikring & Pension og Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal anlægge sagen inden 6 måneder fra afgørelsen.

Det fremgår af § 4 i særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., at afgørelser efter loven kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8 af den tidligere udsendte soldat eller anden statsansatte, af dennes efterladte og af den ansættende myndighed.

Det foreslås i *§ 25, stk. 1,* at afgørelser truffet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader og afgørelser truffet af den udsendende myndighed efter de foreslåede § 10, stk. 1 og 2, kan indbringes for Ankestyrelsen af 1) tilskadekomne eller dennes efterladte og 2) den udsendende myndighed i sager om ulykker og erhvervssygdomme, i sager om anerkendelse af arbejdsskader, samt i sager om dispensation fra kravet om digitale anmeldelser, jf. arbejdsskadesikringslovens § 35, stk. 5, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 1, vil indebære, at tilskadekomne eller dennes efterladte vil kunne indbringe afgørelser truffet af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader og afgørelser truffet af den udsendende myndighed efter de foreslåede § 10, stk. 1 og 2, for Ankestyrelsen. Bestemmelsen vil endvidere indebære, at den udsendende myndighed vil kunne indbringe afgørelser truffet af enheden i sager om ulykker og erhvervssygdomme, i sager om anerkendelse af arbejdsskader samt i sager om dispensation fra kravet om digitale anmeldelser.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 1, vil svare til arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 1, med de tilpasninger, som det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov vil indebære. Klageadgangen efter det foreslåede § 25, stk. 1, er tilpasset således, at den klageadgang, der efter arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 1, er tillagt forsikringsselskaber og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension, efter den foreslåede lov vil være tillagt den udsendende myndighed. Det skyldes, at forsikringsselskaber og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension – i modsætning til, hvad der gælder efter arbejdsskadesikringsloven – ikke vil have en rolle i sager om ulykker og erhvervssygdomme, der behandles og afgøres af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader efter den foreslåede lov. Derfor foreslås der ikke indført en klageadgang for forsikringsselskaber og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension efter den foreslåede lov. I stedet vil det i medfør af det foreslåede § 25, stk. 1, være den udsendende myndighed, der som ansvarlig for betaling af udgifter til sagens behandling og

for erstatning, jf. den foreslåede § 21, vil kunne indbringe enhedens afgørelser for Ankestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 1, vil i øvrigt skulle fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne til arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 1, og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 25, *stk. 2,* at reglerne om klageadgang i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8, samt regler fastsat i medfør heraf, inden for rammerne af den foreslåede lovs § 1, finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 2, vil indebære, at reglen i den foreslåede § 25, stk. 1, vil blive suppleret af reglerne om klageadgang i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8, herunder regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede § 25, stk. 2, vil indebære, at reglerne om klageadgang i arbejdsskadesikringslovens kapitel 8, samt regler fastsat i medfør heraf, vil finde tilsvarende anvendelse efter den foreslåede lov. Disse regler vil dog alene finde anvendelse inden for rammerne af den foreslåede lovs § 1. Dette vil bl.a. indebære, at det alene vil være de regler om klageadgang, der er relevante henset til det indsnævrede anvendelsesområde for den foreslåede lov, som vil finde anvendelse.

Det vil eksempelvis medføre, at bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 46, stk. 1, om Forsikring & Pensions ankeadgang, ikke vil finde anvendelse. Bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 46, stk. 1, vil således ikke være relevant henset til det indsnævrede anvendelsesområde, som den foreslåede lov vil indebære, idet myndigheder, modsat private arbejdsgivere, ikke har pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. arbejdsskadesikringslovens § 50. Bestemmelser i arbejdsskadesikringsloven, der regulerer forhold vedrørende private forsikringsselskaber, herunder Forsikring & Pension, som er brancheorganisation for danske forsikrings- og pensionsselskaber, vil således ikke være relevante efter den foreslåede lov.

Til § 26

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 82, stk. 1, at en sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, straffes med bøde. Det fremgår endvidere, at dette dog ikke gælder ved sikringspligt efter lovens § 49 a, stk. 2.

Arbejdsskadesikringslovens § 49 a indeholder regler om voldsskadeforsikring, jf. nærmere herom i bemærkningerne til den foreslåede § 15. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 49 a, stk. 2, at arbejdsgivere for ansatte inden for socialområdet, ældreområdet, sundhedsområdet og undervisningsområdet, der er i særlig risiko for at blive udsat for vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet fra personer, de drager omsorg for, har pligt til at sikre sig med en voldsskadeforsikring.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 82, stk. 2, at en sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, straffes med bøde. Det fremgår endvidere, at dette dog ikke gælder ved sikringspligt efter lovens § 49 a, stk. 2.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 82, stk. 3, at en sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsulykke, straffes med bøde. Af lovens § 82, stk. 4, fremgår det, at sikringspligtige arbejdsgivere, offentlige myndigheder og andre professionelle aktører, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger, der ikke, senest 14 dage efter at en rykkerskrivelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen er kommet frem, medvirker til sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. lovens § 37, stk. 3, 4. pkt., straffes med bøde.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 82, stk. 5, at der ved udmåling af straffen for overtrædelse af bestemmelsens stk. 1-3 kan lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse. Af lovens § 82, stk. 6, fremgår det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i *§ 26, stk. 1,* at offentlige myndigheder og andre professionelle aktører, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger, der ikke, senest 14 dage efter at en rykkerskrivelse fra Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader eller Ankestyrelsen er kommet frem, medvirker til sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. § 37, stk. 3, 4. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 1, vil svare til arbejdsskadesikringslovens § 82, stk. 4, og den vil skulle fortolkes i overensstemmelse med dennes forarbejder og relevant praksis forbundet hermed.

Det foreslås i § 26, *stk. 2,* at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 2, vil der kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 27

Til nr. 1

I dag behandles statsligt udsendtes arbejdsskader med undtagelse af sager om sent diagnosticeret PTSD på samme måde som alle andre arbejdstageres arbejdsskader, nemlig efter arbejdsskadesikringsloven.

Det følger af § 44, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter lovens § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen af den tilskadekomne eller dennes efterladte, af forsikringsselskabet i sager om ulykker, af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme, og af arbejdsgiveren for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader og afgørelser efter lovens § 35, stk. 5.

Det følger af § 40, stk. 1, i arbejdsskadesikringsloven,

at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, medmindre andet er fastsat, træffer afgørelse om alle spørgsmål efter loven, herunder om en anmeldt skade er omfattet af loven, jf. dog lovens § 84 a, og om tilskadekomne eller efterladte har ret til ydelser efter loven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 4, stk. 4,* i arbejdsskadesikringsloven, hvorefter arbejdsskadesikringsloven ikke gælder for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, er en følge af, at arbejdsskader, der er omfattet af den foreslåede lov, ikke længere vil skulle være omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Det vil medføre, at skader, der anerkendes efter den foreslåede lov, ikke vil kunne anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven. Der vil som følge heraf heller ikke kunne ske tilkendelse af ydelser efter arbejdsskadesikringsloven i sådanne sager. De ydelser, der vil blive tilkendt efter den foreslåede lov, vil heller ikke kunne finansieres efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 2

Arbejdsskadesikringslovens § 37 indeholder bl.a. en regel om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommuner til brug for behandling af sager efter loven og opfølgning af sager efter § 8 i lov om sygedagpenge kan udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager, sager om uddannelsesgodtgørelse og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob, ressourceforløb, førtidspension og seniorpension, jf. arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 4, 2. pkt.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 37, stk. 6*, i arbejdsskadesikringsloven, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til varetagelse af sine opgaver efter loven kan anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, anses ikke for værende afgivet til udenforstående.

Som følge af den foreslåede § 18 vil Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader kunne anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Som følge heraf foreslås det med bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 6, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring får en tilsvarende adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 18.

Til nr. 3

Udgangspunktet er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på arbejdsskadeområdet træffer afgørelse i hver arbejdsskadesag. Der findes i dag en særlig praksis, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer såkaldte fællesafgørelser i flere arbejdsskadesager. Med fællesafgørelse menes en samlet vurdering og eventuelt tilkendelse af godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne efter flere anerkendte arbejdsskader. Ordningen med fællesafgørelser er udviklet gennem administrativ praksis og har ikke direkte hjemmel i arbejdsskadesikringsloven eller anden lovgivning.

Efter arbejdsskademyndighedernes nuværende praksis kan der træffes fællesafgørelser, når en række kriterier er opfyldt.

Fællesafgørelser bliver i praksis primært anvendt i de situationer, hvor der er tale om overlappende følger fra flere arbejdsskader, som bidrager til de samlede ulemper eller den samlede funktionsnedsættelse. Der træffes også fællesafgørelser i situationer, hvor arbejdsskaderne hver for sig ikke kan udløse en godtgørelse eller erstatning, f.eks. hvor skaderne hver for sig udgør mindre end de nedre grænser for godtgørelse for mén eller erstatning for tab af erhvervsevne. I sådanne tilfælde vil det kunne være relevant at træffe en fællesafgørelse, hvor der ses på flere arbejdsskader samlet og udmåles et samlet mén og et samlet tab af erhvervsevne for arbejdsskaderne.

Arbejdsskadesikringslovens § 18, stk. 5 og 6, indeholder regler om, at godtgørelsen for mén nedsættes med 1 pct. for hvert år tilskadekomne er ældre end 39 år, og 2 pct. for hvert år tilskadekomne er ældre end 59 år. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har som følge af disse bestemmelser ikke haft mulighed for at træffe fællesafgørelser, hvis tilskadekomne har været over 39 år og haft fødselsdag imellem skadetidspunkterne, da nedsættelsen af godtgørelsen i de forskellige arbejdsskader skal ske med forskellige procenter.

Den administrative praksis anvendes i dag i sager, hvor alle arbejdsskader er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven og i sager, hvor alle arbejdsskader er anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 40 b, stk. 1,* hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings samlede vurdering og eventuelle tilkendelse af godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne i flere arbejdsskadesager, når tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader med overlappende følger efter 1) denne lov, 2) denne lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og 3) denne lov og lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., når den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter denne lov, jf. dog stk. 3.

Som efter gældende praksis vil arbejdsskaderne skulle have tæt tidsmæssig sammenhæng, hvor det ikke er muligt at adskille skadernes følger, og hvor følgerne er overlappende og bidrager til det samlede mén eller det samlede tab af erhvervsevne. Selvom generne kan adskilles og ikke nødvendigvis er overlappende, vil følgerne kunne være overlappende. Der vil f.eks. kunne være tale om overlappende følger ved en skade i højre albue og en skade i højre

håndled. Selvom generne kan adskilles og ikke nødvendigvis er overlappende, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fortsat kunne vurdere de samlede funktionsbegrænsninger i højre arm og træffe fællesafgørelse om vurdering af det varige mén eller tab af erhvervsevne. Ved 'følger' vil skulle forstås både en skades medicinske art og omfang og under hensyn til skadens forvoldte ulemper i den tilskadekomnes personlige livsførelse, der vurderes ved et varigt mén, samt den nedsættelse af erhvervsevnen, der vurderes ved et tab af erhvervsevne. Følgerne vil således kunne vedrøre både mén og tab af erhvervsevne.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 b, stk. 1, vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse med rammerne for fællesafgørelser, herunder kriterierne for adgangen til at træffe fællesafgørelse. Det forventes, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte disse regler efter dialog med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, så det sikres, at reglerne understøtter en smidig sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mest muligt samt hensynet til ligebehandling af de tilskadekomne.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren vil kodificere den nuværende administrative praksis med enkelte justeringer i en bekendtgørelse. Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om, at der i overensstemmelse med den nuværende praksis vil kunne træffes fællesafgørelser i arbejdsskadesager med arbejdsskader med overlappende følger og tæt tidsmæssig sammenhæng, når disse er en følge af arbejdet eller arbejdets forhold for så vidt angår arbejdsulykker under samme arbejdsgiver dækket af samme forsikringsselskab eller forsikringsmægler, eller for så vidt angår erhvervssygdommene, når disse er opstået under arbejdsgivere inden for samme brancheundergruppe. Det forventes, at et sådan krav i givet fald også vil finde tilsvarende anvendelse i sager, hvor det er relevant at træffe fællesafgørelse for arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven og enten den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Det forventes, at kravet også vil gælde i sager om erhvervssygdomme, selvom der ikke findes regler om brancheundergrupper i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. Der vil i givet fald skulle lægges vægt på, om erhvervssygdommen er sket hos en arbejdsgiver, der ville have været omfattet af samme brancheundergruppe, som hvis erhvervssygdommen var anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven.

Derudover forventes det, at der ligesom efter nuværende praksis vil blive fastsat regler om, at arbejdsskader fra en arbejdsulykke alene vil kunne indgå i en fællesafgørelse med arbejdsskader fra andre arbejdsulykker. Tilsvarende forventes arbejdsskader fra en erhvervssygdom alene at kunne indgå i en fællesafgørelse med arbejdsskader fra andre erhvervssygdomme. Det forventes, at der også vil blive fastsat regler om, hvilken arbejdsskade der vil skulle tages udgangspunkt i ved fastsættelsen af årsløn.

Det foreslåede § 40 b, stk. 1, vil endvidere indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil kunne træffe fællesafgørelse for arbejdsskader med overlappende følger anerkendt efter 1) arbejdsskadesikringsloven, 2) arbejdsskadesikringsloven og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og 3) arbejdsskadesikringsloven og den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., hvor den senest indtrådt arbejdsskade er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil dog ikke kunne træffe fællesafgørelser med arbejdsskader, der er anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5 i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., jf. nedenfor.

At den senest indtrådte arbejdsskade skal være anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven vil betyde, at det ikke er tidspunktet for afgørelsen om anerkendelse af arbejdsskaderne, der vil have betydning, men tidspunktet for arbejdsskadens indtræden. Tidspunktet for arbejdsskadens indtræden vil for arbejdsulykker være datoen for ulykken, jf. arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 3, og for erhvervssygdomme datoen for anmeldelsen af erhvervssygdommen, jf. arbejdsskadesikringslovens § 8, stk. 2. Hvis den senest indtrådte arbejdsulykke er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, og den først indtrådte arbejdsulykke er omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., vil det dermed være Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der vil kunne træffe fællesafgørelse efter den foreslåede § 40 b, uanset om den senest indtrådte arbejdsulykke er blevet anerkendt inden den første arbejdsulykke.

Det bemærkes, at tilkendelsen af godtgørelse for det samlede mén i en fællesafgørelse i øvrigt vil skulle ske i overensstemmelse med arbejdsskadesikringslovens § 18. Tilsvarende vil tilkendelsen af erstatning for det samlede tab af erhvervsevne i en fællesafgørelse skulle ske i overensstemmelse med arbejdsskadesikringslovens §§ 17 og 17 a. Det vil bl.a. betyde, at de nedre grænser for godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne i § 17, stk. 1, 4. pkt., og § 18, stk. 1, 2. pkt., vil gælde for det samlede mén og det samlede tab af erhvervsevne i fællesafgørelserne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer som udgangspunkt særskilte afgørelser i de enkelte arbejdsskadesager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil i overensstemmelse med gældende praksis fortsat kunne træffe afgørelser om erstatning og godtgørelse for arbejdsskader, når arbejdsskadesagen er klar til det. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil således ikke skulle afvente en eventuel anerkendelse af endnu en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven, lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. eller den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er klar til at træffe en særskilt afgørelse for én arbejdsskade eller en fællesafgørelse for flere andre arbejdsskader.

Adgangen til at træffe fællesafgørelser vil heller ikke ændre på, at arbejdsgiver har pligt til at anmelde en arbejds-

ulykke, jf. arbejdsskadesikringslovens § 31, stk. 2, når arbejdsgiver vurderer, at arbejdsulykken isoleret set vil kunne begrunde krav på ydelser efter loven. Tilsvarende vil gøre sig gældende for forsikringsselskabers og selvforsikrede forsikringsenheders pligt til at oversende en anmeldt ulykke til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter den gældende § 11, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 564 af 23. juni 2026 om anmeldelse af ulykker efter arbejdsskadesikringsloven.

Det foreslås i § 40 b, *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren ved fastsættelsen af reglerne får mulighed for at fravige lovens § 18, stk. 5 og 6.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om fællesafgørelser, der som noget nyt i forhold til gældende praksis vil gøre det muligt at træffe fællesafgørelser, selvom tilskadekomne er over 39 år og har fødselsdag imellem skadetidspunkterne. I den forbindelse forventes det, at nedsættelsen af ménet vil skulle ske efter principperne i arbejdsskadesikringslovens § 18, stk. 5 og 6, på baggrund af tilskadekomnes alder på tidspunktet for den første skade. Dette vil indebære en fravigelse af arbejdsskadesikringslovens § 18, stk. 5 og 6.

Det foreslås i § 40 b, *stk. 3,* at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kan træffe afgørelse efter stk. 1 for arbejdsskader anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5 i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Det foreslåede § 40 b, stk. 3, vil indebære, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke vil kunne træffe afgørelse og tilkende godtgørelse for det samlede mén eller erstatning for tab af erhvervsevne for værnepligtige, der har fået anerkendt en arbejdsskade efter § 4, stk. 2, i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. og for PTSD anerkendt efter § 5 i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. Kompetencen til at træffe afgørelse og tilkende godtgørelse for det samlede mén og erstatning for det samlede tab af erhvervsevne for disse sager vil i stedet være placeret hos Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, jf. den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 5, i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Det foreslås i § 40 b, *stk. 4,* at udgifterne efter stk. 1 afholdes efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 b, stk. 4, vil indebære, at udgifterne til en fællesafgørelse truffet efter det foreslåede stk. 1, og de nærmere regler fastsat i medfør heraf vil skulle afholdes efter de almindelige finansieringsregler i arbejdsskadesikringsloven. Det vil indebære, at når fællesafgørelsen træffes efter arbejdsskadesikringsloven, vil udgifterne til sagsbehandling, godtgørelse og erstatning m.v. skulle betales efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, herunder efter bestemmelserne i § 35, stk. 7, § 49 og § 59.

Det foreslåede § 40 b, stk. 4, vil endvidere indebære, at udgifterne til fællesafgørelser truffet efter det foreslåede stk. 1, hvor der både indgår arbejdsskader anerkendt efter den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. og arbejdsskader anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven, og den senest indtrådt arbejdsskade er anerkendt efter arbejdsskadesikringsloven, på tilsvarende vis vil blive afholdt efter de almindelige finansieringsregler i arbejdsskadesikringsloven. Tilsvarende vil gøre sig gældende for fællesafgørelser for skader anerkendt efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og arbejdsskadesikringsloven, uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter.

Ved arbejdsulykker vil de samlede udgifter blive betalt af arbejdsgivers forsikringsselskab eller forsikringsenhed. Ved erhvervssygdomme vil de samlede udgifter blive betalt af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som henfører udgifterne til den relevante brancheundergruppe. Brancheundergrupperne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1728 af 30. november 2020 om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det bemærkes, at arbejdsgiverne for udsendt personel på statens område m.v. og værnepligtige som altovervejende udgangspunkt vil tilhøre brancheundergruppe 84: Off. og personlige tjenester – forsvar, politi, domstole, udenrigsanliggender, som er målrettet offentlige myndigheder.

Til § 28

Det fremgår af lov om tjenestemandspensions § 8, stk. 1, at finder afsked sted på grund af utjenstdygtighed, som er forårsaget af, at der under udførelse af tjenesten er overgået tjenestemanden en tilskadekomst, der begrunder krav på erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til lov om arbejdsskadesikring eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, er han berettiget til den egenpension, der gælder for en pensionsalder på 37 år.

Det foreslås, at i *§ 8, stk. 1*, indsættes efter »arbejdsskadesikring« », lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Forslaget er en følge af, at der med den foreslåede lov foreslås indført et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte med deraf følgende regler om erstatning for tab af erhvervsevne.

Lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, som foreslås ophævet, vil fortsat finde anvendelse på bl.a. afgørelser om erstatning for erhvervsevnetab, der forud for lovens ikrafttræden er tilkendt, og som udbetales i medfør af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. det foreslåede § 35, stk. 6.

Til § 29

Til nr. 1

Det fremgår af § 14, stk. 4, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025 med senere ændringer, at der skal ses bort fra erstatning for tab

af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, i ansøgers eller ægtefællens formue, når der søges om hjælp efter loven.

Det foreslås, at i *§ 14, stk. 4, nr. 3,* ændres »eller« til »,«, og i *§ 14, stk. 4,* efter nr. 3 indsættes som nyt nummer »4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«.

Forslagene er følger af, at der med den foreslåede lov foreslås indført et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte med deraf følgende regler om erstatning for tab af erhvervsevne.

Forslagene vil betyde, at kommunen vil skulle se bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter den foreslåede lov, når der ydes hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

De gældende regler efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, som foreslås ophævet, vil fortsat finde anvendelse på ydelser, der forud for lovens ikrafttræden er tilkendt, og som udbetales i medfør af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. det foreslåede § 35, stk. 6.

Til nr. 2

Det fremgår af § 94, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdningsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Det fremgår af lovens § 94, stk. 4, nr. 4, at kommunen ikke kan træffe beslutning om tilbagebetaling efter bestemmelsens stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Det foreslås, at i *§ 94, stk. 4, nr. 3,* udgår »eller«, og i *§ 94, stk. 4,* efter nr. 3 indsættes som nyt nummer »4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«.

Forslagene er følger af, at der med den foreslåede lov foreslås indført et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte med deraf følgende regler om erstatning for tab af erhvervsevne.

Forslagene vil betyde, at kommunen ikke vil kunne træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade efter den foreslåede lov.

De gældende regler efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, som foreslås ophævet, vil fortsat finde anvendelse på ydelser, der forud for lovens ikrafttræden er tilkendt, og som udbetales i medfør af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. det foreslåede § 35, stk. 6.

Til § 30

Det fremgår af § 14 c, stk. 1, nr. 4, i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024 med senere ændringer, at ved opgørelse af formue efter lovens § 14 b bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Det foreslås i *§ 14 c, stk. 1,* efter nr. 3 at indsætte som nyt nummer »4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«.

Forslaget er en følge af, at der med den foreslåede lov foreslås indført et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte med deraf følgende regler om erstatning for tab af erhvervsevne.

Forslaget vil betyde, at der ved opgørelse af formue efter § 14 b vil skulle bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter den foreslåede lov.

De gældende regler efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, som foreslås ophævet, vil fortsat finde anvendelse på ydelser, der forud for lovens ikrafttræden er tilkendt, og som udbetales i medfør af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. det foreslåede § 35, stk. 6.

Til § 31

Det fremgår af § 20, stk. 1, nr. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024 med senere ændringer, at ved opgørelse af formue efter lovens § 19 bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Det foreslås i *§ 20, stk. 1,* efter nr. 3 at indsætte som nyt nummer »4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«.

Forslaget er en følge af, at der med lovforslaget foreslås indført et særskilt lovgivningsmæssigt grundlag for et arbejdsskadesystem for statsligt udsendte med deraf følgende regler om erstatning for tab af erhvervsevne.

Forslaget vil betyde, at der ved opgørelse af formue efter § 19 vil skulle bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne,

der udbetales som følge af personskade efter den foreslåede lov.

De gældende regler efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, som foreslås ophævet, vil fortsat finde anvendelse på ydelser, der forud for lovens ikrafttræden er tilkendt, og som udbetales i medfør af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, jf. det foreslåede § 35, stk. 6.

Til § 32

Det fremgår af § 7, nr. 20, 1. pkt., i lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025 med senere ændringer, at til den skattepligtige indkomst medregnes ikke engangsbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 32, stk. 7 eller 8, eller § 36, stk. 4 eller 5, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. § 85 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, samt kapitalbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 17, stk. 7, 4. og 5. pkt., § 27 og § 85, stk. 5, i lov om arbejdsskadesikring. Det fremgår af lovens § 7, nr. 20, 2. pkt., at det samme gælder for kapitalbeløb, der udbetales i henhold til § 17, stk. 7, 4. og 5. pkt., og § 27 i lov om arbejdsskadesikring, når erstatningen er tilkendt efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

Det foreslås, at i *§ 7, nr. 20, 2. pkt.,* i ligningsloven, ændres »stk. 7, 4. og 5. pkt.,« til »stk. 9, 4. og 5. pkt.«, og »lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion« ændres til »lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Forslaget er en følge af det foreslåede § 35, stk. 6, hvorefter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion ophæves, samt ikrafttrædelsen af den foreslåede lov, jf. det foreslåede § 35, stk. 1. Derudover er der tale om en konsekvensændring som følge af, at § 17, stk. 7, i lov om arbejdsskadesikring blev rykket til stk. 9 ved lov nr. 1541 af 12. december 2023.

Til § 33

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 14. marts 2013 med senere ændringer, at enhver, der rammes af en ulykke eller en sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til udførelsen af de pligter, der er forbundet med tjenesten, eller til de forhold, hvorunder tjenesten foregår, er berettiget til erstatning fra staten for følgerne heraf efter loven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 1, stk. 3,* i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., hvorefter loven ikke finder anvendelse på arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at den foreslåede lov i den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, vil regulere arbejdsskader for personer, hvis tjeneste er omfattet af § 1, stk. 2, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., der i tjenstligt medfør er, eller har været udsendt til udlandet i områder, hvor Danmark deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, jf. den foreslåede § 1. Disse arbejdsskader vil således ikke længere være omfattet af lov om tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1 i lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 80 af 8. marts 1978 med senere ændringer, at enhver, der 1) under aftjening af værnepligt, herunder som værnepligtig befalingsmand, ved forsvaret og civilforsvaret, 2) under aftjening af civil værnepligt, 3) under aftjening af værnepligt ved udførelse af bistandsarbejde i udviklingslande, 4) under tjeneste som frivillig i civilforsvaret eller som udtaget til at forrette tjeneste inden for civilforsvaret, jf. lov om civilforsvaret §§ 11 og 12, rammes af et ulykkestilfælde eller en sygdom, der med rimelig sandsynlighed kan henføres til udførelsen af de pligter, der er forbundet med tjenesten, eller til de forhold, hvorunder tjenesten foregår, er berettiget til erstatning fra staten for følgende heraf efter loven.

Det fremgår af § 7, stk. 3, i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 14. marts 2013 med senere ændringer, at lov nr. 80 af 8. marts 1978 om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. ophæves. Det fremgår af § 7, stk. 4, at lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. fortsat anvendes på 1) ulykker, der er indtruffet før den 1. januar 2004, og 2) sygdomme anmeldt før den 1. januar 2004.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 7, stk. 5,* i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., hvorefter lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. ikke anvendes på arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Forslaget er en følge af, at arbejdsskader, der er omfattet af den foreslåede lov, ikke længere vil skulle være omfattet af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Til § 34

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om sygedagpenge (sygedagpengeloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1221 af 9. oktober 2025, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, at sygedagpenge ydes til personer, der har pådraget sig en arbejdsskade, som er omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Det foreslås, at i *§ 2, stk. 1, nr. 4,* ændres »arbejdsskadesikring eller« til »arbejdsskadesikring,«, og at der efter »af arbejdsskade« indsættes »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v«

Med den foreslåede ændring i § 2, stk. 1, nr. 4, vil sygedagpenge også kunne blive ydet til personer, der har pådraget sig en arbejdsskade, som er omfattet af den foreslåede lov. Det betyder, at den ret til sygedagpenge, som personer omfattet af arbejdsskadesikringsloven har efter sygedagpengeloven, vil finde tilsvarende anvendelse for de personer, som efter den foreslåede lov ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men i stedet af den foreslåede lov.

Der er tale om en ændring som følge af, at arbejdsskadesikringsloven ikke længere vil finde anvendelse for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og at den persongruppe, der er omfattet af den foreslåede § 1, således ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 2

Det fremgår af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 6, at kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i lovens § 24, når der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 34, stk. 1, at en person, der pådrager sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, og som ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, uanset at personen ikke opfylder beskæftigelseskravet efter § 32.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 48, at for personer, der har pådraget sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, men som ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, fastsættes den indtægt, sygedagpengene beregnes på grundlag af, efter et skøn.

Det foreslås, at i *§ 27, stk. 1, nr. 6, § 34, stk. 1,* og *§ 48* ændres »arbejdsskadesikring eller« til »arbejdsskadesikring,«, og at der efter »af arbejdsskade« indsættes »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Med den foreslåede ændring i § 27, stk. 1, nr. 6, vil kommunen også kunne træffe afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i sygedagpengelovens § 24, når der er rejst sag om ret til erstatning efter den foreslåede lov. Det betyder, at den mulighed for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge, som personer omfattet af arbejdsskadesikringsloven har efter sygedagpengeloven, vil finde tilsvarende anvendelse for de personer, som efter den foreslåede lov ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men i stedet af den foreslåede lov.

Med den foreslåede ændring i § 34, stk. 1, vil en person, der pådrager sig en arbejdsskade omfattet af den foreslåede lov, og som ikke har ret til sygedagpenge fra den pågældende udsendende myndighed, have ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, uanset at personen ikke opfylder beskæftigelseskravet efter sygedagpengelovens § 32. Det betyder, at den mulighed for at få ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, selvom beskæftigelseskravet i forhold til arbejdsgiveren ikke er opfyldt, som personer omfattet af arbejdsskadesikringsloven har efter sygedagpengeloven, vil finde tilsvarende anvendelse for de personer, som efter den foreslåede lov ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men i stedet af den foreslåede lov.

Med den foreslåede ændring i § 48 vil bestemmelsen i sygedagpengelovens § 48 om fastsættelse af den indtægt, sygedagpengene beregnes på grundlag af, også gælde for personer, der har pådraget sig en arbejdsskade omfattet af den foreslåede lov, men som ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse. Det betyder, at hvis de pådrager sig en omfattet arbejdsskade, men ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, vil den indtægt, sygedagpengene beregnes på grundlag af, fastsættes efter et skøn.

Der er tale om ændringer som følge af, at arbejdsskadesikringsloven ikke længere vil finde anvendelse for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og at den persongruppe, der er omfattet af den foreslåede § 1, således ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 3

Det fremgår af sygedagpengelovens § 34, stk. 2, at en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra personens første fraværsdag, efter at retten til uddannelsesgodtgørelse ophører.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 38, stk. 5, at en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, skal anmode om sygedagpenge hos kommunen senest 3 uger efter den sidste dag med ret til uddannelsesgodtgørelse. Det fremgår endvidere, at anmodningen om sygedagpenge skal ske på en blanket, som udleveres af kommunen.

Det foreslås, at i *§ 34, stk. 2*, og *§ 38, stk. 5, 1. pkt.,* ændres »arbejdsskadesikring eller« til »arbejdsskadesikring,«, og at der efter »af arbejdsskade« indsættes »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Med den foreslåede ændring i § 34, stk. 2, vil en person,

der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18 d, stk. 3, jf. den foreslåede § 9, have ret til sygedagpenge fra kommunen fra personens første fraværsdag, efter at retten til uddannelsesgodtgørelse ophører. Det betyder, at den mulighed for at få ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, efter at retten til uddannelsesgodtgørelse ophører, som personer omfattet af arbejdsskadesikringsloven har efter sygedagpengeloven, hvis de på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, vil finde tilsvarende anvendelse for de personer, som efter den foreslåede lov ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men i stedet af den foreslåede lov.

Med den foreslåede ændring i § 38, stk. 5, 1. pkt., vil en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18 d, stk. 3, jf. den foreslåede § 9, skulle anmode om sygedagpenge hos kommunen senest 3 uger efter den sidste dag med ret til uddannelsesgodtgørelse. Det betyder, at personer, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, og som efter den foreslåede lov ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, men i stedet af den foreslåede lov, vil skulle anmode om sygedagpenge på samme måde som personer omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Der er tale om ændringer som følge af, at arbejdsskadesikringsloven ikke længere vil finde anvendelse for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og at den persongruppe, der er omfattet af den foreslåede § 1, således ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 4

Det fremgår af sygedagpengelovens § 51 a, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af sygedagpenge til en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d i lov om arbejdsskadesikring.

I bekendtgørelse nr. 768 af 20. juni 2025 om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v. er i § 26 fastsat regler om, at sygedagpenge til en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, som udgangspunkt udbetales med det beløb, der er nævnt i lovens § 50, samt om undtagelser hertil.

Det foreslås, at der i *§ 51 a* efter »arbejdsskadesikring« indsættes »eller § 18 d i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Med den foreslåede ændring vil de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af sygedagpengelovens § 51 a, også skulle gælde for beregning af sygedagpenge til en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. arbejdsskadesikringslovens § 18 d, jf. den foreslåede § 9. Det betyder, at sygedagpenge til en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, som udgangspunkt vil blive udbetalt med sygedagpengelovens max. beløb.

Der er tale om en ændring som følge af, at arbejdsskadesikringsloven ikke længere vil finde anvendelse for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og at den persongruppe, der er omfattet af den foreslåede § 1, således ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Til nr. 5

Det fremgår af sygedagpengelovens § 78, stk. 1, at hvis en person modtager sygedagpenge fra kommunen, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 4, og §§ 32, 41 og 54, som følge af en lidelse forvoldt af en ansvarlig skadevolder, kan kommunen gøre regreskrav gældende for de udbetalte sygedagpenge, i det omfang de erstatningsretlige betingelser herfor er opfyldt. Det fremgår endvidere, at kommunen dog ikke kan gøre regres gældende over for arbejdsgiveren i sager, hvor en person ansat hos den pågældende arbejdsgiver har pådraget sig en arbejdsskade, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring.

Det foreslås, at i *§ 78, stk. 1,* efter »arbejdsskadesikring« indsættes »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

Med den foreslåede ændring vil kommunernes adgang til, og begrænsning i adgangen til, regres for udbetalte sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 78, stk. 1, også gælde i forhold til skader omfattet af den foreslåede lov. Det betyder, at kommunen ikke vil kunne gøre regres gældende over for arbejdsgiveren i sager, hvor en person ansat hos den pågældende arbejdsgiver har pådraget sig en arbejdsskade, der er omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Der er tale om en ændring som følge af, at arbejdsskadesikringsloven ikke længere vil finde anvendelse for arbejdsskader omfattet af den foreslåede lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., og at den persongruppe, der er omfattet af den foreslåede § 1, således ikke længere vil være omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Til § 35

Det foreslås i *§ 35, stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 1, vil indebære, at den foreslåede lov vil træde i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås i § 35, *stk. 2, 1. pkt.*, at loven finder anvendelse på sager om anerkendelse af ulykker og erhvervssygdomme, herunder sager med anmodninger om genoptagelse, der anmeldes efter lovens ikrafttræden, uanset om skaden er indtrådt før dette tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at skader, der på tidspunktet for den foreslåede

lovs ikrafttræden ikke er anmeldt, vil skulle behandles efter reglerne i den foreslåede lov, forudsat at de falder ind under den foreslåede lovs anvendelsesområde, jf. det foreslåede § 1, stk. 1.

Desuden vil den foreslåede bestemmelse indebære, at sager om anerkendelse af en arbejdsskade, der efter den foreslåede lovs ikrafttrædelse er endeligt afgjort efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven, vil kunne genoptages efter reglerne i de foreslåede §§ 12 og 14, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, og forudsat at de falder ind under den foreslåede lovs anvendelsesområde, jf. det foreslåede § 1, stk. 1.

Derimod vil sager om udmåling af erstatning eller godtgørelse ikke kunne genoptages i medfør af de foreslåede §§ 12 og 14 i sager, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anerkendt arbejdsskaden, selvom den person, der anmoder om genoptagelse, er omfattet af den foreslåede § 1. Disse sager vil skulle behandles efter arbejdsskadesikringsloven i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås i § 35, stk. 2, *2. pkt.*, at loven også finder anvendelse på sager, der behandles af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men hvor der på tidspunktet for lovens ikrafttræden endnu ikke er truffet afgørelse om anerkendelse af arbejdsskaden, jf. dog stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at sager, der behandles af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men hvor der på tidspunktet for den foreslåede lovs ikrafttræden endnu ikke er truffet afgørelse om anerkendelse, efter den foreslåede lovs ikrafttræden vil skulle overgå fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til behandling ved Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader efter reglerne i den foreslåede lov.

Som følge af den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., vil den foreslåede lov ikke finde anvendelse på sager, der behandles af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forud for den foreslåede lovs ikrafttræden har anerkendt en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, men hvor der endnu ikke er truffet afgørelse om udmåling og erstatning.

Det foreslås i § 35, *stk. 3*, at den foreslåede § 10 finder anvendelse på arbejdsskadesager, uanset om de er anerkendt efter den foreslåede lov, lov om arbejdsskadesikring, lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion eller lov om sikring mod følger af arbejdsskader.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 3, vil indebære, at den udsendende myndighed ved behandling af sager efter den foreslåede § 10 om udgifter til proteser ikke vil skulle foretage en selvstændig afgørelse om anerkendelse af en arbejdsskade efter den foreslåede § 4, såfremt der allerede foreligger en anerkendt arbejdsskade i medfør af arbejdsskadesikringsloven, særloven for tidligere udsendte soldater m.fl. eller lov om sikring mod følger af arbejdsskader, herunder skader anerkendt før lovens ikrafttræden. Den udsendende myndighed vil således i disse sager kunne behandle sagen efter de foreslåede § 10, stk. 1 og 2, på baggrund af den allerede afgjorte anerkendelse.

Det foreslås i § 35, *stk. 4,* at § 13 og § 27, nr. 3, finder anvendelse i sager om arbejdsulykker, der er indtrådt efter lovens ikrafttræden, og erhvervssygdomme, der er anmeldt efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 4, vil indebære, at der vil kunne træffes fællesafgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 13 og § 27, nr. 3 og regler fastsat i medfør heraf for arbejdsulykker, der er indtrådt efter lovens ikrafttræden, og erhvervssygdomme, der er anmeldt efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 35, *stk. 5*, at lov nr. 336 af 2. april 2014 om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion ophæves.

Ophævelsen vil ske som følge af, at den persongruppe, som er omfattet af lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, i stedet vil blive omfattet af den foreslåede lov.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 35, *stk. 6*, at lov nr. 336 af 2. april 2014 om erstatning og godtgørelse til tidligere soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion fortsat finder anvendelse på arbejdsskadesager, der er anerkendt før den 1. januar 2027, jf. dog stk. 3.

Med det foreslåede § 35, stk. 6, vil det blive sikret, at ydelser, der allerede er tilkendt, og som udbetales i medfør af særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., fortsat vil skulle udmåles og udbetales i overensstemmelse med reglerne i særloven på trods af, at loven foreslås ophævet, jf. det foreslåede § 35, stk. 5. Spørgsmål om eksempelvis udmåling af erstatning og godtgørelse i sager om sent diagnosticeret PTSD, der før den foreslåede lovs ikrafttræden er anerkendt efter særloven for tidligere udsendte soldater m.fl., vil således skulle genoptages efter § 41 i arbejdsskadesikringsloven i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås i § 35, *stk. 7,* at sager efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion vedrørende anerkendelse af posttraumatisk belastningsreaktion for personer omfattet af den foreslåede § 1, der den 1. januar 2027 er under behandling ved, eller efter den 1. januar 2027 påklages til, Ankestyrelsen, hjemvises eller oversendes til fornyet behandling ved Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 7, vil medføre, at Ankestyrelsen efter den foreslåede lovs ikrafttræden ikke vil skulle behandle klagesager efter arbejdsskadesikringsloven

eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater m.fl. om anerkendelse af PTSD, for så vidt angår persongruppen omfattet af den foreslåede lov, men i stedet vil skulle hjemvise eller oversende disse sager til fornyet behandling ved Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader efter reglerne i den foreslåede lov. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtager en klage over de pågældende afgørelser efter den foreslåede lovs ikrafttræden, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ligeledes skulle videresende de pågældende klagesager til Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader til fornyet behandling.

Det foreslås i § 35, *stk. 8,* at der kan ske refusion for ikkefradragsberettiget købsmoms efter den foreslåede § 21 for udgifter, der forud for lovens ikrafttræden er afholdt af Arbejdsmarkedets Tillægspension til etablering af Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader.

Med den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 8, vil det blive sikret, at der kan afløftes moms på udgifter afholdt af Arbejdsmarkedets Tillægspension til etablering af Enheden for Statsligt Udsendtes arbejdsskader forud for lovens ikrafttræden.

Til § 36

Arbejdsskadesikringslovens kapitel 13 indeholder en række overgangsbestemmelser, hvorefter regler i anden lovgivning i visse tilfælde fortsat skal finde anvendelse efter arbejdsskadesikringslovens ikrafttrædelse.

Det foreslås i *§ 36*, at overgangsbestemmelserne i kapitel 13 i lov om arbejdsskadesikring finder tilsvarende anvendelse for behandlingen af sager efter den foreslåede lov, dog således at de foreslåede §§ 5 og 10 også finder anvendelse på skader, der er indtruffet før den foreslåede lovs ikrafttræden.

Med den foreslåede bestemmelse i § 36 vil de overgangsbestemmelser, der gælder efter arbejdsskadesikringsloven, finde tilsvarende anvendelse for behandlingen af sager efter den foreslåede lov. De foreslåede bestemmelser i §§ 5 og 10 om henholdsvis PTSD og løbende dækning af udgifter til proteser vil dog finde anvendelse, uanset de pågældende overgangsbestemmelser, og uanset hvornår skaden er indtruffet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.3 og afsnit 2.4.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 37

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 90, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *§ 37*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 27

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 8. juli 2026, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

Stk. 2-3. ---

2. I *§ 37* indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6*. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan til varetagelse af sine opgaver efter denne lov anvende, og herunder få adgang til data i, de it-systemer og tilhørende platforme, som Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader anvender i forbindelse med sagsbehandling efter anden lovgivning. Dokumenter, der udveksles mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Enheden for Statsligt Udsendtes Arbejdsskader, anses ikke for værende afgivet til udenforstående.«

3. Efter § 40 a indsættes som *§ 40 b*:

»**§ 40 b.** Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings samlede vurdering og eventuelle tilkendelse af godtgørelse for men og erstatning for tab af erhvervsevne i flere arbejdsskadesager, når tilskadekomne har fået anerkendt arbejdsskader med overlappende følger efter

1) denne lov,
2) denne lov og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., uanset hvilken af de nævnte love den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter, og
3) denne lov og lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v., hvor den senest indtrådte arbejdsskade er anerkendt efter denne lov, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan ved fastsættelse af reglerne fravige lovens § 18, stk. 5 og 6.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ikke træffe afgørelse, jf. stk. 1, for arbejdsskader anerkendt efter § 4, stk. 2, eller § 5 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.

Stk. 4. Udgifterne efter stk. 1 afholdes efter denne lov.«

§ 28

I lov om tjenestemandspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017, som ændret senest ved lov nr. 304 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

§ 8. Finder afsked sted på grund af utjenstdygtighed, som er forårsaget af, at der under udførelse af tjenesten er overgået tjenestemanden en tilskadekomst, der begrunder krav på erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til lov om arbejdsskadesikring eller lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, er han berettiget til den egenpension, der gælder for en pensionsalder på 37 år.

Stk. 2. ---

1. I *§ 8, stk. 1*, indsættes efter »arbejdsskadesikring«: », lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 29

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 6. juni 2025, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændringer:

§ 14. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der skal tillige ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter

1-2) ---

3) lov om arbejdsskadesikring eller

4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

1. I *§ 14, stk. 4, nr. 3,* ændres »eller« til »,«, og i *§ 14, stk. 4,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

§ 94. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Kommunen kan endvidere ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade efter

1-2) ---

3) lov om arbejdsskadesikring, bortset fra de tilfælde, der omfattes af den nævnte lovs § 29, eller

4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

2. I *§ 94, stk. 4, nr. 3,* udgår »eller«, og i *§ 94, stk. 4,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v. eller«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 5.

§ 30

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

§ 14 c. Ved opgørelse af formue efter § 14 b bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter

1-3) ---

4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion,

Stk. 2-4. ---

1. I *§ 14 c, stk. 1,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«.

Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

§ 31

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændring:

§ 20. Ved opgørelse af formue efter § 19 bortses fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter

1-3) ---

4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion,

Stk. 2-4. ---

1. I *§ 20, stk. 1,* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.,«.

Nr. 4-10 bliver herefter nr. 5-11.

§ 32

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1781 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1-19) ---

20) Engangsbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 32, stk. 7 eller 8, eller § 36, stk. 4 eller 5, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. § 85 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, samt kapitalbeløb, der udbetales til den erstatningsberettigede efter § 17, stk. 7, 4. pkt. og 5. pkt., § 27 og § 85, stk. 5, i lov om arbejdsskadesikring. Det samme gælder for kapitalbeløb, der udbetales i henhold til § 17, stk. 7, 4. og 5. pkt., og § 27 i lov om arbejdsskadesikring, når erstatningen er tilkendt efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.

1. I *§ 7 nr. 20, 2. pkt.,* ændres »stk. 7, 4. og 5. pkt.,« til: »stk. 9, 4. og 5. pkt.« og » lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion « ændres til: »lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 33

I lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 14. marts 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1541 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

§ 1. ---

Stk. 2. ---

§ 7. ---

Stk. 4. ---

1. I *§ 1* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på arbejdsskader omfattet af lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

2. I *§ 7* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Lov om erstatning til skadelidte værnepligtige anvendes dog ikke på arbejdsskader omfattet af lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 34

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1221 af 9. oktober 2025, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 303 af 24. februar 2026, foretages følgende ændringer:

§ 2. Sygedagpenge ydes til:

1-3) ---

4) Personer, der har pådraget sig en arbejdsskade, som er omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Stk. 2-3. ---

1. I *§ 2, stk. 1, nr. 4,* ændres »arbejdsskadesikring eller« til: »arbejdsskadesikring,«, og efter »af arbejdsskade« indsættes: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v«

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, når

1-5) ---

6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller

7) ---

Stk. 2-3. ---

2. I *§ 27, stk. 1, nr. 6*, *§ 34, stk. 1*, og *§ 48* ændres »arbejdsskadesikring eller« til: »arbejdsskadesikring,«, og efter »af arbejdsskade« indsættes: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 34. En person, der pådrager sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, og som ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, uanset at personen ikke opfylder beskæftigelseskravet efter § 32.

Stk. 2. ---

§ 48. For personer, der har pådraget sig en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, men som ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, fastsættes den indtægt, sygedagpengene beregnes på grundlag af, efter et skøn.

§ 34. ---

Stk. 2. En person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra personens første fraværsdag, efter at retten til uddannelsesgodtgørelse ophører.

3. I *§ 34, stk. 2,* og *§ 38, stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »arbejdsskadesikring,«: »eller § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 38. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. En person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring, skal anmode om sygedagpenge hos kommunen senest 3 uger efter sidste dag med ret til uddannelses-

godtgørelse. Anmodningen om sygedagpenge skal ske på en blanket, som udleveres af kommunen.

§ 51 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af sygedagpenge til en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 d i lov om arbejdsskadesikring.

4. I *§ 51 a* indsættes efter »arbejdsskadesikring«: »eller § 18 d i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«

§ 78. Hvis en person modtager sygedagpenge fra kommunen, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, og §§ 32, 41 og 54, som følge af en lidelse forvoldt af en ansvarlig skadevolder, kan kommunen gøre regreskrav gældende for de udbetalte sygedagpenge, i det omfang de erstatningsretlige betingelser herfor er opfyldt. Kommunen kan dog ikke gøre regres gældende over for arbejdsgiveren i sager, hvor en person ansat hos den pågældende arbejdsgiver har pådraget sig en arbejdsskade, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. ---

5. I *§ 78, stk. 1,* indsættes efter »arbejdsskadesikring«: »eller lov om arbejdsskadesikring for udsendt personel på statens område m.v.«